

הזֹהַר הַקָּדוֹשׁ

זֹהַר תַּזְרִיעַ

The Holy Zohar

Zohar Tazria

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2020 edition

** This is the first and an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

1. (ויקרא יב) וידבר יי' אל משה לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וגו'. רבי אלעזר פתח, (שיר השירים ג) על משכבי כלילות בקשתי וגו'. על משכבי? במשכבי היה צריך להיות! מה זה על משכבי? אלא כנסת ישראל אמרה לפני הקדוש ברוך הוא, ומבקשת ממנו על הגלות, משום שהיא יושבת בין שאר העמים עם בניה ושוכבת לעפר. ועל שהיא שוכבת בארץ טמאה אחרת, אומרת: על משכבי אני מבקשת, שאני כואבת (שוכבת) בגלות, ועל זה – בקשתי את שאהבה נפשי, ולהוציא אותי ממנו.

2. בקשתי ולא מצאתיו, דלאו ארזיה לא ידווגא (דף מב ע"ב) בי אלא בהיכליה, קראתי ולא ענני. דהא ביני עמין אזורנין יתיבנא, וקליה לא שמעין אלא בנני. דכתיב, (דברים ד) השמע עם קול אלהים וגו'.

3. רבי יצחק אמר, על משכבי כלילות – אמרה כנסת ישראל, על משכבי התרעמתי לפניו, שהיה מדווג עמי לשמח אותי ולברך אותי בשמחה שלמה. שכך שנינו, שמוזוג של המלך עם כנסת ישראל כמה צדיקים ירשו ירשת נחלה הקדושה, וכמה ברכות נמצאות בעולם.

"If a woman be delivered, and bear a man-child" (Leviticus 12:2) "אשה כי תזריע, וילדה זכר"

The Zohar for this parashah discusses the different aspects of the connection between male and female, and the light that flows as a result of it.

When Adam was created he had two faces (sides) Genesis (1:27)

"וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם אֱלֹקִים בָּרָא אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה, בָּרָא אֹתָם"

"And God created man in His own image, in the image of God created He him; male and female created He them."

The Zohar explains "זָכָר וּנְקֵבָה, בָּרָא אֹתָם" ("Male and Female he created them") means that both were connected back to back. They were one but couldn't see each other. God said (Genesis 2:18)

"וַיֹּאמֶר יְקֹנֶק אֱלֹקִים יָם, לֹא-טוֹב הָיֹת הָאָדָם לְבִדּוֹ; אֶעֱשֶׂה-לּוֹ עֹזֵר, כְּנֶגְדּוֹ"

"And God said: It's not good that the man should be alone; I will make him a help for him"

” כְּנִגְדּוֹ “, “for him” means in front of him.

” וַיִּקַּח, אֶחָת מִצְלָעָתִיו “ (and he took one of his ribs). The word for rib in Hebrew is ” צֶלַע “ which also means side, like the side of a building. The word one “אֶחָת”, “one” appears in a female form, meaning one female.

The Zohar continues to explain that God brought Eve to Adam as a bride to a groom and blessed them (1:28). The blessing was like the seven blessings in a wedding ceremony called the “Kidushin”, ‘the sanctification’. Those blessings build and create the unification of the Seven Sefirot of the man and woman (Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod, Yessod, and Malchut). Their vessel is united and sanctified giving them the ability to draw light and create life. On the wedding night, the groom transfers the soul level of Ruach that he received during the ceremony to his bride creating greater affinity between them.

Initially, God created Adam and Eve as one and then separated them in order to establish a desire for each other. Like us, we crave something which tastes we already have enjoyed. A person that never tasted good chocolate (or similar), will not have the desire for it. Adam and Eve were the aspects of Zeir Anpin and Malchut on the spiritual level. They felt the light that was flowing through them and after the separation, they were seeking unification and light. Unfortunately, the Snake took advantage of their desire for the Light, seduced Eve and corrupted the system.

After God removed Eve from the side of Adam it said (Genesis 2:21,22,23,24)

”וַיִּקַּח, אֶחָת מִצְלָעָתִיו, וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר, תַּחְתָּנָה“, “God took one of his ribs, and closed up the place with flesh instead “. This is the separation of Eve from Adam or Malchut from Zeir Anpin. Then in Genesis 2:23

’ וַיֹּאמֶר, הָאָדָם, זֹאת הַפֶּעַם עֲצָם מֵעַצְמִי, וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי; לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה, כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ-זֹאת ‘

“And Adam said: ‘This is now bone of my bones, and flesh of my flesh; she shall be called Woman, because she was taken out of Man.’”

Adam recognized the separation and called her “זֹאת” This’ (pronounced ‘Zot’). This word it a code name for Malchut.

The final advice in 2:24

”עַל-כֵּן, יַעֲזֹב-אִישׁ, אֶת-אָבִיו, וְאֶת-אִמּוֹ; וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ, וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד“

“Therefore a man shall leave his father and his mother, and shall cleave unto his wife, and they shall be one flesh”

Father and Mother, as explained in previous commentaries, refer to Chokmah and Binah. They give birth to Zeir Anpin (Male energy, “זִכְר”) and Malchut. Their purpose is to connect and be one “אֶחָד“, the numerical value is 13, the same as love “אהבה“. The continuation of life that had to happen after the sin and the loss of immortality is in the foundation of the world of Tikkun. Everything we do must have the aspect of continuation in order to draw Light and life into it.

Father and mother bring children that grow up and become a new father and mother. The cycle goes on until the time of Mashiach and the Final Redemption. Then a woman will be able to choose and deliver a child in one day without the current painful process.

The reference to the above statement from the Holy Ari’s teaching.

ספר ליקוטי הש"ס – מסכת שבת אמר רבי עתידה אשה שתלד בכל יום שנ' הרה ויולדת יחדיו וגו' דע כי בימות המשיח יאבדו הקליפות ולא יהיו הנשמות צריכים אל הבירור כמו בזמן הזה באורך המשיך ימי העיבור ולכן א"צ זמן רק הרה ויולדת יחדיו בו ביום כמו שהי' בתחלת הבריאה באדה"ר שעלו למטה שנים וירדו וכו'. ג"ז מהרב זל"ה:

4. רבי אבא הוה איל לכפר קניא, (ס"א בפרקמטיא) למערתא דלוד. והוה עמיה רבי יוסי ורבי זוויא. אמר רבי יוסי, כתיב, (משלי יב) אשת זליל עטרת בעלה וגו'. אשת חיל עטרת בעלה וגו'. אשת חיל – זו כנסת ישראל. וכרקב בעצמותיו מבישה – אלו (זו האמונה של שאר העמים עובדי עבודה זרה שאין הקדוש ברוך הוא יכול לסבל אותם בעולם, כמו שנאמר ויקרא ב) ואקוץ בם. באותם קוצים ודרדרים שדוחקים את האדם ולא יכול לסבל אותם. אמר רבי אבא, כך זה ודאי. אשת חיל – זו כנסת ישראל, שהיא הגברת מכמה חילות וכמה מחנות שנמצאים בעולם. עטרת בעלה – כמו שנאמר עטרת תפארת, והכל אחד. (ל"ג אשת חיל – זו כנסת ישראל, שהרי בזוג המלך הוציאה כמה חילות, כמה מחנות, כמה צדיקים בעולם, וכלם נקראים בנים להקדוש ברוך הוא ולכנסת ישראל, כמו שכתוב (דברים יד) בנים אתם לה' אלהיכם) עד שהיו חלכים, אמר רבי אבא, כל אחד ואחד דבר בכנסת ישראל.

5. רבי אבא פתח ואמר, אשת חיל מי ימצא – זו כנסת ישראל, שהיא אשת חיל, כמו שאמרנו. מי ימצא, כמו שנאמר אשר ימצא אתכם באחרית הימים. (ל"ג מי ימצא – להגות בו קרב) מי ימצא – מי יזכה להיות עמה בשלמות ולהמצא עמה תמיד.

4. רבי אבא הוה איל לכפר קניא, (ס"א בפרקמטיא) למערתא דלוד. והוה עמיה רבי יוסי ורבי זוויא. אמר רבי יוסי, כתיב, (משלי יב) אשת זליל עטרת בעלה וגו'. אשת חיל עטרת בעלה וגו'. אשת חיל – זו כנסת ישראל. וכרקב בעצמותיו מבישה. אלן (נ"א דא מהימנותא דשאר) עמין עובדי עבודה זרה, דקודשא בריך הוא לא יכיל למסבל לון בעלמא, כמה דאת אמר, (ויקרא כ) ואקוץ בם. כהני קוצין וגובין דדוזקין ליה לבר נש ולא יכיל למסבל לון. אמר רבי אבא, הכי הוא ודאי, אשת זליל, דא כנסת ישראל, דהיא גבירתא מכמה זיילין וכמה משרין דמשתכחין בעלמא, עטרת בעלה, כמה דאת אמר, עטרת תפארת, וכלא זוד. (ל"ג וכו' אשת חיל דא כנסת ישראל דהא בזוגא דמלכא אפיקת כמה חיילין כמה משירין כמה צדיקים בעלמא וכלהו אקרון בנים לקודשא בריך הוא ולכנסת ישראל כמה דכתיב (דברים י"ד) בנים אתם ליי' אלהיכם.) עד דהוה איל, אמר רבי אבא כל זוד ליבא מלה, בכנסת ישראל.

5. רבי אבא פתח ואמר. (משלי לא) אשת זליל מי ימצא, דא כנסת ישראל, דאיהי אשת זליל, כמה דאמרן. מי ימצא, כמה דאת אמר, אשר ימצא אתכם באחרית הימים. (ל"ג מי ימצא לאנחא ביה קרבא) מי ימצא, מאן יזכה למהוי בה בשלימו, ולאשתכחא עמה תדיר.

The Zohar tells us that when a spiritual person connects to a woman from the impure system, he creates a major flaw in his spiritual connection. He needs to go through a difficult correction to restore what he lost through the channel of Yessod.

The Zohar uses the words "אשת-אחר" "a woman of another", which can be translated as a woman who is married to another man, and also a woman from the impure system.

"other" in the Torah refers to the bad and impure side of the Tree of Knowledge. The word "עזר" "help" in Genesis 2:18 has the meaning of help and also a tool. When we rearrange the order of the letters we get "זרע", which means seed. In our reference, this is the seed that is created when a man (male energy) and a woman (female energy) unite.

When we think about the process of unification and creating life, we realize how great the miracle of creation is. The numerical value of the first two letters "רז" is 207, which is the same as Light. "אור". The third letter "ע" equals to 70, which represents the seven Sefirot (Each Sefira contains ten inner Sefirot). The light comes in with the unification.

The Holy Ari, explains that the first service of Yom Kippur is to open the arc, bring out Torah scrolls and recite a verse from Psalms (97:11) "אור, זרע לצדיק ולישר-לב שמחה" ("Light is sown for the righteous, and gladness for the upright in heart").

The seed of the Light for the whole year is at that point in Yom Kippur. Opening the Arc is at the level of Chokamh and Binah (Kabbalistically called Father and Mother). The Torah scroll is Zeir Anpin, rolled in the shape of the letter ם Vav and held upright to channel the Light to Malchut (the world of action).

The Ari gives a deeper meditation and suggests that a man should do his best just to be able to carry one of the Torah scrolls taken out of the Arc on the night of Yom Kippur. The first Torah that is brought out of the Ark is the seed of all.

"וילדה זכר" (Leviticus 12:2) is a result of the connection. "זכר", "male" is the appearance of the light. This word also reveals the light in it with the letters of "אין-סוף" = "אור" = "רז". The other letter is "כ", the letter of Keter, the highest sefira. It is also the letter of the Sun. This letter also opens forward, in a giving state. "זכר" (=male) is and should be a channel for the Light.

The Zohar talks about the circumcision, Brit ("מילה") done on the eighth day. During the circumcision, the father, or the 'Mohel' (the person that perform the circumcision) acting on behalf of the father, removes the foreskin, "ערלה", which represents the Sin of Adam and Eve and the snake. This process is the first correction of the body. By removing that negativity we connect the child "זכר" to the light. Naming the child immediately after the circumcision is important. The name connects the body to the root of the soul of his name and it is done after the removal of the negativity. The child is now connected to Binah.

It is important to understand that all our prayers are for the purpose of unifying the male (Zeir Anpin, "יהוה") and the Female (Malchut, "שכינה"). This draws the light and keeps it flowing to this world. If all prayers and spiritual connections stopped, the world would cease to exist.

The Kabbalists teach us that all of our spiritual and physical connections should start with the "לשם-יחוד-קודשה-בריך-הוא-ושכינתה" (for the purpose of unifying the Holy One, bless be He and the Shechinah) "יה" and "וה".

B"H we will merit witnessing the final connection of the Light and Vessel in equality (Zechariah 14:9)

"והיה יקוק למלך, על-כל-הארץ; ביום ההוא, יהיה יקוק אחד-ושמו אחד"

And G-d shall be King over all the earth; in that day shall the G-d be One, and His name one.

6. ורזוק מפנינים מכרה, מכרה, מקוזה מבעי ליה. אלא, לכל אינון דלא אתדבקן בה בשלימו, ולא שלמין בהדה, היא מכרה לון ואסגרא לון בידא דעממין אוורגין. כמה דאת אמר, (שמואל א, יב) ויעזבו בני ישראל את יי' וימכור אותם ביד סיסרא. וכדין כללו רזיקין מאלין פנינים עלאין קדישין, דלא יהא זולקא בהו. הדא הוא דכתיב ורזוק מפנינים מכרה.

7. רבי זויא פתוז קרא אבתריה ואמר, בטוז בה לב בעלה ושלל לא יזסר. בטוז בה לב בעלה, דא קודשא בריך הוא, דבגיני כך בני לה על עלמא,

מנה אותה על העולם להנהיג אותו, כל כלי
הזון שלו הפקיד בידיה, וכל אותם לוחמי
הקרב, ועל כן ושלל לא יחסר.

8. רבי יוסי פתח פתח בפסוק אחריו ואמר,
גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה. גמלתהו
טוב, היא הזמנה טוב לעולם, הזמנה טוב
להיכל המלך ולבני היכלו. ולא רע, משום
שפתוב (בראשית ב) ועץ הדעת טוב ורע. מתי
טוב? בזמן שאותם ימי השמים מאירים עליה
ומזדווגים עמה בראוי, שהם ימי חייה. משום
שעץ החיים שולח לה חיים ומאיר לה,
ובאותו זמן – גמלתהו טוב ולא רע. אמר רבי
אבא, יפה הוא, וכל הפסוקים נאמרו על
כנסת ישראל.

Proverb 31:10

”אשת-חיל, מי ימצא; ורחק מפנינים מכרה.”

“A woman of valor who will find? for her price is far above rubies”

The spiritual role of a woman is at the highest level. She represents the world of Action, Malchut, and the manifestation of the Light on this level. The Zohar quotes the last chapter of Proverb where we find 22 verses according to the Alef-Bet describing a ‘Woman of valor’. We sing this song on Friday night after receiving the Shabbat.

The Zohar explains that the ‘woman’ is the aspect of the assembly of Israel. “Who will find” is the aspect of what will be found in the future. It is a future for those who merit it.

Women are responsible for the continuation of life and without them, there would be total destruction of the worlds above and below.

As we are getting closer to the revelation of Mashiach, more and more women feel the closeness to the light and drawn closer to spirituality. Their consciousness affects the spiritual system and draws more light to the world.

A man without a woman is not considered as alive until he is able to connect and channels his light to her. If she doesn’t manifest then nothing happens.

A woman with a connection to the negative side loses her freedom to choose and the light of the negative side is manifested through her.

9. אשה כי תזריע. תנינן, אשה מזרעת תזולה
תחלה, יולדת זכר. רבי אחא אמר, הרי
שנינו שהקדוש ברוך הוא גזר על הטפה
ההיא אם היא זכר אם היא נקבה, ואתה
אומר אשה מזרעת תחלה יולדת זכר? אמר
רבי יוסי, ודאי שהקדוש ברוך הוא מבחין בין
טפה של זכר ובין טפה של נקבה, ומשום
שמבחין בה, גזר עליה אם תהיה זכר או
נקבה.

לאתדבא עליה, כל זיונין דליה אפקיד בידהא, וכל
אינן במזיוני קרבא, ועל דא, ושכל לא יזוסר.

8. רבי יוסי פתח קרא אבתריה, ואמר, גמלתהו טוב
ולא רע כל ימי זוייה. גמלתהו טוב, היא זמינת טוב
לעלמא, זמינת טוב להיכלא דמלכא ולבני היכליה.
ולא רע. בגין דכתיב, (בראשית ב) ועץ הדעת טוב ורע,
טוב אימתי, בזמנא דאינן ימי השמים, נהרין עליה,
ומזדווגן עמה כדקא יאות, דאינן ימי זוייה. בגין דעץ
החיים, שדר לה חיים, ונהיר לה. ובההוא זמנא
גמלתהו טוב ולא רע. אמר רבי אבא שפיר הוא,
וכלהו קראי בכנסת ישראל אתמרו.

9. (ויקרא יב) אשה כי תזריע. תנינן, אשה מזרעת תזולה
יולדת זכר. רבי אחא אמר, הא תנינן, דקודשא בריך
הוא גזר על ההיא טפה, אי איהו דכר אי איהי נקבא,
ואת אמרת אשה מזרעת תזולה יולדת זכר. אמר רבי
יוסי, ודאי קודשא בריך הוא מבחין בין טפה דדכורא
ובין טפה דנקבא, ובגין דמבחין ליה, גזר עליה, אי
להי דכר או נקבא.

10. אמר רבי אַזא, וְיִלְדָּה זָכָר – וְכִי בִּינון שְׂמֻרַעַת יוֹלְדֶת, שְׂבִתוֹב וְיִלְדָּה? (אַלָּא) הַפְּסוּק הַזֶּה בֶּן הִיא צָרִיף לְהִיּוֹת: אִשָּׁה בִּי תִהְיֶה וְיִלְדָּה זָכָר. (תַּזְרִיעַ וְיִהְיֶה זָכָר) מֶה זֶה בִּי תַזְרִיעַ וְיִלְדָּה? אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִשָּׁה, מִיּוֹם שְׂמִתַּעֲבֶרֶת עַד הַיּוֹם שְׂמוּלִידָהּ, אֵין לָהּ בְּפִיָּה אֱלָא הִילּוּד שְׁלָהּ אִם יִהְיֶה זָכָר, וְעַל כֵּן – אִשָּׁה בִּי תַזְרִיעַ וְיִלְדָּה זָכָר.

11. אִשָּׁה בִּי תַזְרִיעַ. רַבִּי זִזְקִיָּה פְּתוּחַ, (תַּהֲלִים קד) מֶה רַבּוּ מַעֲשֵׂיָהּ יִי. כַּמָּה סְגִיָּאִין עוֹבְדוֹתֵי דְמַלְכָּא קְדִישָׁא בְּעַלְמָא, מִתַּל לִפְרָגֵי דְנָטִיל בִּידוּתֵי כַּמָּה (דָּף מ"ג ע"א) מִקְטוּרִין כּוּזָדָא, וְזָרַע לֹון בְּזִמְנָא וּזְדָא, וּלְבַתֵּר נָפִיק כָּל זֶזֶר וּזְזֵר בְּלִחוּזוֹדֵי. כֶּן קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא עֹבֵדוֹתֵי בְּזִמְנָא, וּבְזִמְנָא נָטִיל כָּלָא כּוּזָדָא וְזָרַע לֹון, וּלְבַתֵּר נָפִיקוּ כָּל זֶזֶר וּזְזֵר בְּזִמְנָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תַּהֲלִים קד) כָּלָם בְּזִמְנָא עֲשִׂיתָ.

10. אמר רבי אַזא, וְיִלְדָּה זָכָר, וְכִי בִּינון דְּמִזְרַעַת יוֹלְדֶת, דְּכַתִּיב, וְיִלְדָּה (אַלָּא), הִיא קָרָא הָכִי מִבְּעֵי לִיה, אִשָּׁה בִּי תִהְיֶה וְיִלְדָּה זָכָר. (ס"א תַזְרִיעַ וִיהִיָּה זָכָר) מֶהוּ, בִּי תַזְרִיעַ וְיִלְדָּה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֲתַתָּא, מִן יוֹמָא דְאַתַּעֲבֶרֶת עַד יוֹמָא דְיוֹלְדֶת לִית לָהּ בְּפִימָא, אֱלָא יְלִידוֹ דִּילָהּ אִי לִהְיֵי דְכָר, וְעַל דָּא, אִשָּׁה בִּי תַזְרִיעַ וְיִלְדָּה זָכָר.

11. אִשָּׁה בִּי תַזְרִיעַ. רַבִּי זִזְקִיָּה פְּתוּחַ, (תַּהֲלִים קד) מֶה רַבּוּ מַעֲשֵׂיָהּ יִי. כַּמָּה סְגִיָּאִין עוֹבְדוֹתֵי דְמַלְכָּא קְדִישָׁא בְּעַלְמָא, מִתַּל לִפְרָגֵי דְנָטִיל בִּידוּתֵי כַּמָּה (דָּף מ"ג ע"א) מִקְטוּרִין כּוּזָדָא, וְזָרַע לֹון בְּזִמְנָא וּזְדָא, וּלְבַתֵּר נָפִיק כָּל זֶזֶר וּזְזֵר בְּלִחוּזוֹדֵי. כֶּן קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא עֹבֵדוֹתֵי בְּזִמְנָא, וּבְזִמְנָא נָטִיל כָּלָא כּוּזָדָא וְזָרַע לֹון, וּלְבַתֵּר נָפִיקוּ כָּל זֶזֶר וּזְזֵר בְּזִמְנָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (תַּהֲלִים קד) כָּלָם בְּזִמְנָא עֲשִׂיתָ.

Leviticus 12:2

“אִשָּׁה בִּי תַזְרִיעַ, וְיִלְדָּה זָכָר”

“If a woman makes seed, and bear a man-child”

There are many commentaries related to this verse. Some try to learn how to determine the sex of the child at the conception moment. Most English translations translate ‘Make Seed’ as ‘pregnant and deliver...’ or ‘produce offspring’ and other variations. There are other Hebrew words for pregnancy but the Torah doesn’t use them. The literal meaning of תַזְרִיעַ is ‘make seed’. The Zohar teaches us here that there are three ‘partners’ for the creation of a child in this world. The man gives the ‘white’, the woman gives the ‘red’ and the Holy one Bless be He gives the soul.

The ‘white’ is the seeds and the aspect of the right column, Chesed, Light force channeled by the man.

The ‘red’ is the blood system, the physical body and the aspect of the left column. This is the part of the woman.

The soul coming from God is what holds the right and the left together. It’s the aspect of the central column. The man and the woman have a great responsibility on the foundation of the child. The father determines the desire for the light in the child. The woman and her consciousness determine the spiritual size of the vessel and how the father’s consciousness will be manifested.

God waits 41 days before inserting the soul into the body. Based on the vessel the couple created God decides what would be the sex of the child and what kind of soul he will have. The moment of conception and the following 40 days are very important for the developing child. Love but without a sexual relationship for the first three months, especially on the first 41 days and nights. We don’t want to inject different consciousness and corrupt the first and important one. The

man and woman should meditate and read Zohar every night because it will make a great impact on the soul that will come to the child. The woman should keep herself healthy because the child is being built from her body. Her nutrition is the child's nutrition. Her emotions, stress, joy, and calmness affect the child.

12. אָמַר רַבִּי אַבְאָה, מַה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יי', כַּמָּה סִגְיָאִין אֵינּוֹן עוֹבְדוּהִי דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא, וְכַלְהוּ סְתִימִין בְּזוּכְמָה, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב כָּלָם בְּזוּכְמָה עֲשִׂיתָ. כַּלְהוּ בְּזוּכְמָה כְּלִילָן, וְלֹא זָפְקִי לְבָר אֶלָּא בְּשִׁבְלִין יָדִיעֵן, לְגַבִּי בִּינָה. וּמִתְבָּרַךְ, אֲתַעֲבִידוּ כָּלָא וְאֲתַתְּקֵנוּ, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, (מַשְׁלִי כַד) וּבִתְבוּנָה יִתְכַּוֵּן. וְעַל דָּא כָּלָם בְּזוּכְמָה עֲשִׂיתָ, בְּבִינָה.

12. אָמַר רַבִּי אַבְאָה, מַה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יי', כַּמָּה סִגְיָאִין אֵינּוֹן עוֹבְדוּהִי דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא, וְכַלְהוּ סְתִימִין בְּזוּכְמָה, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב כָּלָם בְּזוּכְמָה עֲשִׂיתָ. כַּלְהוּ בְּזוּכְמָה כְּלִילָן, וְלֹא זָפְקִי לְבָר אֶלָּא בְּשִׁבְלִין יָדִיעֵן, לְגַבִּי בִּינָה. וּמִתְבָּרַךְ, אֲתַעֲבִידוּ כָּלָא וְאֲתַתְּקֵנוּ, הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, (מַשְׁלִי כַד) וּבִתְבוּנָה יִתְכַּוֵּן. וְעַל דָּא כָּלָם בְּזוּכְמָה עֲשִׂיתָ, בְּבִינָה.

13. מְלָאָה הָאָרֶץ, הָאָרֶץ: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּמִתְבָּרַךְ אֲתַמְלִיא מִכְלָא, כַּמָּה דָּאֵת אָמַר (וְקַחְלֵת א) כָּל הַנְּזוּלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'. קִנְיָנָךְ – שְׁהִיא מוֹצִיאָה אוֹתָם אַחֲרֵי כֵךְ. זֶהוּ שְׁכִתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם, בְּה' בְּרָאָם. מִשּׁוּם כֵךְ, מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ.

13. מְלָאָה הָאָרֶץ, הָאָרֶץ: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּמִתְבָּרַךְ אֲתַמְלִיא מִכְלָא, כַּמָּה דָּאֵת אָמַר (וְקַחְלֵת א) כָּל הַנְּזוּלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'. קִנְיָנָךְ – שְׁהִיא מוֹצִיאָה אוֹתָם אַחֲרֵי כֵךְ. זֶהוּ שְׁכִתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם, בְּה' בְּרָאָם. מִשּׁוּם כֵךְ, מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ.

14. בָּא רָאָה, בְּשַׁעָה שְׁאָדָם בָּא לְהִתְקַדֵּשׁ לְהַזְדַּוֵּג בְּנִקְבָּתוֹ (בְּכַוְנָה) בְּרִצּוֹן קָדוֹשׁ שְׁלוֹ, מִתְעוֹרֶרֶת עָלָיו רוּחַ (אַחֲרֵת) קָדוֹשָׁה, כְּלוּלָה זָכָר וְנִקְבָּה, וְרוּמוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשָׁלִיחַ אֶחָד מִמֶּנֶּה עַל הַרְיוֹנוֹת בְּנֵי הָאָדָם, וּמִפְקִיד בִּידוֹ אוֹתָהּ הָרוּחַ, וּמוֹדִיעַ לוֹ לְאִיזָה מְקוֹם יִפְקֹד אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכִתּוֹב (אִיּוֹב ג) וְהִלִּילָה אָמַר הָדָא גָבֵר. הִלִּילָה אָמַר לְאוֹתוֹ מִמֶּנֶּה: הָדָא גָבֵר מִפְּלוּנִי. וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִפְקִיד לוֹ, אֵת אוֹתָהּ הָרוּחַ, כָּל מַה שְׁמִפְקִיד, וְהִנֵּה פְּרִשׁוּהָ.

14. תָּא וְזוּי, בְּשַׁעָתָא דְּבָר נָשִׁי אֲתִי לְאֲתַקְדֵּשׁא לְאִזְדַּוּגָא בְּזוּקְבִיָּה, (בְּכַוְנָה) בְּרַעוּתָא קַדִּישָׁא דִּילִיָּה, אֲתַעֲרַ עָלֶיהָ רוּחָא (אַחֲרָא) קַדִּישָׁא, כְּלִיל דְּכָר וְנִקְבָּא. וְרַמִּיז קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְזוּד שְׁלוּחָא מִמֶּנָּה עַל עֲדוּיָהוֹן דְּבָנֵי נָשָׁא, וּמִנֵּי בִידִיָּה הֵהוּא רוּחָא, וְאוֹדַע לִיָּה, לְאֵן אֲתֵר יִפְקֹד לִיָּה. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, (אִיּוֹב ג) וְהִלִּילָה אָמַר הוֹרָה גָבֵר. הִלִּילָה אָמַר, לְהֵהוּא מִמֶּנָּה, הוֹרָה גָבֵר מִפְּלוּנִיא, וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אִפְקִיד לִיָּה, לְהֵהוּא רוּחָא, כָּל מַה דְּאִפְקִיד, וְהֵא אוֹקְמוּהָ.

The Zohar reveals that when a man wishes to sanctify himself and become holy when he makes unification with his wife, a holy spirit is awakened and it has the aspect of male and female. The reason is that the baby is the outcome of the process done by Zeir Anpin and Malchut.

A messenger that is appointed on the impregnation receives from God a 'Tzelem'. Literally means 'image' or 'a Shadow'.

Genesis 1:27 "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה, בָּרָא אֹתָם"

"So God created man in his own image, in the image of God he created him; male and female he created them."

The secret of the word 'צלם', 'image'. The numerical value is 160 as the word for 'Tree', עץ that is something that is created from a seed and grows following a certain system.

This is the Tree of Life that represents the system of Creation. Man is a tiny duplication of that system.

Deuteronomy 20:19 “כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה”, “for man is the tree of the field”.

The Field is the aspect of Malchut and man is a reflection of the entire system on the lower level.

The Endless, which is a force that we cannot grasp or discuss, released a force through a tiny point (Seed), called Keter. The force itself is called Chokmah and it includes another force with a ‘desire’ to continue the light further. This force is called Binah. They came out as one and that is the aspect of “male and female he created them”.

The Zohar tells us that when this “shadow” leaves the person, he dies. Everything in the physical world is connected to the Tree of Life with its own individual tree of life. Man has the ability to connect and draw the light of the three soul levels Nefesh, Ruach, and Neshamah. No other creature can achieve that but us.

When planning to have a child a couple should work on building a great vessel to receive a great ‘Image’ of God with a greater level of the soul.

15. כִּדִּין רוּחָא נְזוּתָא, וְזוּר צוּלְמָא עֲמִיחָא, (ק"ד ע"ב) הָהוּא דְקָאִים בְּדִיוֹקְנִיה לְעִילָא, בְּהֵהוּא צוּלְמָא אֲתַבְרִי (ס"א אֲתַרְבִּי), בְּהֵהוּא צוּלְמָא אֲוִיל בְּהֵאִי עֲלָמָא. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (וַתְּהִלִּים לֵט) אֶךְ בְּצֻלָּם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ. בְּעוֹד דְּהֵאִי צוּלְמָא אֲשֵׁתְכֻז (וַיְחִי ר"כ ע"א) עֲמִיחָא דְבֵר נָשׁ, (בְּצוּלְמָא דִּילִיָּה) קָאִים בְּהֵאִי עֲלָמָא, דְּמִתְנַבְרָאן כְּזוּדָא (ס"א אֲשֵׁתְכֻז עֲמִיחָא בֵּר נֶשׁ קָאִים בְּהֵאִי עֲלָמָא וְתָרִין אִינוֹן דְּמִתְחַבְרִין כַּחַדָּא), וְשִׁלְמָה מִלְכָּא אֲזַהֵר לְבָנֵי נָשָׁא וְאָבִיר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) עַד שִׁפְיוֹנוֹ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים, תָּרִי.

16. וּבִסְפָּרָא דְזוּרְשִׁין דְּאֲשִׁמְדָּאִי, אֲשִׁכְזוּנָא דְאִינוֹן דִּידְעִי (ס"א דְּבֵעו) לְזוּרְשָׁא זוּרְשִׁין מִסְטֵר שְׂמָאֲלָא, וְלֹאֲתַדְבָּקָא בְּהוּ, יְקוּם לְנִהוּרָא דְשִׁרְזָא, אוּ בְּאַתֵּר דִּיִּתְזוּזוֹן אִינוֹן צוּלְמִין דִּילִיָּה, וְיִימָא אִינוֹן מִלִּין דְּמִתְתַּקְנִין לְאִינוֹן זוּרְשִׁין, וְיִקְרִי לֵון, לְאִינוֹן סְטָרִין מִסָּאֲבִין, בְּשִׁמְהֵן מִסָּאֲבִין דִּילִיָּהוֹן, וְיִזְמִין (וְיִוְמִין) צוּלְמִין דִּילִיָּה לְאִינוֹן דְּקָאִרִי, וְיִימָא דְּהוּא אֲתַתְקֵן בְּרַעוּתִיהָ לְהוּ לְפָקוּדִיָּיהוּ, וְהֵהוּא בֵּר נָשׁ נָפֵק מִרְשׁוֹ דְּמֵאֲרִיָּה וּפְקוּדוּנָא דִּילִיָּה, יֵהֵב לְסִטֵּר מִסָּאֲבָא.

17. וּבְאִינוֹן מִלִּין דְּזוּרְשִׁין דְּאִיִּהוּ יִימָא, וְיִזְמִין (נ"א וְיִוְמִין) לֵון לְצוּלְמִין, אֲתַזוּזוֹן תָּרִין רוּחִין וּבִתְתַּקְנִין בְּאִינוֹן צוּלְמִין דִּילִיָּה, בְּזוּזוֹן דְּבָנֵי אֲנָשָׁא, וּבְמוֹדְעִין לִיָּה מִלִּין לְאֲבָאֲשָׁא, וּמִלִּין לְאֻטְבָּא, לְזִמְנִין יְדִיעֵן. וְאִלִּין תָּרִי רוּחִין, דְּלֹא אֲתַכְלִילוּ בְּכִלְלָא דְּגוּפָא, הִשְׁתָּא אֲתַכְלִילִין

שְׁתֵּי הָרוּחוֹת שֶׁלֹּא נִכְלְלוּ בְּכֻלּוֹ שֶׁל גּוּף, עָכְשׁוּ נִכְלָלִים בְּצִלְמִים הֵלֵל, וּמִתְתַּקְּנִים בָּהֶם וּמוֹדִיעִים לוֹ לְאָדָם דְּבָרִים לְהִרְעֵ, וְזֶהוּ שִׁיּוּצָא מִרְשׁוֹת רַבּוֹנוֹ, וּפְקֻדּוֹנוֹ נוֹתֵן לְצַד הַטָּמֵא.

בְּאֵלֵין עֲוִלְמִין, וּבִמְתַּקְנֵן בָּהֶם וּמוֹדִיעֵין לִיה לְבַר נֶשׁ מוֹלִין לְאִבְּאֵשָׁא, וְדָא הוּא דְנִפְיק מִרְשׁוֹתָא דְמֵאֲרִיָּה, וּפְקֻדּוֹנָא דִּילִיה, יְהִיב לְסִטֵּר מִסְּאִבָּא.

Psalms 39:7

“אֶה-בְּצִלְמִי, יִתְהַלֵּךְ-אִישׁ”

“A man walk with his ‘Image’ (Shadow, Tselem צֶלֶם)”

As explained in previous DZ the energy of life comes with the Tselem that God attaches to our bodies. Without it, the soul leaves the body that begins to break down to its basic and natural elements.

The Zohar reveals that there are two impure Tselems. (Read Zohar Prolog from #248 on. Unfortunately, the English translation brings only a short portion of Rabbi Ashlag’s original commentary in Hebrew)

These Tselems were spirits without bodies. The Zohar explains that, because the Tree of Knowledge Good and Bad was formed, God left some of the ‘bad’ and unfinished work for us.

Genesis 2:2 “On the seventh day God had finished his work of creation, so he rested from all his work.”

God finished his work but left us (Genesis 2:3) “אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת” “...that God had created (for us) to make”

Our soul level of Nefesh is the foundation of our soul and with it, we need to climb to receive the Ruach and Neshamah. The impure spirits are around us like shadows and offer us different temptations. They pull us into the negative side where they ‘suck’ the good from us and keep us grounded, corrupting the soul level of Nefesh.

When we restrict the temptations and connect to the Light, we push them away and as we grow we merit having the Light of Ruach. Working harder to a righteous level will grant us the Light of Neshamah.

The Zohar quotes Song of Songs 2:17

“עַד שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם, וְנָסוּ הַצִּלְלִים”

“Until the day breaks and the shadows flee,”

When the light comes, the shadows flee.

18. בָּא רָאָה, אֲסוּר לְאָדָם לִזְרֹק כְּלֵי הַבַּיִת וּלְהַפְקִידוֹ לְצַד הָאֲחֵר, שֶׁלֹּא צָרִיךְ, אוֹ דְּבַר אֲחֵר שְׂכֻמוֹתוֹ (וְשֶׁל בֵּיתוֹ לְקַבֵּל אוֹתוֹ), שֶׁהָרִי כְּמָה שׁוֹמְרֵי הַכִּלְלִים מְזַמְּנִים לְדַבֵּר הֵהוּא לְקַבֵּל אוֹתוֹ, וּמֵאוֹתוֹ זְמַן לֹא שׁוֹרִים עָלָיו בְּרִכּוֹת, שֶׁהָרִי הוּא מֵצֵד אֲחֵר. כָּל שָׂכֵן מִי שְׂמֻזְמִין בְּרִצּוֹנוֹ עַל אוֹתוֹ הַטּוֹב הָעֲלִיּוֹן שֶׁלוֹ, לְאַחֵר וּלְצַד הָאֲחֵר, שֶׁהָרִי הוּא מֵאוֹתוֹ שֶׁהִזְמִין אוֹתוֹ.

18. תָּא זִוּי, אֲסִיר לִיה לְבַר נֶשׁ לְאִשְׁדָּאָה מֵאֲנִי דְּבֵיתָא, וּלְאִפְקֵדָא לִיה לְסִטְרָא אֲוֹרָא, דְּלֹא אֲעֲטְרִיה, אוֹ מִלָּה אֲוֹרָא דְּכֻוֹתִיָּה, (ס"א דְּבֵיתָהּ לְקַבֵּל לִיה) דְּהָא כְּמָה גְּרִדִּינִי גִּיבּוּסִין וְיִמִּינִין לְהֵהוּא מִלָּה לְקַבֵּל לִיה, וּמֵהֵהוּא זְמַנָּא, לֹא שְׂאֲרוּ עָלֶיהָ בְּרִכָּאָן, דְּהָא מִסְּטָרָא אֲוֹרָא הוּא. כָּל שָׂכֵן מֵאֵן דְּאֲוִמִּין בְּרִעֻתִיָּה עַל הֵהוּא טִיבּוֹ עֲלָאָה דִּילִיה, לְאֲוֹרָא וּלְסִטְרָא אֲוֹרָא. דְּהָא, מֵהֵהוּא דְּאֲוִמִּין לִיה הוּי.

19. וּכְשֶׁקָּרְבִים יְמֵי הָאָדָם לְצֵאת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, אוֹתוֹ הַצֶּלֶם הָעֲלִיּוֹן שְׁנוּתָנִים לוֹ, בָּאָה אוֹתָהּ רוּחַ רָעָה שֶׁהִיא נִדְבֶק בָּהּ בְּכָל יוֹם, וְנוֹטֶלֶת אוֹתוֹ הַצֶּלֶם, וּמִתְתַּקֵּן בּוֹ וְהוֹלֵךְ לוֹ,

19. וְכֹד קָרִיבּוֹ יוֹמִין דְּבַר נֶשׁ לְנִפְקָא מֵהָאֵי עֲלָמָא, הֵהוּא עֲוִלְמָא עֲלָאָה דִּיהִבִּי לִיה, אֲתִיָּא הֵהוּא רוּחָא בִּישָׂא דְּהֵהוּ מִתְדַּבֵּק בֵּיה בְּכָל יוֹמָא, וְנִטִּיל לִיה

ולא חוזר לאדם לעולמים. אז ידע שהרי הוא נדחה מן הכל.

לההוא עולמא, ואתתקן בית ואיל ליה, ולא אתוור בית בבר זש לעלמין. כדן יעדע דהא אתרוזיא הוא מכלא.

20. בא ראה, בשעה שהנשמה יורדת להכנס לו בעולם הזה, יורדת לגן העדן של הארץ, ורואה את כבודם של רוחות הצדיקים עומדים שורות שורות. אחר כך הולכת לגיהנם, ורואה את הרשעים שצווחים וי וי, ולא מרחמים עליהם. ובכל מעידים בה עדות, ואותו הצלם הקדוש עומד עליה, עד שיוצאת לעולם.

20. תא וזוי, בשעתא דנשמתא נזותא לאעלא ליה בהאי עלמא, נזותא בגנתא דעדן דארעא, וזומאת יקרא דרוזיהון דצדיקייא קיימין שורין שורין. לבתר אזלא לגיהנם, וזומאת להו לרשיעייא דצווחין ווי ווי, ולא מרוזמי עליהו. ובכלא אסהידו בה סהדותא, וההוא עולמא קדישא קיימא עליה, עד דנפיק לעלמא. (דף מ"ג ע"ב)

The Zohar teaches us that a person in anger should not throw anything of his home or self. When in anger state the other side is in control. Anything thrown in anger is moved to the control of the other side and all or any blessings that could have been in that item are lost. The item may be retrieved back into our possession but its energy is lost.

If a person invites the other side by his own actions and desires, he damages his own spiritual garment, the 'Tzelem'. When the time of death comes, the other side comes to claim the garment of the person, leaving them in a spiritually naked state.

Everything material that belongs to us is connected to us spiritually. If we throw it away then it is no longer part of us. Old and unused items should be thrown or if it has some value to others then it should be given for free or sold. Holding old items of no value to us could create unnecessary 'weight' on our vessel and can slow our spiritual growth and progress.

21. בשיוצאת לעולם, מזדמן לה אותו הצלם, ומשתתף עמה, ומתגדל עמה, כמו שנאמר אך בצלם יתהלך איש. ובאותו הצלם משתתפים (נמצאים) ימי האדם ותלויים בו. זהו שכתוב (איוב ח) כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ. כי צל ימינו ודאי. ומיום שמתעפרת האשה עד היום שמולידה, לא יודעים בני אדם את מעשי הקדוש ברוך הוא כמה הם גדולים וכמה הם עליונים. זהו שכתוב (תהלים קד) מה רבו מעשיך ה' וגו'.

21. כד נפיק לעלמא, אזדמן ההוא עולמא לגביה, ואשתתף בהדיה, ואתרבי עמיה. כמה דאתמר, (תהלים לט) אף בצלם יתהלך איש. ובההוא צלם אשתתפו (אשתכחו) יובוי דבר זש, ותליין ביה, הדא הוא דכתיב, (איוב ח) כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ. כי צל ימינו ודאי. ובין יומא דמתעברא אתתא עד יומא דאולידת, לא ידעין בני זשא עובדוי דקודשא בריך הוא, כמה אינן רברבין, וכמה אינן עלאין. הדא הוא דכתיב, (תהלים קד) מה רבו מעשיך ה' וגו'.

22. בא ראה, כל רוחות העולם כלולות זכר ונקבה, ובשיוצאות, יוצאות זכר ונקבה, ואחר כך נפרדים בדרביהם, אם זוכה האדם, אחר כך מזדווגים יחד. והינו בת זוג, ומתחברים בזוג (בגווג) אחד בכל, רוח וגוף, שכתוב (בראשית א) תוצא הארץ נפש חיה

22. תא וזוי, כל רוזין דעלמא כליקן דכר ונקבא, וכד נפקין, דכר ונקבא נפקין, ולבתר מתפרשן בארוזיהו, אי זכי בר זש, לבתר מזדווגי כזדא. והיינו בת זוג, ומתזבזן בזווגא (א בגווגא) זזד בכלא, רוזא וגופא.

הַכְּתִיב, (בראשית א) תוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ זָוִיָּה לְמִינָהּ. מֵאֵי לְמִינָהּ, מֵה זֶה לְמִינָהּ? אוֹתָהּ רוּחַ הָאָדָם שִׁוְצָאֵת וְזוּגוּ שְׂדוּמָה לוֹ. לְמִינָהּ. הֵהוּא רוּחוֹא דְּבֵר נֶשׁ דְּנִפְקִי זָוִיָּה דְּדָבְרִי לִיהָ.

When the soul comes to live in this world, her shadow “Tzelem” joins and they grow together. The soul’s history from previous lives is not known but we have the Tzelem on earth.

Jon 8:9

“כִּי-תִמּוֹל אֲנַחְנוּ, וְלֹא נָדַע: כִּי צֶל יְמִינוּ עָלֵי-אָרֶץ”

“We are from yesterday and know nothing of the shadow of our days on earth.”

A man walks in his Tzelem and all of his actions are gathered and affect the Tzelem.

Psalms 39:7

אֶחָד-בְּצִלָּם, יִתְהַלֵּךְ אִישׁ – אֶחָד-הִבֵּל יִהְיֶינָּה

”יִצְבֹּר, וְלֹא-יָדַע מִי-אֶסְפָּם”

“Surely every man walks in his own shadow (“Tzelem”); Surely they make an uproar for nothing; He amasses and does not know who gather them.”

All the souls in the world include male and female aspects. When they come to the world, they are separated and go each to its ways. If the man has the merit he mates with his female part as one soul.

23. וּמֵאֵי הָאָרֶץ, כְּמֹה דְּאֵת אָמֹר, (ותהלים קלט) רַקְמֹתַי בְּתוֹתִיּוֹת אָרֶץ. וְהָא אוֹקְמוֹת. תוֹצֵא הָאָרֶץ וְדָאִי, דְּהָא מִנָּה נִפְקִין נֶפֶשׁ זָוִיָּה, כְּמֹה דְּאוֹקִימָנָא, דְּא רוּחוּיָה דְּאָדָם קְדָמָא, הֵינֵּו דְּכְתִיב, (בראשית ג) וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר בְּתוֹף הָעֵץ, וּמִפְּרִי הָעֵץ, דְּא קוֹדֶשׁא בְּרִיָּה הוּא, אֲשֶׁר בְּתוֹף הָעֵץ, אֲשֶׁר בְּתוֹף הָאִשָּׁה, תִּנְיָן, הֵינֵּו, אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר, כְּתִיב. וְלֹא כָלִיל דְּכָר וְנִקְבָּא, כְּפֻם אוֹרוּזִי דְּעֻלְמָא, דְּאִינוּן, גָּרְמוּ לִיהָ, דְּלֹא מִתּוֹבְרָן, כְּמֹה דְּנִפְקִין מִלְּעִילָא זָוִיָּה.

24. בְּזִין דְּאָדָם קְדָמָא, וְזוּג דִּילִיָּה, זָכָר וּנְקִבָּה, לְקוֹדֶשׁא בְּרִיָּה הוּא, וְעַל דְּא מִתְּפַרְשִׁין, כִּד נִפְקִין מִלְּעִילָא, עַד דְּהוּא רַעֲוָא קָמִי קוֹדֶשׁא בְּרִיָּה הוּא, אִי זָכָה בֵּר נֶשׁ, יְהִיבִין לִיהָ זָוִיָּה, וְאִי לֹא, מִפְּרִישִׁין לָהּ מִנָּה, וְיִהְיִין לָהּ לְאִזְזָרָא, מוֹלִידִין בְּזִין דְּלֹא כְּדָקָא יָאוּת. וְעַל דְּא כְּתִיב, (בראשית ו) לֹא יִדּוֹן רוּחוֹ בְּאָדָם. מֵאֵי רוּחוֹ, רוּחוֹ מִבְּעֵי לִיהָ, אִינוּן תִּרִין רוּחוֹ, דְּנִפְקִי זָוִיָּה, לֹא יִדּוֹנָן כְּזָדָא, וְעַל דְּא כְּתִיב, וְיִלְדָה זָכָר, וְלֹא כָלִיל דְּכָר וְנִקְבָּא, כְּפֻם אוֹרוּזִי דְּעֻלְמָא, דְּאִינוּן גָּרְמוּ.

The soul of Adam came out of the unification of Zeir Anpin and Malchut. His soul was male and female until the woman, Eve, was separated from him.

Leviticus 12:2

”אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ, וְיִלְדָה זָכָר”

“A woman who becomes pregnant and gives birth to a male....”

After the sin, the souls of males and females that come to this world are born separately. If a man has merit, his female part is joining him and if not, she is given to another.

Many single men and women are looking for their soul mates, believing that marrying their other half a soul brings a life of bliss. This is only an image pushed on us from the other side, distracting us from the process of correction. A countless number of people rejected a true soul mate because they didn't 'fit' the ideal image.

We are still in the world of Tikkun and there must be a process of correction for each one of us. Marriage is another stage in the Tikkun process. In most cases, it is harder than going through an individual process.

25. רבי אלעזר אמר, לא כף, שהרי הכל, זכר ונקבה כלולים יחד, ואחר כך נפרדים. אבל וילדה זכר, כלולים יחד מצד הימין. ואם תלד נקבה, כלולים באחד נקבה וזכר מצד השמאל, שיותר שולט צד השמאל על צד הימין, והזכר נכנע בימין שלא שולט, ואז אותו הזכר שייצא מן הנקבה מצד השמאל, כל דרכיו כמו נקבה ולא נקרא זכר. אבל הזכר שייצא מתוך הימין, הוא שולט, והנקבה שייצאת ממנו נכנעת, שהרי צד השמאל לא שולט, ועל כן בתוב וילדה זכר.

25. רבי אלעזר אמר לאו הכי, דהא כלא, דכר ונקבא כלין כוזדא, ומתפרשין לבתר, אבל וילדה זכר, כלין כוזדא מסטרא דימינא, ואם נקבה תלד, כלין כוזדא ודכר מסטרא שמאלא, דשליטא סטר שמאלא על סטר ימינא יתיר, ודכורא אתכפיא בימינא דלא שליטא, וכדין ההוא דכר דנפיק מוזה נוקבא, מסטר שמאלא, כל אורווי כנוקבא (ולא אקרי דכר), אבל דכר דנפיק מוזה ימינא, הוא שליטא, ונוקבא דנפקא מוזה אתכפיא, דהא סטר שמאלא לא שליטא, ועל דא וילדה זכר כתיב.

26. וכמה אלפים ורבעות יוצאים בפעם אחת בעולם. ומהים שמוציאה אותם, לא נקראים נפשות, עד שהן מתישבות בגוף. וכמה הוא? שלשים ושלשה ימים. הינו שבתוב ושלשים יום ושלשת ימים וגו'. וטמאה שבעת ימים, שהרי כל שבעת ימים לא נכנסים אליה רוחות להתקשר בה, וכל שבעת הימים הללו הרוח הולכת בגוף למצא את מקומה, ואז בתוב (ויקרא כב) והיה שבעת ימים תחת אמו.

26. וכמה אלף ורבעון נפקי בזמנא זודא לעלמא. ומן יומא דאפקת לון, לא אקרון נפשין, עד דאתיישבון בגופא. וכמה הוא, ל"ג ימים. היינו דכתיב, ושלשים יום ושלשת ימים וגו'. וטמאה שבעת ימים, דהא כל שבעת ימים לא עאלין רוזון לגבה, לאתקשרא בה, וכל אלן שבעת ימים, רוזא אזלא בגופא, לאשכוזא אתריה. וכדין כתיב, (ויקרא כב) והיה שבעת ימים תחת אמו.

Leviticus 12:2

“אשה כי תזריע, וילדה זכר”

“A woman who becomes pregnant and gives birth to a male....”

The Right is the aspect of male and the Left is the aspect of female. The Zohar reveals that giving birth to a male means that the male and female parts of the soul come from the Right. The female becomes left of the Right that dominates the two parts of the soul. The character attributes of these souls is Chassadim.

Leviticus 12:5

“ואם-נקבה תלד”

“and if she gives birth to a female...”

Giving birth to a female means the two parts of the soul come from the Left that dominates the the two souls. The male is Right of the Left and the female is Left of the Left. The character type is of Left column, desires and strength.

Leviticus 12:4

”ושלשים יום ושלשת ימים, תשב בדמי טהרה; בכל-קדש לא-תגע, ואל-המקדש לא תבא, עד-מלאת, ימי טהרה.”
 “Then she shall remain in the blood of her purification for thirty-three days; she shall not touch any consecrated thing, nor enter the sanctuary until the days of her purification are completed.”

The souls that come to the world are in a holding state until they settle in the vessel, which is the developing body in the womb. They need to wait for 33 days until the vessel achieves the level of Hod of Hod. At this stage the vessel can receive and hold the light. It takes seven more days for the soul to settle in the body and activate the light in it.

Science teaches us that after 40 days from conception a baby's heartbeat can be detected by ultrasonic stethoscope. It takes 40 days for the soul to bring life to the body.

The word for mother in Hebrew is אמ with numerical value of 41, same as the number of days required for life to come into the vessel. A mother cannot be call 'mother' unless she carries life in her.

27. וביום תמינאה, אתהדרו ריוזא וגופא לאתוואה קמי מטרוניתא, ולאתקשרא בה, ובדכורא, בגופא ובריוזא. ושלשים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה, לאתישבא ריוזא בגופא. וג' ימים מאי עבדתיהו. אלא שלשת ימים דמילה, דרביא כאיב, וריוזא לא שריא מדוריה בגופא כשאר יומין, ועל דא ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה.

28. בדמי טהרה בקדמיתא, ולבתר ימי טהרה. בדמי טהרה, אלין, דמי מילה, דמא בתר דמא דאתי מרבא, וקודשא בריך הוא נטיר לאינון דמי כל אלין יומין, הדא הוא דכתיב, תשב בדמי טהרה. טהרה סתם, ולא אדכיר ה"א בתרא, דלא תיבא טהרה דמטרוניתא, אלא טהרה סתם, דמי טהרה אקרון אלין דמי דכא.

Leviticus 12:2

”דבר אל-בני ישראל, לאמר, אשה כי תזריע, וילדה זכר-וטמאה שבעת ימים, כימי נדת דותה תטמא”
 “Speak to the sons of Israel, saying: ‘When a woman gives birth and bears a male child, then she shall be unclean for seven days, as in the days of her menstruation she shall be unclean.’”

When a woman completes her labor and if the pain increases, the Holy One, Bless be He, is next to her. He summons the snake to open the 'curtain' with two bites. The first one draws blood to satisfy the snake and the second releases the water. Because the Snake gets his share the woman becomes impure for seven days.

On the eighth day, the soul of the child connects to Binah and on that day he goes through circumcision and receives a name, allowing the soul connection to the body.

The blood of the circumcision is considered pure because it comes from the process of removing the Klipot from the Yessod of the child. The Holy One Blessed be He, keeps the blood for the 33 days to support the rebuilding of the vessel of the mother.

29. בכל קדש לא תגע ואל המקדש וגו'. בא ראה, בכל יום ויום כנסת ישראל נוטלת מבית המלך מזון לרוחות בני האדם וזנה אותם בקדשה, פרט לאלה, שעד שמתנישבות בגוף אותן רוחות. אחר שלשים ושלשה ימים היא משגיחה עליהם כל יום, שהרי הרוחות נקשרות בגוף בשאר בני העולם. כמו שהיא לא שורה אלא במקום שלם, כך כל מעשיו בגון זה, עד שנשלמים. בכל קדש לא תגע, להשגיח עליהם.

30. ואם נקבה תלד. כמו שבארנו, שיותר צד השמאל שולט, והימין נכנע. ועל פן הכל, על כל אחד שנים, רחוקה הנקבה מן הזכר להקשר הרוח בגוף, שהרי השמאל אינו מתישב כך כמו הימין, ונמצא יותר בתקף.

29. (ויקרא יב) בכל קדש לא תגע ואל המקדש וגו'. תא וזוי, בכל יומא ויומא, כנסת ישראל, נטלא מבי מלכא מזונא לרוזניהון דבני נשא, וזנת (דף מ"ד ע"א) להו בקדושה. בר להני, עד דאתיישבן בגופא אינן רוזנין, בתר תלתין ותלת יומין, אשגוזת עלייהו כל יומא, דהא רוזנין מתקשרן בגופא כשאר בני עולם, כמה דהיא לא שריא אלא באתר שלים, כך כל עובדיו כהאי גוונא, עד דאשתלימו. בכל קדש לא תגע, לאשגוזא עלייהו.

30. ואם נקבה תלד. כמה דאוקימנא, דשלטא סטר שבמאלא יתיר ואתכפא ימינא, ועל דא כלא על זוד תריין, רוזיקא נקבא, מדכורא, לאתקשרא רוזא בגופא, דהא שבמאלא לא אתיישבא הכי כימינא, ואשתכוזת בתוקפא יתיר.

Leviticus 12:5

“ואם נקבה תלד, וטמאה שבעים כנדתה; וששים יום וששת ימים, תשב על-דמי טהרה”

“But if she bears a female child, then she shall be unclean for two weeks, as in her menstruation; and she shall remain in the blood of her purification for sixty-six days.” Female is the aspect of the left column and when a mother delivers a girl the impurity of the delivery affects the right and the left aspects of the mother. Delivery of a boy affects the left only and that is why the purification process is one week, having one Shabbat in between, and on the eighth day, the boy is circumcised and receives a name.

For a girl, the purification process requires two weeks so the mother and child go twice through the Light of Binah. For that reason, a girl receives her name only on the second Shabbat of her life.

Before giving the name for the girl we read a verse from Song of Songs 2:14

“יונתי בחגי הסלע, בסתר המדרגה, הראיני את-מראיך, השמיעני את-קולך: כי-קולך ערב, ומראיך נאה”

“O my dove, in the clefts of the rock, In the secret place of the steep pathway, Let me see your form, Let me hear your voice; For your voice is sweet, And your form is lovely.” The Dove is the aspect of the soul as a female part connecting to the Light. The verse invites the Light to connect to the soul.

31. וביום השמיני ימול בשר ערלתו. מצוה זו למול לשמנה ימים מילת ברית הקדש. סוד עליון, שכתוב (תהלים כה) סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם. למי לאותם יראיו, אותם יראי חטא, שהרי סוד הברית הקדוש לא ראוי לגלות, רק להם. ואת סוד הברית

31. רעיא מדימנא (ויקרא יב) וביום השמיני ימול בשר ערלתו. פקודא דא, למגור לתמינא יומין גזירו דקיימא קדישא. רוא עלאה, דכתיב, (תהלים כה) סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם. למאן, לאינן יראיו אינן דיוכלי וטאה, דהא רוא דקיימא קדישא לא אתווי לגלאה

בְּרָא לָהוּ. וְרָאָה הַקַּיִימָא קַדִּישָׁא, הָא אוֹקְמוּהָ וְאַתְבַּר בְּכַמָּה דְּיֻכְתִּין.

הַקְדוּשׁ הָרִי פֶּרְשׁוּהוּ, וְנִתְבָּאֵר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת.

32. וְרָאָה דָּא, לָזוּ יוֹבִין, אִיהוּ זָיוֹבָא עַל עֲלָמָא, לְכָל עָמָא קַדִּישָׁא. דְּכִתְיִב, וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוּל בְּשֵׁר עֶרְלָתוֹ. יוֹם הַשְּׁמִינִי, דָּא הוּא אֶת הַקַּיִימָא קַדִּישָׁא, וְאִיהוּ תְּמִינָאָה לְכָל דְּרָגִין. וְגִזְרֵי דְהִתְהוּא קַיִימָא, לֹא עֲבָרָא הֵהוּא עֶרְלָה. מִקַּמִּי בְּרִית.

32. וְסוּד זֶה לְשִׁמְנָה יָמִים הוּא חַיִּיב עַל הָעוֹלָם, לְכָל הָעַם הַקְדוּשׁ, שֶׁכָּתוּב וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוּל בְּשֵׁר עֶרְלָתוֹ. יוֹם הַשְּׁמִינִי – זֶהוּ אוֹת בְּרִית הַקְדָּשׁ, וְהוּא שְׁמִינִי לְכָל הַדְּרָגוֹת, וּמִילַת אוֹתוֹ הַבְּרִית לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ עֶרְלָה מִלִּפְנֵי הַבְּרִית.

33. דְּהָא בְּהִתְהוּא וְזָמָנָא דְּמִתְכַּנְשִׁי עָמָא קַדִּישָׁא לֹא עֲבָרָא הֵהוּא עֶרְלָה מִקַּמִּי בְּרִית, קוּדְשָׁא בְּרִיתָהּ הוּא כְּנִישׁ כָּל פְּמֻלָּא דִּילִיָּה, וְאַתְגָּלִי וְדָאִי לֹא עֲבָרָא לְהִתְהוּא עֶרְלָה לְעִילָא, מִקַּמִּי בְּרִית קַיִימָא קַדִּישָׁא. דְּהָא כָּל עוֹבְדֵין דִּישְׂרָאֵל עוֹבְדִין לְתַתָּא, מִתְעָרִי עוֹבְדָא לְעִילָא. וּבְהִתְהוּא וְזָמָנָא אֶתְדַּחֲוִיָּא הֵהוּא עֶרְלָה, מִכָּל עָמָא קַדִּישָׁא לְעִילָא. וְלִהִתְהוּא עֶרְלָה מִתְקַנֵּי מֵאַנָּה וְזָדָא בְּעֲפָרָא, לֹא שְׂרָאָה הֵהוּא עֶרְלָה בְּגוֹיָה. בְּרָא דְכִתְיִב, (וישעיה סה) וְזָזַשׁ עֶפֶר לְזָמוֹ. (בראשית ג) וְעֶפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי זְיִיךָ.

33. שְׁהָרִי בְּאוֹתוֹ הַזֶּמֶן שֶׁמִּתְכַּנְשִׁים הָעַם הַקְדוּשׁ לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ הָעֶרְלָה מִלִּפְנֵי הַבְּרִית, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַנֵּס אֶת כָּל הַפְּמֻלָּא שְׁלֹו וּמִתְגָּלָה וְדָאִי לְהַעֲבִיר אֶת אוֹתָהּ הָעֶרְלָה לְמַעְלָה מִלִּפְנֵי בְּרִית הַקְדוּשׁ. שְׁהָרִי כָּל הַמַּעֲשִׂים שִׁישְׂרָאֵל עוֹשִׂים לְמַטָּה, מְעוֹרְרִים מַעֲשֶׂה לְמַעְלָה. וּבְאוֹתוֹ זְמַן נִדְחִית אוֹתָהּ הָעֶרְלָה מִכָּל הָעַם הַקְדוּשׁ לְמַעְלָה, וּמִתְקַנֵּים לְאוֹתָהּ הָעֶרְלָה כְּלִי אֶחָד עִם עֶפֶר לְהַשְׂרוֹת אוֹתָהּ הָעֶרְלָה בְּתוֹכוֹ, בְּסוּד הַכְּתוּב (וישעיה סה) וְזָזַשׁ עֶפֶר לְזָמוֹ. (בראשית ג) וְעֶפֶר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיִּיךָ.

In the process of circumcision, we connect the boy to the right column and to the covenant God made with Abraham.

The first step is to invite Elijah the prophet but before that, we read the verses from Pinchas when God gave him eternal priesthood. The Zohar reveals to us that Elijah is Pinchas.

The Mohel, the one who is appointed by the father to perform the circumcision, does the main blessing and removes the foreskin in several steps that take care of the removal of several Klipot that want to ‘suck’ from the channel of Yessod. The father then makes the blessing that connects the Child to Chessed, Abraham. The removal of the foreskin is a correction to the aspect of Yessod that was flawed with the first sin. The channel that was covered by the Klipa of the first sin is now removed and the child has a better ability to grow righteous.

After removing the foreskin, a kiddush over wine is made during which the boy receives his name and is connected with the purity of the blood of the circumcision, as we explained in the previous study. The child is given a few drops from the wine of the Kiddush into his mouth. Some think that the wine is to help the boy numb the pain but as students of Kabbalah, we know that everything has a reason and a process with deep spiritual roots. The actions we do below activate spiritual forces and flow of Light from above. This is the science and the spiritual technology of Kabbalah. With the blessings and actions, we connect spiritual levels to the vessel of the child.

The boy is then blessed with the ability to make continuation and bring life to the world. In the end, we open for the boy blessings of Light from Zion (Yessod of Malchut) to enjoy the manifestation of all that is good in Jerusalem (Malchut).

The 'sandak' (Godfather) holds the boy on his lap, doing the spiritual meditation for the child while the Mohel does the actual circumcision. The great Light that is revealed during the process is from the connection of Chesed and Binah.

I recommend participating in such events and listen to every word and say Amen when needed.

The meal after the circumcision is also important because it helps in the manifestation of the revealed Light into our individual vessels.

34. מכאן שלא צריך לנהג בזיון במקום ההוא. אף על גב שמעבירים אותו מהברית הזו, ומקומו באשר נפרד מהברית הזו הוא עפר, (שהנה) שהרי אחר שהנחש ההוא העבר מלפני האדם, הקדוש ברוך הוא שם לו את מדורו בעפר, שכתוב ועפר תאכל כל ימי חייך. ובזיון שהקדוש ברוך הוא בשהעביר אותו מלפני אדם, שם מדורו בעפר והתקין אותו, כך באותו גזון ממש אנו צריכים בשמעבירים את הערלה, להתקין לה עפר שיהיה בו המדור שלו.

35. כל אדם צריך להקריב אותו בן קרבן לקדוש ברוך הוא, בשמחה, ברצון הלב, להכניסו תחת כנפי השכינה, ונחשב לפני הקדוש ברוך הוא שהוא קרבן שלם שיתקבל ברצון.

36. והקרבן הזה, כמו קרבן הבמה. זה לשמנה ימים, וזה לשמנה ימים, שכתוב ומיום השמיני והלאה ירצה. במה ירצה? בזה שעוברת עליו שבת אחת. בזיון שעוברת עליו שבת אחת, אז זה ירצה לקרבן, וזה לקרבן. למה? משום שנדבק ונזדמן אל אותה השבת, סוד ברית הקדש, ועל בן הכל הוא בסוד עליון. (ע"כ רעיא מהימנא).

34. מכאן, (תיקון ס"א) דלא אצטרף לאנהגא קלנא ביהוה אחר, אף על גב דמעברי ליה במקמי האי ברית, ודוכתיה, כד מתעברא מיהאי ברית, עפרא איהו, (ס"א דהא) דהרי בטר דההוא נזש אתעבר במקמי אדם, קודשא בריך הוא שוי ליה מדוריה בעפר, דכתיב ועפר תאכל כל ימי חייך. ובזיון דקודשא בריך הוא כד אעבר ליה במקמי אדם שוי מדוריה בעפרא ואתקין ליה, כך ביהוה גוונא מביש, און צריכין כד מעברין לערלה, לאתתקנא ליה עפרא, למיהו ביה מדוריה.

35. כל בר נש אצטרף לקרבא ההוא ברא קרבנא לקודשא בריך הוא, בזוהר, ברעו דלבא, למיעל ליה תזוזות גדפוי דשכינתא, ואתוושב קמי קודשא בריך הוא דאיהו קרבנא, שלים לאתקבלא ברעו.

36. וקרבנא דא, בגוונא דקרבנא דבעירא, דא לז' יומין, ודא לז' יומין, דכתיב, ומיום השמיני והלאה ירצה, במאי ירצה. במעבר עליה זוד שבתא, בזיון דאעבר עליה זוד שבתא, כדן ירצה דא לקרבנא, ודא לקרבנא. אמאי. בגין דאתדבק ואודמן לגבי ההוא שבת, רזא דברית קדישא, ועל דא כלא ברזא עלאה איהו. (ע"כ רעיא מהימנא)

Before the circumcision, the Mohel prepares a vessel with the dust of the earth to place the foreskin in it. Adam didn't have foreskin because he was created as a pure being. The foreskin is the aspect of the Snake because it came after the Snake corrupted the channel of Yessod for Adam and Eve. He is now fed with dust as God gave it to him.

Genesis 3:14

“ועפר תאכל כל ימי חייך.”

“And dust you will eat All the days of your life;”

The Zohar reveals that when a circumcision takes place below negativity is pushed away. The foreskin should not be treated with disrespect because God gave the dust to the Snake as his dwelling place.

During the blessing of the meal that comes after the circumcision, we have six special blessings. The first one is connected to the day of the circumcision, which is the eighth day after birth, to the sacrifices in the Holy Temple.

הַרְחֵמוּ, הוּא יְבָרֵךְ אֲבִי הַיֵּלֵד וְאִמּוֹ, וְיִזְכְּנוּ לְגִדְלוֹ וְלַחֲנוּכָתוֹ, מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהַלֵּאָה יִרְצָה דָּמוֹ, וְיִהְיֶה אֱלֹהֵיוֹ עִמּוֹ”

“The merciful will bless the father and mother of the child and have the merit to raise, educate and make him wise, from the eighth day on his blood will be accepted, and YHVH his God be with him”

Leviticus 22:27

”שׁוֹר אֹזֶז אוֹ-עֶז כִּי יוֹלֵד, וְהִיא שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ; וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי, וְהַלֵּאָה, יִרְצָה, לְקַרְבַּן אֲשֶׁה לַיהוָה”

“When an ox or a sheep or a goat is born, it shall remain seven days with its mother, and from the eighth day on it shall be accepted as a sacrifice of an offering by fire to YHVH.”

Moses in this Zohar section teaches us that the child must go through a Shabbat before the circumcision. On Shabbat, there is a revelation of the Light of Binah and the unification with Yessod. On his first Shabbat in the world, the child connects to the Light that will make his first correction during the circumcision process.

The table of the meal is the aspect of the altar and this special event makes the process as if the parents brought sacrifice in the Holy Temple. It creates unification of the Yessod and Malchut and all the people present in that event benefit greatly from this revelation of Light.

After the circumcision, we take the cup with the dust and the foreskin to bury in the ground. There is big merit in doing so and it is good to add personal meditation to remove negativity from the self. Because of the high spiritual value of this action, it is customary to let many people cover the foreskin with dust.

37. (ויקרא יב) אֲשֶׁה כִּי תֹרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר וּגּוֹ'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (שמואל א, ב) אֵין קְדוּשָׁה כִּי אֵין בְּלִתְךָ וְאֵין צוּר בְּאַלְהֵינוּ, הָאִי קָרָא קְשִׁיָּא, אֵין קְדוּשָׁה כִּי, מִשְׁמַע דְּאִיכָּא קְדוּשָׁה אֲזִיזָא, בְּגִין דְּכִתִּיב כִּי, וְאֵין צוּר בְּאַלְהֵינוּ, מִשְׁמַע דְּאִיכָּא צוּר אֲזִיזָא.

38. אֵלָּא וְדָאִי, אֵין קְדוּשָׁה כִּי, דְּכִמְתָּה קְדִישִׁין זִינְהוּ, קְדִישִׁין לְעִילָא, דְּכִתִּיב, (דניאל ד) וּבִמְאֹר קְדִישִׁין שְׂאֵלְתָא. יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין זִינְהוּ, דְּכִתִּיב, (ויקרא יט) קְדוּשִׁים תִּהְיוּ וְכִלְהוּ קְדִישִׁין, וְלֹא קְדִישִׁין כִּי. וּבִמְאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּכִתִּיב, כִּי אֵין בְּלִתְךָ. מֵאִי כִי אֵין בְּלִתְךָ, אֵלָּא קְדוּשָׁה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלִתִּי קְדוּשָׁה דְּלִהוּן, דְּהוּא לֹא אֲצִטְרִיךְ לְקְדוּשָׁה דְּלִהוּן. אֲבָל אֵינוֹן, לֹא אֵינוֹן קְדִישִׁין בְּלִתְךָ, וְדָא הוּא, כִּי אֵין בְּלִתְךָ, אֵין קְדוּשָׁה דְּלִהוּן, בְּלִתְךָ.

1 Samuel 2:2

”אֵין-קְדוּשָׁה כִּי־הוּא, כִּי אֵין בְּלִתְךָ; וְאֵין צוּר, בְּאַלְהֵינוּ”

“There is no one holy like YHVH, Indeed, there is no one besides You, Nor is there any rock like our God.”

The Zohar says that we can understand from this verse that there is another holy in existence, even if it is less than YHVH.

The answer that the Zohar brings is that the angels above are holy and the Israelites below are holy because it said in Leviticus 19:2

”דַּבֵּר אֶל-כָּל-עַדַּת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם-קִדְשִׁים תִּהְיוּ: כִּי קָדוֹשׁ, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם”

“Speak to all the congregation of the sons of Israel and say to them, ‘You shall be holy, for I YHVH your God am holy.’”

The deeper meaning is that YHVH is holy without any dependencies but the angels and the Israelites depend on YHVH to become holy. When it says ‘there is no one besides You’ it means that there is no one that can be holy without you.

The purpose of Creation is to study and reveal the name YHVH in all of its aspects.

Read Zohar Bo #213 through #246. It’s good to read this part frequently to increase awareness and understanding of the spiritual system.

For Hebrew and Aramaic use this link: <https://unityzohar.com/zohar-books/bo/212>

You can also use the UnityZohar app to find any Zohar section by paragraph #

39. ואין צור באלהינו. כמו שבארנו, שהקדוש ברוך הוא צור ברוך הוא צור, ומתקין אותה, ונופח רוח חיים, ומוציא אותה לאור העולם. דבר אחר ואין צור באלהינו – יש צור שנקרא צור, (ושעיה נא) הביטו אל צור וזו צבתם. (שמות יז) והכית בצור. הנני עומד לפניך שם על הצור בזורב. וכלהו אקרון צור, ואין צור בכלהו באלהינו, דיכיה עולטנו ומלכותא על כלא.

40. רבי זימא ורבי אוןא הוו יתבי ליליא זוד קביה דרבי אבא. קמו בפלגות ליליא למלעי באורייתא. עד דנפקו לבר, וזמו זוד ככבא דהוה בטש ג' זמני בככבא אוןא וסתים נהוריה. אדהכי שמעו תרי קלי בתרי סטרי, קלא זוד לסטר צפון לעילא, וקלא (דף מ"ד ע"ב) זוד לתתא. וההוא קלא אכריז ואמר, עולו ואתכנישו לאתריכו, השתא אסתמורותא דנוקבא פתיזא, קודשא בריך הוא עאל לטיילא בגנתא, לאשתעשעא בצדיקיא די בגנתא, אעבר ההוא קלא ושכיה.

1 Samuel 2:2

”אין-קדוש כיהוה, כי אין בלתי; ואין צור, באלהינו”

“There is no one holy like YHVH, Indeed, there is no one besides You, Nor is there any rock like our God.”

The word ‘צור’ is translated here as ‘rock’. It is correct literally but how can we compare God to the hardest rock or to anything of this world? The root is for the action of ‘forming’ something from the existing matter. The first part of the verse talks about the holiness of YHVH and the second part refers to the name ELOHIM, אלהינו, which is the

creative force of the corporeal world. After the six days of creation, everything in this world is formed, not created.

Before Genesis 1:1 the endless created darkness and void and that is why the second verse of the Torah says “and the earth was unformed and void”. There is a deep study about this but hopefully, I’ll get back to it at another time. The third verse of the Torah says “Let there be light.’ And there was light.”. This is the original ‘matter’ because, without it, nothing can exist. Every atom in this universe (Malchut) must be under the government of the Endless and his plan.

All atoms in the periodic table of elements have a similar form (electrons, protons, neutrons). The inner forces for each atom depend of the ‘formation’ of the vessel, which is defined by the number of electrons, protons, and neutrons. The subatomic particles are connected spiritually to the thought of the Endless and ours. They carry the consciousness and the ‘program’ of the specific atom.

When we use the term create it is actually a different type of form. We use materials of this world and put them together to make a new form. Your smartphone is built from elements from the earth, like aluminum, sand (glass), etc. The energy of the battery is collected from another source of energy and it comes from the sun, water or fuel turbines. Only the Endless Light can create because it doesn’t have limits. The great new ideas of how to form new forms in this world come from the Endless Light, as part of our Tikkun process.

It is our responsibility to use the world around us in proper and righteous ways to form a better life. We need to follow the instructions we received from the Torah and the Zohar that teach us how to connect the vessels we form to the Light and benefit from all that we form.

41. אֶהְדְּרוּ רַבִּי אֲזוּא וְרַבִּי זוּיָא, אָמְרוּ, הָא וְדָאֵי עֲדָן רַעוּתָא, דְּאֶתְעָרוּתָא דְכִנְסַת יִשְׂרָאֵל (עֲדָן) הוּא לְאֶתְזוּבְרָא בְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, אָמַר רַבִּי אֲזוּא, וְדָאֵי לָא (אֶתְחַבְרַת) אֲנִגִּידִית לָהּ כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֱלֹא מִגּוֹ שִׁירְתָּא, מִגּוֹ שְׂבֻזָּא דִּילָהּ לְגַבִּיּהּ. מֵא/ ב עַד דְּאֶתִּי צִפְרָא, וְאוּשִׁיט לָהּ מִלְכָּא זוּטָא דְּזוּסְדָּא, וְרָזָא דְּמִלְכָּה כְּמִתָּה דְּאֶמְרִינָן, (אֶסְתֵּר ה) וְיוֹשִׁיט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת שְׂרָבִיט הַזֶּהב אֲשֶׁר בִּידוֹ וְגו'. וְלֹא תִימָא דְּלָהּ בְּלוּזוּדָּהּ אוּשִׁיט לָהּ מִלְכָּא דָּא, אֱלֹא לָהּ, וְלִכְל אֵינֻן דְּמִתְזוּבְרָן בָּהּ. תָּא וְנִתְזוּבֵר כּוּזָּדָא. יִתְבּוּ.

41. חֲזִירוּ רַבִּי אָחָא וְרַבִּי חִיָּא. אָמְרוּ, הִנֵּה וְדָאֵי עַת רְצוֹן, שְׁהֶתְעוּרְרוּת שֶׁל כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל (זְמַן) הִיא לְהִתְחַבֵּר עִם הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. אָמַר רַבִּי אָחָא, וְדָאֵי לֹא (מִתְחַבְרַת) מִשְׁפַּעַת לָהּ כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל עִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֱלֹא מִתּוֹךְ שִׁירָה וּמִתּוֹךְ הַשְּׂבָח שֶׁלֹּא אֵלָיו. מֵא/ ב עַד שְׂבָא הַבֶּקֶר, וּמוֹשִׁיט לָהּ הַמֶּלֶךְ חוּט שֶׁל חֶסֶד, וְסוּד הַדְּבָר כְּמוֹ שְׁאֶמְרָנּוּ, (אֶסְתֵּר ה) וְיוֹשִׁיט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת שְׂרָבִיט הַזֶּהב אֲשֶׁר בִּידוֹ וְגו'. וְאֵל תֹּאמַר שֶׁלֹּא לְבִדָּה מוֹשִׁיט הַמֶּלֶךְ אֶת זֶה, אֱלֹא לָהּ, וְלִכְל אוֹתָם שְׁמִתְחַבְרִים עִמָּהּ. בָּא וְנִתְחַבֵּר יַחַד. יִשְׁבּוּ.

42. פְּתוּזוּ רַבִּי אֲזוּא וְאָמַר, (בְּרֵאשִׁית ב) וַיֹּאמֶר יי' אֱלֹהִים לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבִדּוֹ וְגו'. אָמַי פְּתוּזוּ קָרָא הָכִי, אֱלֹא הָא אֶתְמַר, דְּעַל דָּא לָא כְּתִיב, כִּי טוֹב בְּשִׁנּוּי, בְּגִין דְּזִמִּין אָדָם לְאֶתְפָּרְשָׁא, וְכְתִיב, לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבִדּוֹ.

42. פֶּתַח רַבִּי אָחָא וְאָמַר, (בְּרֵאשִׁית ב) וַיֹּאמֶר יי' אֱלֹהִים לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבִדּוֹ וְגו'. לְמָה פֶּתַח הַפָּסוּק כֵּךְ? אֱלֹא הִנֵּה נִתְבָּאֵר, שֶׁעַל זֶה לֹא כְּתוּב כִּי טוֹב בְּשִׁנּוּי, מִשּׁוֹם שֶׁעֲתִיד אָדָם לְהִפָּרֵד, וְכְתוּב לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבִדּוֹ.

Before midnight the left column is in control and Malchut is in a state of darkness without the light of Chassadim. At midnight the Light of the Endless begins to reveal

itself and unifies the Left with the Right to form the Central column. Malchut is awakened to the Central column and able to connect to the Light of the Endless. By morning the Light of the Endless, “the Holy One, Blessed be He”, reaches Malchut with a thread of silver that is the Light of Chokmah in the vessel of Chesed.

Esther 5:2

וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, עֹמֶדֶת בְּחֹצֶר-נִשְׂאָה חֹן, בְּעֵינָיו; וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר, אֶת-שִׁרְבִיט הַזֶּהָב “אֲשֶׁר בְּיָדוֹ, וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר, וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשִּׁרְבִיט

“When the king saw Esther the queen standing in the court, she obtained favor in his sight; and the king extended to Esther the golden scepter which was in his hand. So Esther came near and touched the top of the scepter.”

This revelation of light in the morning is the aspect of the King giving the queen the royal scepter, allowing her to use his forces as she sees proper. The Zohar emphasis that all of those who connect with the queen benefit from that power.

The infinite wisdom of the Creator provided us with a system to study and use its tools. This gives us the ability to connect and draw great lights that benefit us during the day and during our entire life.

After midnight we can tap to the root of the light of Chesed. Many do this connection every day. They go to sleep early and wake up between midnight and first light so they can draw this light of Chesed.

After Joshua takes the leadership role from Moses, God gave him important advice.

Joshua 1:8

לֹא-יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ, וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה, לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת, כְּכֹל-הַכְּתוּב בּוֹ: כִּי-אֶזְ תַּצְלִיחַ אֶת-” דְּרָכְךָ, וְאֶזְ תִּשְׁכַּל

“This book of Torah shall not depart from your mouth, but you shall meditate on it day and night, so that you may be careful to do according to all that is written in it; for then you will make your way prosperous, and then you will have success.”

In Zohar Balak #314 the Zohar praises those who study the Torah day and night.

Psalms 1:1-2

אֲשֶׁר־יֵהְיֶה אִישׁ—אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ, בְּעֵצַת רָשָׁעִים; וּבְדֶרֶךְ חֲטָאִים, לֹא עָמָד, וּבִמְוֶשֶׁב לְצִים, לֹא יָשָׁב.

”כִּי אִם בְּתוֹרַת יְהוָה, חִפְצוֹ; וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה, יוֹמָם וּלְיָלָה.”

“Blessed is the man who walks not in the counsel of the wicked, nor stands in the way of sinners, nor sits in the seat of scoffers;”

“But his delight is in the Torah of YHVH, And in His Torah, he meditates day and night.”

For more on this subject read here: http://www.chabad.org/kabbalah/article_cdo/aid/1321935/jewish/Up-at-Midnight.htm

43. וְכִי לְבַדּוֹ הָיָה, וְהָא כְּתִיב, (בראשית ה) זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאם. וַתִּזְנֶינָן אָדָם דּוּ פְרָצוּפִין אֶתְבְּרִי, וְאֶת אִמְרַת, לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ. אֵלָּא דְלֹא אִשְׁתַּדַּל בְּנוֹקְבִיָּה, וְלֹא הוּא לִיָּה, סִמְךָ לְקַבְּלִיָּה, בְּגִין דְּהוּא בְּסִטְרוֹי, וְהוּא כּוֹזָא מְאֻזָּרָא, וְכִדִּין הָיָה הָאָדָם לְבַדּוֹ.

44. אַעֲשֶׂה לוֹ עוֹר כְּנָגְדוֹ. מֵהוּ כְּנָגְדוֹ, לְקַבֵּל אֲנָפוּי, לְאֶתְדַבְּקָא דָּא בְּדָא אֲנָפוּי בְּאֲנָפוּי, מֵה עֶבֶד קוֹדֶשׁ־א

44. אַעֲשֶׂה לוֹ עוֹר כְּנָגְדוֹ. מֵה זֶה כְּנָגְדוֹ? כְּנָגְד פְּנִי, לְהִדְבֵּק זֶה עִם זֶה פְּנִים בְּפְנִים. מֵה עֲשֶׂה

הקדוש ברוך הוא? נסר אותו ונטל הנקבה ממנו, זהו שכתוב ויקח אחת מצלעותיו. מה זה אחת? זו הנקבה שלו, כמו שנאמר אחת היא יונתי תמתי. ויביאה אל האדם, התקינה ככלה, והביא אותה להיות כנגד פניו המאירות פנים בפנים. ובעוד שהיתה דבוקה הנקבה בצדו, היה האדם לבדו. אחר כך עלו שנים, וקמו שבע יחד.

ברוך הוא, נסר ליה ונטיל נוקבא מניה, ה'א הוא דכתיב, (בראשית ב) ויקח אחת מצלעותיו. מהו אחת. הא נוקבא דיליה. כמה דאת אמר, (שיר השירים ו) אחת היא יונתי תמתי. ויביאה אל האדם, אתקין לה ככלה ואייתי לה למהוי לקביל אנפוי נהירין אנפין באנפין. ובעוד דהיה מתדבקא נוקבא בסטרוי, הוה האדם לבדו. לבתר, סליקו תריין, וקמו שבע כוודא.

Genesis 1:27

”וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה, בָּרָא אֹתָם.”

“God created man in His own image, in the image of God He created him; male and female He created them.”

God created man in his own image, one unit of male and female. The ‘image’ is the image of the Tree of Life, meaning that the created man is like a minuscule version of the same system created for the entire universe.

The Endless Light didn’t have the aspect of separation in his essence so his first creation was one but with two sides that will be separated in a different process that was done on the second day, which was the day of separation and the creation of the Left Column.

Genesis 2:18

”וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים, לֹא-טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבַדּוֹ; אֶעֱשֶׂה-לּוֹ עֶזְרָא, כְּנֶגְדּוֹ.”

“Then YHVH God said, “It is not good for the man to be alone; I will make him a helper against him.””

When Adam was created he was attached to Eve back to back. Adam was alone because he couldn’t unify with his female counterpart at the level of Yessod. God ‘made him a helper against him (in front of him)’, meaning he separated the female from his back and brought her in front of him. Now they can have unification and create life-like the Tree of Life. The upper unification of Father (Chokmah, Right) and Mother (Binah, Left), brings life to the world.

The Zohar explains that when God separated the female from the man he made her like a bride. Later they had unification and the Zohar revealed that the Two, Adam and Eve, elevated themselves with the unification and came down seven. Cain and his twin soul mate, Able and his two soulmates, together 5 and with Adam and Eve, they were seven.

45. בא ראה, בשעה שנכנסה (שהתקנה) אצל אדם, הקדוש ברוך הוא ברוך אותם, זהו שכתוב (שם א) ויברך אתם אלהים, כחזן שמברך את הכלה בשבע ברכות. מכאן למדנו, חתן וכלה, בין שמתברכים בשבע ברכות, נדבקים יחד, כמו דגמא שלמעלה.

45. תא וזוי, בשעתא דאתכנש (ו"א דאתתקנת) לנבי אדם, קודשא בריך הוא בריך לון, ה'א הוא דכתיב, (בראשית א) ויברך אותם אלהים. כוון דמברך לכלה בשבע ברכות. מכאן אוליכנא, וזתן וכלה, בין דאתברכן בשבע ברכות אתדבקן כוודא, כדילגמא דלעילא.

46. ועל כן, מי שבא להתחבר עם אשה של של אחר, הנה פוגם את הזוג, (כבכול עושה שמי רשיות למעלה) שהרי הזוג של כנסת

46. ועל דא מאן דאתי לאתווצרא באנתו דאזורא, הא פגים וזוגא, (כביכול עביד ב' רשויות לעילא) דהא וזוגא דכנסת ישראל, ביה בקודשא בריך הוא בלזוודוי,

בְּזֶמַן דְּאִיהוּ בְּרוּחִי, וּבְזֶמַן דְּאִיהוּ בְּדִינָא. תָּא וְזִי, מֵאֵן דְּמִתְזַבֵּר בְּאַנְתּוֹ דְּאַוּרָא, כְּאִילוּ מִשְׁקַר בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא מְכַפֵּר לִיהּ בְּתִשְׁבּוּבָה, וְתִשְׁבּוּבָה תִּלְיָא עַד דִּיסְתַּלַּק מִעֲלָמָא, הִדָּא הוּא דְכֻתִּיב, (ישעיה כב) אִם יִכּוּפֵּר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תָּבוֹתוּן. וְאִימַתִּי, בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל בְּתִשְׁבּוּבָה לְהֵהוּא עָלְמָא, וְאִית לִיהּ לְקַבְּלָא עוֹנְשָׁא.

יִשְׂרָאֵל עִם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבִדּוֹ, בְּזֶמַן שֶׁהוּא בְּרוּחִים וּבְזֶמַן שֶׁהוּא בְּדִין. בָּא רָאָה, מִי שֶׁמִּתְחַבֵּר לְאִשָּׁה שֶׁל אַחֵר, כְּאִילוּ מִשְׁקַר בְּקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּבְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מְכַפֵּר לוֹ בְּתִשְׁבּוּבָה, וְהַתִּשְׁבּוּבָה תִּלְוִיָּה עַד שֶׁיִּסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם. זֶהוּ שֶׁבְּתוֹב (ישעיה כב) אִם יִכּוּפֵּר הָעוֹן הַזֶּה לָכֶם עַד תָּבוֹתוּן. וּמִתִּי? בְּשַׁעֲתָא שְׁנִכְנַס בְּתִשְׁבּוּבָה לְעוֹלָם הַהוּא, וַיֵּשׁ לוֹ לְקַבֵּל עֹנֶשׁ.

In Genesis 1:27 we read that God created man and woman, connected as one back to back. In the next verse, God blessed them as united male and female. This is the root and connection of soul mates. The Zohar reveals that before the soul comes down to the world, God separates his soul mate and puts her into a different body for them to join later.

Genesis 1:28

”וַיְבָרֶךְ אֹתָם, אֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת-הָאָרֶץ, וּכְבָשׁוּהָ.”

“And God blessed them. And God said to them, “Be fruitful and multiply and fill the earth and subdue it,”

The Zohar tells us that God’s blessings were like the seven blessings that the bride and groom receive during their marriage ceremony. The ceremony starts with the bride encircling the groom seven times.

The groom is the aspect of Zeir Anpin, which is the six Sefirot of Chessed to Yessod. The bride is the seventh and when she connects completely with the energy of the groom, she creates the vessel of their lives together. The seven blessings that follow draw the Light to the seven levels of their vessel and make it sacred. The ceremony is called ‘Kidushin’, which means ‘sanctification’. At this stage, the connection of the bride and groom became holy and the light-filled vessel. The following blessings over myrtle and the Kidush over wine, draw the soul level/Light of Ruach.

The woman is silent during the entire process because she’s in the receiving process. She can only answer Amen to the blessings. She receives/locks the level of Ruach from her husband when they join in bed at the night of the wedding.

After God separated the man and the woman, the Torah immediately says that they should be together as one flesh.

Genesis 2:24

”עַל-כֵּן, יַעֲזֹב-אִישׁ, אֶת-אָבִיו, וְאֶת-אִמּוֹ; וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ, וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד.”

“For this reason a man shall leave his father and his mother, and be joined to his wife; and they shall become one flesh.”

This is a very important rule to follow in order to preserve the holiness and light that the couple received when they got married.

The Zohar teaches us that a person who put a flaw in the unification of their marriage by connecting to another woman is as if he disconnects the light of Zeir Anpin from Malchut. This sin is not going away by repentance. Only after the death of the person, he goes through the process of punishment in hell to cleanse his soul from this sin.

Married couples should stay loyal to each other in order to maintain the blessings they received. The best way to avoid such corruption in the flow of light to the family is by focusing inside on ways to strengthen the relationship. Looking for pleasures or

comfort outside the marriage puts the person on a path of destruction of the marriage, family and also their channels of sustenance.

There's always a way back for those who married in a holy process because the seed of Light is still there to re-ignite be and remove the darkness that invaded the relationship.

47. רבי אלעזר אומר, מאן דמשקר בכנסת ישראל, לא יתקבל בתשובה, עד דיתדן בדינא דגיהנם. כל שכן, מאן דמשקר בכנסת ישראל ובקודשא בריך הוא. וכל שכן אי אטרוז ליה לקודשא בריך הוא למעבד דיקנא דממזר באנתו דאזורא, ואכוזיש פומבי דמלכא.

48. רבי זוזיא פתוז ואמר, (משלי כח) גוזל אביו ואמו וגו'. אביו ואמו וגו'. אביו – זה הקדוש ברוך הוא. אמו – זו כנסת ישראל. מה גוזל? כמו שנאמר (ישעיה ג) גזלת העני בבתיכם. ומי היא? מי שחומד אשה אחרת שאינה בת זוגו.

49. תמן תנינן, כל הנהגה מן העולם הזה בלא ברכה, כאלו גוזל לקודשא בריך הוא וכנסת ישראל, דכתיב גוזל אביו ואמו וגו'. כל הנהגה מן העולם הזה, כלל דא, איהו אינתו. מאן דאתדבק באנתו למהני מנה, ואף על גב דאיהו פנויה, ואהני מנה בלא ברכה, כאלו גוזל לקודשא בריך הוא וכנסת ישראל. מאי טעמא, בגין דזווגא דלהון, בשבע ברכות הוא. ומה על פנויה כר, מאן דיתדבק באנתו דאזורא, דקאים בזווגא דלעילא, בזווגא ד' ברכות, על אודת כמה וכמה.

Proverbs 28:24

”גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבד הוא לאיש משחית”

”Whoever robs his father or his mother and says, “That is no transgression,” is a companion to a man who destroys.”

It almost not exists that one would dare to rob his father and mother. It would be easier to understand that one may rob others to give to his parents but not the other way around.

We learned that ‘Father’ is the aspect of Chokmah, the upper source of Light and ‘Mother’ is the aspect of Binah that receives the Light from the ‘Father’ and deliver it to the children, Zeir Anpin (son) and Malchut (daughter). Father and Mother bring the Light from the upper three Sefirot.

The aspect of 'robbing' is when we take/use the upper light that we didn't earn. This is a serious transgression and those who belittle it are considered as destroyers and corrupters of the spiritual system of the Tree of Life.

Explanation:

Genesis 3:19

”בְּזַעַת אִפְיֶךָ, תֹּאכַל לֶחֶם, עַד שׁוּבְךָ אֶל-הָאֲדָמָה, כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ: כִּי-עֹפָר אַתָּה, וְאֶל-עֹפָר תָּשׁוּב”

“By the sweat of your face You will eat bread, Till you return to the ground, Because from it you were taken; For you are dust, And to dust, you shall return.”

Until the end of the Tikun of the world is completed and after the process of the Final Redemption, we need to earn (sweat) every little light we get from the YHVH system.

The sage of the Talmud (Berachot 35) teaches us that one who enjoys from this world without a blessing, it is as if he 'robbed' the Holy One Blessed Be He.

Why blessings are the proper way to enjoy the light instead of 'robbing'?

The words of the blessings were constructed by the sages and prophets to create angels that become messengers and delivery agents of the Light to our vessel, giving it the power of manifestation.

The spiritual system requires us to earn the light by some action before we receive it. Without the blessings, we enjoy something without light. It may look like a complete 'product' but it lacks the ability to manifest positively in our lives. In most case, the 'enjoyment' of something without a blessing release the energy to the other side and it turns into judgment sooner or later.

If one doesn't know the blessings, they should at least pause before they connect to pleasures of food or otherwise and give appreciation to YHVH for what you are about to enjoy, understanding that everything is from the Light and without it there's no 'life'. It's good to learn how to say different blessings.

The Zohar adds that marriage without the seven blessings is also 'stealing' light from the upper levels. The unification of man and woman should be done only after they were united with seven blessings. Connecting to other women, even if they are not married cause a corruption of the connection between Zeir Anpin and Malchut. It is worse when a married man with a married woman. It corrupts both worlds.

50. חֶבֶר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית – זֶה יִרְבְּעֵם, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהָ, וְאָמַר אֵין פֶּשַׁע, שְׂאוֹמֵר הִנֵּה הִיא פְּנוּיָה, לְמָה אֲסוּר? מִשּׁוּם זֶה הוּא גּוֹזֵל אֲבִיו וְאִמּוֹ. וְלֹא עוֹד, אֲלֹא שֶׁחֶבֶר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית. מִי הוּא אִישׁ מִשְׁחִית? שְׂפוּגִים הַדְּמוּת וְהַתְּקוּן שֶׁל מַעֲלָה. כָּל שֶׁבֶן מִי שֶׁחֹמֵד אֶת אִשְׁתּוֹ שֶׁל חֶבֶר לְהַדְּבִק (וְנִדְבָק בָּהּ) עֲמָה, שְׂפוּגִים יוֹתֵר, וְעַל זֶה הוּא נִפְגָּם לְעוֹלָמִים. אִישׁ מִשְׁחִית – שְׂפוּגִים לְמַעֲלָה, וְפוּגִים לְמַטָּה, וְפוּגִים אֶת נַפְשׁוֹ, שֶׁכְּתוּב מִשְׁחִית, וְכְּתוּב (מִשְׁלִי ו) מִשְׁחִית נִפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה.

50. (מִשְׁלִי כח) זֶה חֶבֶר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית, דָּא יִרְבְּעֵם, כְּמוֹת דְּאוֹקְמוּהָ, וְאָמַר אֵין פֶּשַׁע דְּאָמַר הָא פְּנוּיָה הִיא, אֲמַאי אֲסוּר. בְּגִין דָּא גּוֹזֵל אֲבִיו וְאִמּוֹ הוּי. וְלֹא עוֹד אֲכֹל דְּחֶבֶר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית. מֵאֵן הוּא אִישׁ מִשְׁחִית. דְּפָגִים דִּיּוֹקְנָא וְתִקְוָנָא דְלַעֲיָלָא. כָּל שֶׁבֶן מֵאֵן דְּחֶבֶר לְאִנְתּוֹ דְּחֶבֶרִיָּה לְאִתְדַבְּקָא (ס"א) וְאִתְדַבְּקָא בָּהּ, (דף מ"ה ע"א) דְּפָגִים יִתִּיר. וְעַל דָּא אִתְפָּגִים הוּא לְעוֹלָמִין. אִישׁ מִשְׁחִית, דְּפָגִים לְעוֹלָא, וְפָגִים לְתַתָּא, וְפָגִים לְנַפְשִׁיהָ, דְּכְתִיב מִשְׁחִית, וְכְתִיב, (מִשְׁלִי ו) מִשְׁחִית נִפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָּה.

51. רַבִּי אֲבָא פָּתַח וְאָמַר, (בְּרַאשִׁית לב) וְאָמַר שְׁלֹחֲנִי בִי עָלָה הַשָּׁחַר וְגו'. וְאָמַר שְׁלֹחֲנִי, וְכִי קָשׁוּר הִיָּה בִידּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב? אֲלֹא אֲשֶׁרִיהֶם הַצַּדִּיקִים שֶׁהִקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא חֶסֶד

51. רַבִּי אֲבָא פָּתַח וְאָמַר, (בְּרַאשִׁית לב) וְאָמַר שְׁלֹחֲנִי בִי עָלָה הַשָּׁחַר וְגו'. וְאָמַר שְׁלֹחֲנִי, וְכִי עֲקוּר הָיָה בִידּוֹ דִּיעֲקֹב. אֲלֹא וְכֵאֵין אֵינוֹן צַדִּיקִיָּא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא

זֶס עַל יִקְרָא דְלִהוּן, וְלֹא שְׂבִיךָ לִין לְעִלְמִין. הִדָּא הוּא
 דְּכִתִּיב, (תהלים נה) לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק. וְהָא
 עַל כְּבוֹדָם וְלֹא עוֹזֵב אוֹתָם לְעוֹלָמִים. זֶהוּ
 שְׂכָתוֹב (תהלים נה) לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט
 לְצַדִּיק. וְהִנֵּה כְּתוּב, וְתַקַּע כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב.
 כְּתִיב, (בראשית לב) וְתַקַּע כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב.

Proverbs 28:24

”גֹּזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ וְאָמַר אֵין פְּשַׁע חֶבֶר הוּא לְאִישׁ מְשַׁחִית”

“Whoever robs his father or his mother and says, “That is no transgression,” is a companion to a man who destroys.”

We studied previously about the importance of drawing blessings to the marriage. Those who abuse their marriage are called “a companion to a man who destroys”. It means that they let the negative side to destroy the relationship. They may not think that they have no responsibility for a faithful marriage and at the same time, they let the destroying forces come between and damage the life of the couple.

Most people in the western world get married after they meet, fall in love and after some time together they decide to get married.

Many things change after marriage. In many cases, true love doesn't stay for long. The excitement of building a life together and all the 'perfect' plans don't work or fade away because reality is different than dreams. Different issues lead to actual or emotional separation.

There are many causes for marital problems and I will go through some of them as they pop in my head, not necessarily top to bottom. It's a simple guide for the purpose of raising the consciousness of married people to correct the relationship rather than destroy it.

In most cases, problems come after the couple has their first and or second child. The woman now transformed from a young woman to a mother with deep emotional change and new sets of priorities. The husband becomes assistant and the mother is the CEO in the project of raising children. The husband is expected to maintain financial and general support to the mother in her important tasks of raising the children. There are some perfect couples that work in harmony and my description below is general in most cases. For your specific situation, you may ask specific questions in the comments section below.

Finance – “He/She spends money without thinking or planning”, “We don't have enough money he/she doesn't contribute to our income”

When the couple have difficulties managing their income they should stop blaming each other for their unnecessary expenses and sit together to plan their budget. Most important is to give the tithe, unless they are in a very poor state and the income is barely sufficient for food and basic home needs. Giving tithe will bring light and blessings to their income. It's not easy to do when in the low-income state but this is what God promises us. Regular spiritual connection, tithe, and good budget planning would resolve the issues. The insecurities that come from lack of money drag most of the other reasons for marital problems.

Emotional detachment – “I can't love him/ her anymore”

In time, the love emotions transform into routine gestures, occasional kiss or hug, especially when there are kids at home. The woman is busy, the husband is also busy at work and when he comes home to a working mother, she expects his help while he wants to rest from the hard day and stress at the job.

The solution is to write down on a small piece of paper what is great and worthy of appreciation in your spouse and go to it each time you feel low on emotions toward your spouse. Allocating 'alone' time, away from home as frequently as you can keep

you together as a caring couple. Plan ahead those dates as well as some ‘attention’ related gift, gesture without waiting to ‘mother’s day’ or ‘Valentine day’. Working on the other issues in the marriage would help with increasing love and care between the couple.

Identity/ Appreciation – “He/she doesn’t treat me as significant in his/her life”

We are unique and different souls even if we expected to be soul mates. Respect each other’s differences as you would respect your colleague. The love that blinded us from seeing the things that we don’t like in the other is reduced or gone but we must have faith that God puts you together to do some work, especially if you already have children. If you have ‘fruits’ then you were definitely supposed to be together. Respect your spouse and let him/her express themselves and listen to them, even if you don’t agree

Decision/future planning – “We can’t agree on anything”

The argument about the future doesn’t have a basis in reality. Many things can happen tomorrow and change your plans even if they are ‘solid’. Plan future vacations and good time together with the family and maybe ‘run away’ from the kids to have a good time alone

Sex and intimacy – “He/she doesn’t satisfy me, I’m no longer attracted to him/her”

The excitement fades when there is a focus on the kids and tiring work outside and at home. When a woman has children she fulfilled the purpose of the marriage and sex becomes in most cases secondary or a simple compromise. It’s very hard to find a relaxed time to enjoy an intimate connection. Sex is very important to strengthen the relationship and draw blessings. The man is the aspect of Zeir Anpin and the woman is Malchut. The best time to schedule is Friday night. It is on a high level of Binah. A woman lights Shabbat Candle, the man does his spiritual connection to connect to the light of Binah and having sex on that night channels great energy to the woman and the blessings manifest greatly in their lives. Friday is good also because the next day is not a working day and you can stay longer in bed if the kids don’t wake you up ”

NEVER have sex if the woman is not clear of her period. The spiritual law is to wait seven clean days after the period stops. The period is the aspect of judgment and connecting to it, corrupts the man’s ability to make a spiritual connection. The Shechina won’t come close to him even if he reads the Zohar. If the man wasn’t aware, he should do mikveh and give Tzedakah.

When you schedule days for intimacy, you both can prepare the consciousness and do your best to attract each other. After all, you both benefit from it. Disconnection is a broken circuit and no light flows in. Remember that. Schedule it!

Selfishness – “He/She is so selfish, always thinks of him/herself first”

That’s a tough one and it mostly happens when there’s no appreciation and care. See the Identity/appreciation above.

Communication – “He/She doesn’t understand me. It’s like talking to the wall”

This is usually because of no appreciation, selfishness, resentments like lack or rejection of sex and or other lacks of support. Find ways to be intimate with each other and the communication will resume with better understanding because the light of the unification would clear any undesired ‘curtains’.

Anger – “He/She makes me angry”

This should never happen. Anger is a result of a lack of Light. Make efforts to make spiritual connections and understand the anger just push you down rather than up. Restrict and detach with “Sorry, please let’s continue this later. I don’t want to get angry”. Find ways to relax and give it a day or three before you make a decision under

anger. The Klipah of anger will take all your light if you “lose it”. It’s hard to get back the light lost during anger. Do yourself and your spouse a favor and stop before getting angry. Make an agreement that both of you are allowed to stop an argument before getting angry. Respect for each other. Having decisions in peace is far better than forcing the other with your anger. No good comes from it.

General advice

If the couple is in an unrecoverable abusive relationship then they need to separate. Mental or physical abuse should not be part of one’s life because the abuser is fed by the negative side and it’s very hard to recover. If your spouse says that you dress badly but is okay in other areas of the marriage then he may be right or wrong but that’s not a mental abuse. So be careful in your definition of it.

The first thing for a healthy marriage is to drop all comparison of who contributes more to the marriage. Learn to talk and express feelings without forcing your way on your spouse and definitely not by getting angry. Do not blame each other because in most cases when you see ‘bad’, the root of it is in you. Look inside and correct. If each partner does his/her best without calculating then they can reach great happiness and old age together. If one seems to take advantage of the other, keep staying on the good side because good always overcome the bad, especially when both are spiritual.

If your spouse is not as ‘spiritual’ as you, it doesn’t make him/her bad. He/she may have a different role of support in your life. Father/Mother, Husband/wife, sustenance, friendship, intimacy and more.

Being different in one area of your life doesn’t make him or her ‘disposable/replaceable’. Seeing differences is usually a result of ego and selfishness.

The spiritual energy nowadays is very difficult. It’s hard to take the good from the bad. One cannot find their true soul mate, especially if they are divorced and or in advanced age or having growing children.

In addition to many other benefits, Daily Zohar studies help in controlling negative emotions and bring the needed blessings into your life.

With love to all

52. אֵלָא לְדִידִיהָ גָבַהּ. וְהָא אֲתָמֵר, כְּתִיב (וּבְרָאשִׁית לֵב) וְהוּא לָן בְּלִילָה הָהוּא כְּתוּב (וּבְרָאשִׁית לֵב) וְהוּא לָן בְּלִילָה הָהוּא בְּמַחְנֶה. וְכְתוּב וַיִּקְחֶם וַיַּעֲבִרֶם אֶת הַנָּחַל. מֶה הִיְתָה דַּעְתּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב לְהַעֲבִירֶם בְּנָחַל בְּלִילָה? אֵלָא רָאָה אֶת הַמְּקָטָרֵג הוֹלֵךְ בֵּין הַמַּחְנֶה שְׁלוֹ, אָמַר יַעֲקֹב, אֶעֱבֹר לְצַד הָאַחֵר שֶׁל הַנָּחַל, אוֹלִי לֹא יִמָּצֵא עֲרֻבּוּבָיָה.

53. מֶה רָאָה? רָאָה שְׁלֵהֶבֶת שֶׁל אִשׁ לֹחֶטֶת, הוֹלֶכֶת וְטָסָה בֵּין מַחְנוֹתָיו. אָמַר יַעֲקֹב, מוֹטֵב לְנֹסֵעַ מִכָּאן, וְהַנָּחַר מִפָּסִיק בִּינֵינוּ, וְלֹא תִמָּצֵא עֲרֻבּוּבָיָה. מִיָּד – וַיִּקְחֶם וַיַּעֲבִרֶם אֶת הַנָּחַל. וַיִּתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ, מִכָּאן לְמַדְנֹג, מִי שֶׁנִּמְצָא לְבָדוֹ בְּבֵית בְּלִילָה, אוֹ בָּיִם בְּבֵית מִיָּחָד, כֹּל שֶׁכֵּן בְּלִילָה, מֶה זֶה מִיָּחָד? מִיָּחָד מִשָּׂאֵר הַפְּתִים, אוֹ מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְבָדוֹ בְּלִילָה, יָכוֹל לְהִנָּזֵק.

52. אֵלָא לְדִידִיהָ גָבַהּ. וְהָא אֲתָמֵר, כְּתִיב (וּבְרָאשִׁית לֵב) וְהוּא לָן בְּלִילָה הָהוּא כְּתוּב (וּבְרָאשִׁית לֵב) וְהוּא לָן בְּלִילָה הָהוּא בְּמַחְנֶה. וְכְתוּב וַיִּקְחֶם וַיַּעֲבִרֶם אֶת הַנָּחַל. מֶה הִיְתָה דַּעְתּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב לְהַעֲבִירֶם בְּנָחַל בְּלִילָה? אֵלָא רָאָה אֶת הַמְּקָטָרֵג הוֹלֵךְ בֵּין הַמַּחְנֶה שְׁלוֹ, אָמַר יַעֲקֹב, אֶעֱבֹר לְצַד הָאַחֵר שֶׁל הַנָּחַל, אוֹלִי לֹא יִמָּצֵא עֲרֻבּוּבָיָה.

53. מֶה רָאָה? רָאָה שְׁלֵהֶבֶת שֶׁל אִשָּׁא מְלַהֲטָא, אֲזֵלָא וְטָאס בֵּין מִשְׁרִייתֶיהָ אָמַר יַעֲקֹב מוֹטֵב לְנֹסֵעַ מִכָּאן, וְהַנָּחַר פָּסִיק בְּגוּוֹן, וְלֹא יִשְׁתַּכּוּז עֲרֻבּוּבָיָה. מִיָּד וַיִּקְחֶם וַיַּעֲבִרֶם אֶת הַנָּחַל. וַיִּתֵּר יַעֲקֹב לְבָדוֹ, מִכָּאן אוֹלִיפָנָא מֵאֵן דְּאִשְׁתַּכּוּז בְּלִזְזוּדֵי בְּבֵיתָא בְּלִילָה, אוֹ בִּימָמָא בְּבֵית מִיּוּזָדָא, כֹּל שֶׁכֵּן בְּלִילָה, מֵאֵי מִיּוּזָדָא. מִיּוּזָדָא מִשָּׂאֵר בֵּיתֵין. אוֹ מֵאֵן דְּאֵזִיל בְּלִזְזוּדֵי בְּלִילָה יָכִיל לְאַתְזָקָא.

The Zohar praises the Tzadikim that the Holy One Blessed Be He, honor them and never leaves them.

Jacob fought the angel of the negative side and as the light of the day was coming closer, Jacob had stronger control over the angel. The angel asked Jacob to release him because he knew that he would be disabled during daylight.

Genesis 32:27

“וַיֹּאמֶר שְׁלַחְנִי, כִּי עָלָה הַשָּׁמֶר; וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ, כִּי אִם-בִּרְכָּתִי”

“Then he said, “Let me go, for the day has broken.” But Jacob said, “I will not let you go unless you bless me.””

Genesis 32:24

“וַיִּקְרָא וַיַּעֲבֹר אֶת הַנָּחַל וַיַּעֲבֹר אֶת אֲשֶׁר לוֹ”

Jacob made camps for the night and after he saw the angel of the negative side as flames of fire flying inside his camps. He immediately moved his family across the river, knowing that the angels of the other side don't cross rivers. Jacob left all of his properties behind but after his family was safe he went back to retrieve a small can of oil. He didn't care about all of his riches but this oil was special. The sages revealed that it was the pure can of oil that the Maccabees found after they pushed the Greek empire out of the Holy Land and went to restore the work of the priests in the Holy Temple.

Jacob was on a holy mission but he was alone at night. The angel could hurt him at his heel because God allowed the 'Snake' to hurt man in his heel. The Zohar tells us that being alone at night is risky because the other side has control during the night hours. A person is also at risk if he is alone in an isolated house separated from neighbors.

The simple lesson is to be righteous to have God's protection. Even then we should know that we are vulnerable at night time. We should not walk alone at night or sleep alone in an isolated house.

If we don't have other options and in general, we should have the Zohar with us at all times.

Use the Unity Zohar app to have 24x7x365 access to the Zohar. Use the Tzadikim app to connect to tzadikim and ask them to support your prayers for protection. These advices are good for all times, especially nowadays when the 'agents' of the other side are all over the world in masses.

The safest place to be is always with the Light.

54. תא וזוי ויותר יעקב לבדו, כדיון ויאבק איש עמו וגו'. תנינן מסטרא דדינא קא אתי, ושולטניה בסטור ליליא. מאי בסטור ליליא. לאעלא גלותא (נ"א בגלותא) בין דסליק גהורא, תשיש זיכיליה, ואתגבר עליה זיכיליה דיעקב. (נ"א הוא) דהא מסטרא דליליא קא אתי, ובזמן דהיה ליליא לא היה יכול היה יעקב. כד סליק גהורא אתתקף זיכילא דיעקב, ואזיד ביה, ואתגבר עליה. וזמא ליה יעקב דהא שכיזא הוא.

54. בא ראה, ויותר יעקב לבדו, אז - ויאבק איש עמו וגו'. שנינו, הוא בא מצד הדיון, ושלטונו בצד של הלילה. מה זה בצד הלילה? להכנס לגלות (בגלותא). בין שגלה האור, תשיש כח, ומתגבר עליו הכח של יעקב, (הוא) שהרי מצד הלילה הוא בא. ובזמן שהיה לילה, לא היה יכול לו יעקב. בשגלה האור, התחזק הכח של יעקב ואחז בו, והתגבר עליו. ראה אותו יעקב שהנה הוא שליח.

Genesis 32:25

”וַיֵּתֶר יַעֲקֹב לְבֶדּוּ וַיֵּאָבֶק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֹלֹת הַשָּׁחַר”

“Then Jacob was left alone, and a man wrestled with him until daybreak.”

Jacob fought with the angel of the other side at night time when the side of judgment has more power. Night time is the aspect of darkness and exile that the other-side force on the Israelites. When the sun started to come up Jacob felt that the power of the ‘man’ weakened and Jacob could control him. At that time he also notices that the man was an angel, the minister of Esau, his brother.

After this fight, Jacob received a new additional name, Israel. We are the Israelites, the children of Israel, who is Jacob. While we are in our exile, meaning far from the Light and in the darkness of Malchut, we are weak and the other-side can have control over us. When we bring the Light, using the Zohar and the spiritual tools of connection to climb the Sefirot from Malchut to Binah, we can push away the darkness and enjoy the power that comes with the Light we connect to.

Lesson:

The world around us is very dark these days. Evil spreads everywhere in levels never seen in this world. The forces of the other-side openly work to create chaos and destruction. We pray and hope that God will stop the world from falling into complete darkness. In the meantime, we must connect ourselves to the light of the Zohar for our own protection, pushing away the darkness and keep us safe. When the day breaks, the Light will force the evil out of this world and we can let go of the fight.

55. אָמַר לֵיהּ שְׂבוּק לִי דְלֹא יִכְלֶנָּא קָרָה. מַאי טַעמָא לֹא יִכִּיל לֵיהּ. בְּגִין דְּהוּא סְלִיק נְהוּרָא, וְאַתְּבַר וְזִילָא דִּידֵיהּ, דְּכִתִּיב, (אִיוב לח) בָּרֶן יוֹזֵר כְּכָבִי בְקָר וַיִּרְעִי כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. מַאי וַיִּרְעִי. דְּאַתְּבַר כָּל אֵינֹן דְּאַתִּין מִסְטָרָא דְדִינָא. כִּדִּין אֶתְתַּקֵּף יַעֲקֹב וְאַזְזִיד בֵּיהּ.

55. אָמַר לוֹ, עֲזֹב אוֹתְךָ, שְׂאִינִי יְכוּל לָךְ. מָה הַטַּעַם לֹא יָכֹל לוֹ? מִשּׁוּם שֶׁהָיָה עוֹלָה הָאֹר, וְנִשְׁבַּר הַבַּח שְׁלוֹ, שְׁכָתוּב (אִיוב לח) בָּרֶן יוֹזֵר כְּכָבִי בְקָר וַיִּרְעִי כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. מָה זֶה וַיִּרְעִי? שֶׁנִּשְׁבַּרוּ כָּל אוֹתָם שְׁבָאִים מִצַּד הַדִּין. אִי הִתְחַזַּק יַעֲקֹב וְאַחֲזִי בּוֹ.

Genesis 32:27

”וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי, כִּי עֹלָה הַשָּׁחַר; וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ, כִּי אִם-בְּרִכְתְּנִי”

“Then he said, “Let me go, for the dawn is breaking.” But he said, “I will not let you go unless you bless me.”

When the angel saw the break of morning, he asked Jacob to let him go. Jacob realized that he has an angel under his control, said that he will let him go only if he is blessed by him.

Job 38:7

”בָּרֶן יַחַד כּוֹכְבֵי בְקָר וַיִּרְעִי כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים”

“When the morning stars sang together And all the sons of God shouted for joy?”

Jacob felt the power of the light with him and took advantage to ask the minister of Esau special request.

56. אָמַר לוֹ, שְׁלַחֲנִי בִי עֹלָה הַשָּׁחַר, הִגִּיעַ הַזְמַן לְשַׁבַּח אֶת שְׁבַח שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִהְתַּפְּנֵס. וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ בִּי אִם בְּרִכְתְּנִי. אִם תְּבָרַכְנִי הִיָּה צְרִידָה לְהַיּוֹת! מָה זֶה אִם בְּרִכְתְּנִי? אֵלֹא אָמַר לוֹ יַעֲקֹב, וְדַאי שְׂאֵבָא בְּרַךְ אוֹתִי אוֹתָן הַבְּרָכוֹת שֶׁרָצָה לְבָרֵךְ אֶת עֲשׂו, וְאַנִּי פוֹחֵד מִמֶּךָ עַל אוֹתָן

56. אָמַר לֵיהּ שְׁלַחֲנִי בִי עֹלָה הַשָּׁחַר, מִטָּא וְמוֹנָא לְשַׁבּוּחַ שְׁבּוּחַ דְּקוֹדֶשׁ אַ בְּרִיךְ הוּא, וְלִאֲתַכְנֶשׂא. וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ בִּי אִם בְּרִכְתְּנִי, אִם תְּבָרַכְנִי מִבְּעֵי לֵיהּ, מַאי אִם בְּרִכְתְּנִי. אֵלֹא אָמַר לֵיהּ יַעֲקֹב, וְדַאי אֵבָא בְּרִיךְ לִי אֵינֹן בְּרַכָּאן דְּבַעַא לְבָרַכָא לְעֵשָׂו, וּבִמְסַתְפִּינָא מִנֶּה, עַל אֵינֹן בְּרַכָּאן, אִי אוֹדִית

עֲלִיָּהוּ, (או) אִי לָאו, או תִּשְׁתַּכּוּז עָלַי מִקְטָרָא הַבְּרֻכּוֹת, אִם תּוֹדָה לִי עֲלִיָּהוּ (או) אִם לָאו, או שִׁמְצָא עָלַי מִקְטָרַג בְּגִלְלָם.

‘unless you bless me’ in Hebrew is written in the past tense and the Zohar reveals that Jacob took the opportunity of having the upper hand on the angel of Esau to close the issue with the ‘stolen’ blessings (Portion of Toldot begins with Genesis 28:19).

Jacob was referring to the blessings of the firstborn, his father gave him assuming he is Esau. Jacob expected the angel to admit that the blessings are his and by that remove the judgments that Esau may use.

57. מִיָּד אָמַר לֵיהּ, וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמַר עוֹד שְׂמוֹהּ. 57. מִיָּד אָמַר לוֹ, וַיֹּאמֶר לוֹ, אֵלֶּא כִּף אָמַר לוֹ, לֹא בִמְיָ קָאמַר לֵיהּ, אֵלֶּא הָכִי קָאמַר לֵיהּ, לָאו בְּזוֹכִימוּ, וְלָאו בְּעוֹקְבָא (וְדִילָךְ), רוּחוֹת לְאִינוֹן בְּרַכָּאן, לֹא יֹאמַר עוֹד שְׂמוֹהּ יַעֲקֹב, דְּהָא לָאו בְּעוֹקְבָא הָוָה, כִּי אִם יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל וְדָאִי אוּדִי עֲלָהּ, וּבִנְיָה נִפְקוּ בְּרַכָּאן, בְּגִין דְּאַנְתָּ אָזִיד בֵּיהּ, וְעַל דָּא, אָנָּה וְכָל שְׂאָר אוֹכְלוֹסִין, אוּדִינָא עֲלִיָּהוּ.

The angel immediately said;

Genesis 32:29

”וַיֹּאמֶר, לֹא יַעֲקֹב יֹאמַר עוֹד שְׂמוֹהּ-כִּי, אִם-יִשְׂרָאֵל: כִּי-שָׂרִית עִם-אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים, וַתֹּכֵל.”

“He said, “Your name shall no longer be Jacob, but Israel; for you have striven with God and with men and have prevailed.”

When the angel gave him the name ‘Israel’ he admitted to Jacob’s rights on the blessings. The name Jacob came from the root word ‘to follow’ because Jacob was born holding Esau’s heel. The new name was a testimony to the rights of ‘Israel’ for the firstborn blessings of Isaac.

58. כִּי שָׂרִית עִם אֱלֹהִים וְעִם אֲנָשִׁים וַתֹּכֵל, עִם אֱלֹהִים – כָּל אוֹתָם שְׂבָאִים מִצַּד הַדִּין הַקָּשָׁה. וְעִם אֲנָשִׁים – זֶה עָשׂוּ וְהָאוֹכְלוֹסִים שָׁלוּ. וַתֹּכֵל – יָבִילָת לָהֶם, וְהֵם לֹא יָבִילוּ לָךְ. וְלֹא עָזַב אוֹתוֹ יַעֲקֹב עַד שְׁהוֹדָה לוֹ עַל אוֹתָן הַבְּרֻכּוֹת. זֶהוּ שְׂכָתוֹב וַיְבָרֵךְ אוֹתוֹ שָׁם.

‘for you have striven with God (ELHYM)’, Jacob overcome all the forces that come from the side of judgment.

‘and with men’ this is the side of Esau and his camps.

‘and have prevailed’ is Jacob’s ability to win them and they cannot hurt him.

Jacob didn’t let the angel go until the angel admitted that the blessings were given to Jacob.

Genesis 32:29

”וַיִּשְׂאֵל יַעֲקֹב, וַיֹּאמֶר הִגִּדָּה-נָא שְׁמִךְ, וַיֹּאמֶר, לָמָּה זֶה תִּשְׂאֵל לִשְׁמִי; וַיְבָרֵךְ אוֹתוֹ, שָׁם.”

“Jacob said, “Please tell me your name.” But he replied, “Why do you ask my name?” Then he blessed him there.”

59. בא ראה, בשעה שעלה האור, נכנעים כל אותם בעלי הדינים ואינם נמצאים, וכנסת ישראל מספרת עם הקדוש ברוך הוא. ואותה השעה היא עת רצון לכל, ומושיט לה המלך ולכל אותם שנמצאים עמה שרביט של חוט של חסד, להמציא בשלמות עם המלך הקדוש, והנה נתבאר.

59. תא וזוי, בשעתא דסליק נהורא, אתכפין כל אינן מארי דדינן, ולא משתכזי, וכנסת ישראל משתעי ביה בקודשא בריך הוא. והיא שעתא עידן דרעוא הוא לכלא, ואושיט לה מלכא ולכל אינן דמשתכזי עמה, שרביטא דחוטא דחוסד, לאשתכזא בשלימו במלכא קדישא, והא אתמר.

When the day breaks the light of Binah rises in the world and judgments are not found. It's a time of goodwill and the 'King' connects Malchut with a string of Chessed.

Psalms 42:9

”יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירה [שיר] עמי תפלה לאל חי.”

“YHVH will command His lovingkindness (Chessed) in the daytime; And His song will be with me in the night, A prayer to the God of my life.”

Psalms 119:62

”חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך”

“At midnight I shall rise to give thanks to You Because of Your righteous laws.”

Psalms 92:3

”להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות”

“To declare Your lovingkindness (Chessed) in the morning And Your faithfulness by night,”

King David got up at night to praise YHVH because he knew that the Light of Chessed comes when the day begins.

After midnight the light of the day begins to build up until day break when it is seen in the world. Many people make efforts to get to the Amida (silent prayer) exactly when the first ray of the sun appears on the horizon. It's 0:00 day time (Hebrew clock).

Like King David, righteous people get up after midnight to study the inner aspects of the Torah that. With their studies they open the channels of light from the secrets of the Torah, Zohar, allowing the flow of light to the world. This is the aspect of string of Chessed, which the Light of Binah connecting the Sefirah below it, which is Chessed. This light breaks the darkness of the night and continues to Yessod, the aspect of righteousness and the funnel that delivers the Light to Malchut.

When a person draws the string of Chessed on him, his day is full of light and judgments cannot stick to him.

60. בא ראה, בשעה שהקדוש ברוך הוא נמצא עם כנסת ישראל, באותם הזמנים שנמצא עמה, והיא מעוררת רצון אליו בראשונה, ומושכת אותו אליה ברב חבה ותשוקה, אז מתמלאת מצד הימין, וכמה אוכלוסים נמצאים בצד הימין בכל העולמות. ובשעה הקדוש ברוך הוא מעיר חביבות ורצון בראשונה, והיא מעירה אחר כך, ולא בזמן שהוא מעיר, אז הכל נמצא בצד הנקבה, והשמאל מתעורר, וכמה אוכלוסים עומדים ומתעוררים בצד השמאל בכל העולמות. כך גם כתוב, (והו

60. תא וזוי, בשעתא דקודשא בריך הוא אשתכזו בה בכנסת ישראל, באינן זמנן דאשתכזו עמה, והיא מתערת רעותא לגביה בקדמיתא, ומשכאת ליה לגביה, בסגיאנות וזבתא ותיאובתא, כדן אתמללא מסטרא דימינא, וכמה אוכלוסין משתכזי בסטרא דימינא, בכלהו עכמין. וכד קודשא בריך הוא אתער זוביבותא ורעותא בקדמיתא, והיא (דף מה ע"ב) אתערת לבתר, ולא בזמנא דאיהו אתער, כדן כלא בסטרא דנוקבא אשתכזו, ושמאלא אתער, וכמה אוכלוסין קיימי ומתערי בסטרא דשמאלא

בְּכֻלָּהוּ עֲלֻמִּיּוֹ. כִּהְיָא גִּוּוֹנָא כְּתִיב, (נ"א הדא הוא דכתיב) אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר וְגו'. מֵאֵי טַעְמָא. תִּנְיִן, עֲלָמָא תִּתְּנָה כְּגִוּוֹנָא דְעֲלָמָא עֲלָתָה אִשְׁתִּכּוּז, וְדָא כְּדִוְגְמָא דְדָא.

שְׁכָתוּב) אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר וְגו'. מֵאֵי טַעְמָא. תִּנְיִן, עֲלָמָא תִּתְּנָה כְּגִוּוֹנָא דְעֲלָמָא עֲלָתָה אִשְׁתִּכּוּז, וְדָא כְּדִוְגְמָא דְדָא.

Leviticus 12:2

“דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר וְטִמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדַּת דָּוָתָהּ תִּטְמָא”

“Speak to the sons of Israel, saying: ‘if a woman inseminates and give birth to a male child, then she shall be unclean for seven days, as in the days of her menstruation she shall be unclean.’”

Each time the Holy One Blessed be He comes to be with the ‘congregation of Israel’, the Shechina, she awakens her desire for him, and pulls him toward her with love and affection. Then Malchut gets filled with Chassadim with a male aspect. At that time camps of angels found on the Right side of all the worlds above Malchut.

When the Holy One Blessed be He is first to awaken love and desire for the female, and then Malchut comes to him, the Left is awakened and the camps of angels are on the left side of the worlds above.

The Right is the aspect of male, and when a woman awakens the desire first then she connects to the male energy of the Right as the verse says, ‘a woman inseminate and give birth to a male child.’

The lower world of Malchut is like the spiritual world above. Whatever we activate in Malchut triggers a similar reaction in the spiritual levels and angels above.

61. וְעַל דָּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גִּזֵּר דְּכָר אוֹ נְקִבָּא, לְאַשְׁתִּכּוּזָא רְעוּתָא בְּעֲלָמָא. וּבְכֻלָּא בְּעֵי בֶר נְשִׁי לְאַתְדַּבְּקָא רְעוּתָא לְעִילָא לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַשְׁתִּכּוּזָא רְעוּן בְּעֲלָמָא. וְכֵּן זִוּלְקִיָּהוּן דְּצִדִּיקֵיָא, דְּאִינוּן יָדְעִין לְאַדְבָּקָא רְעוּתָהוּן לְגַבִּי מִלְכָּא קִדִּישָׁא, עֲלִיָּהוּ כְּתִיב, (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיִי אֱלֹהֵיכֶם וְזִיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם.

61. וְעַל דָּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גִּזֵּר דְּכָר אוֹ נְקִבָּא, לְאַשְׁתִּכּוּזָא רְעוּתָא בְּעֲלָמָא. וּבְכֻלָּא בְּעֵי בֶר נְשִׁי לְאַתְדַּבְּקָא רְעוּתָא לְעִילָא לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַשְׁתִּכּוּזָא רְעוּן בְּעֲלָמָא. וְכֵּן זִוּלְקִיָּהוּן דְּצִדִּיקֵיָא, דְּאִינוּן יָדְעִין לְאַדְבָּקָא רְעוּתָהוּן לְגַבִּי מִלְכָּא קִדִּישָׁא, עֲלִיָּהוּ כְּתִיב, (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיִי אֱלֹהֵיכֶם וְזִיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם.

The Holy One Blessed be He decrees on what desires to be in the world, if for male or female. The woman is awakened to the desire and delivers male following the decree from above. A man should have his desires to follow the will of God and that his wife delivers a male.

The righteous know how to cling to the will of the Holy King and draw life to the world. Deuteronomy 4:4 “וְאַתֶּם, הַדְּבָקִים, בִּיהוָה, אֱלֹהֵיכֶם-חַיִּים כָּלְכֶם, הַיּוֹם”

“And you that cleave to YHVH your God are alive every one of you this day.”

Lesson:

The word ‘תִּזְרִיעַ’ ‘Tazria,’ literally means ‘inseminate,’ the common English translations and others try to make sense of the verse and translate this word into conceiving or became pregnant to fit the context. Insemination is the part of the male, not female. After reading and understanding the Zohar, we know that the woman has an essential role in the process of bringing a child to the world. When she awakens her desire for the man first, she activates the male side of Zeir Anpin (man), and the outcome is a male child. When the man raises the desire for the female before her, then the connection is of the female type.

The valuable lesson here is to understand that the basic desires for males and females come from the Holy One Blessed be He and at the same time we have a substantial influence on the outcome. Every action below is like a seed we plant (inseminate) in the ground (Malchut). The reaction above follows the 'seed' and manifests accordingly through a short or long process like insemination, pregnancy, delivery.

Acting with love for the Holy One Blessed be He, wraps our desires/seeds with camps of angels that will support the delivery/manifestation process.

When we do our work with love, serving or producing for others, it's a type of insemination from the Right, and we enjoy the high return. Sharing and doing for others with unconditional love is a male aspect/Right and it comes back to us from the Light in an unconditional form, which is a positive manifestation in whatever we need in our lives. When we give to others, we trigger a giving from above to manifest below.

62. (ויקרא יג) אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שָׂאת אוֹ סִפְחָת אוֹ בִּהְרֵת וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (שיר השירים א) אֶל תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁזוּזוֹרֶת שְׁזוּזֹתַי הַשֶּׁמֶשׁ, הָאִי קָרָא אֶתְמֶר, אֲבָל בְּשִׁיעָתָא דְּסִיְהָרָא אֶתְכַסֵּיָא בְּגָלוֹתָא, הִיא אֲמַרָה, אֶל תִּרְאוּנִי. לֹא דְאִיהִי פְקִידָת דְּלֹא לְמוֹזְבִּי כֹה, אֲלֵא בְּגִין דְּאִיהִי זִמְתָּ תִּיאוּבָתָא דִּישְׂרָאֵל לְגַבָּהּ, לְמוֹזְבִּי גְהוֹרָהָא, הִיא אֲמַרָת אֶל תִּרְאוּנִי, לֹא תִכְלֹן לְמוֹזְבִּי לִי. אֶל תִּרְאוּנִי וְדָאִי. מֵאִי טַעְמָא. בְּגִין שְׂאֵנִי שְׁזוּזוֹרֶת, בְּגִין דְּאֵנָּה בְּקִדְרוּתָא.

62. אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שָׂאת אוֹ סִפְחָת אוֹ בִּהְרֵת וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (שיר א) אֶל תִּרְאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁזוּזוֹרֶת שְׁזוּזֹתַי הַשֶּׁמֶשׁ. הַפֶּסוּק הַזֶּה נִתְבָּאָר, אֲבָל בְּשִׁיעָה שְׁהִלְבְּנָה מִתְפַּסִּית בְּגָלוֹת, הִיא אֲמַרָת, אֶל תִּרְאוּנִי. לֹא שֶׁהִיא מְצוּה שְׁלֹא לִרְאוֹת אוֹתָהּ, אֲלֵא מִשּׁוּם שֶׁהִיא רוֹאֶה אֶת תְּשׁוּקָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֵלֶיהָ, לִרְאוֹת אֶת אוֹרָהּ, הִיא אֲמַרָת אֶל תִּרְאוּנִי, לֹא תוֹכְלוּ לִרְאוֹת אוֹתִי. אֶל תִּרְאוּנִי וְדָאִי. מֶה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׂאֵנִי שְׁחִרְחֻרֶת, מִשּׁוּם שְׂאֵנִי בְּקִדְרוּת.

Leviticus 13:2

” אָדָם כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שָׂאת אוֹ סִפְחָת אוֹ בִּהְרֵת וְהָיָה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ לְנֶגַע צָרַעַת וְהוּכָא אֶל אֶהְרֹן הַכֹּהֵן אוֹ אֶל אֶחָד מִבְּנָיו”

“When a man has on the skin of his body a swelling or a scab or a bright spot, and it becomes an infection of leprosy on the skin of his body, then he shall be brought to Aaron, the priest or one of his sons the priests.”

The moon is the aspect of Malchut, and when it is in exile state that is far from the Light, she is in darkness. The Israelites desire the Light but she cannot deliver so she tells us;

Songs 1:6

”אל-תראוני שאני שחחררת, ששזפתני השמש; בני אמי נחרו-בי, שמיני נטרה את-הכרמים-כרמי שלי, לא נטרתי.”

”Do not stare at me because I am swarthy, For the sun has tanned me. My mother's sons were angry with me; They made me caretaker of the vineyards, But I have not taken care of my own vineyard.”

63. מֵאִי שְׁזוּזוֹרֶת, שְׁזוּזוֹרָה מִבְּעֵי לֵיָהּ. אֲלֵא, תִּרְיָן קִדְרוּתִי, וְזֹד שְׁזוּזֹתַי הַשֶּׁמֶשׁ, דְּאֶסְתַּלַּק מִנִּי שְׁמִשָּׁא, לֹאנִהָרָא לִי, וְלֹאסְתַּכְלָא בִּי. וְזֹד דְּבִנֵּי אֲמִי נִחְרוּ בִּי.

63. מֶה זֶה שְׁחִרְחֻרֶת? שְׁחִרְחָה הִיא צְרִיךְ לְהִיטֹא! אֲלֵא שְׁתֵּי קִדְרוּתִי, אַחַת – שְׁזוּזֹתַי הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנִּי הַשֶּׁמֶשׁ לְהֵאִיר לִי וְלִהְיוֹת לִי, וְאֶחַת – שְׁבִנֵּי אֲמִי נִחְרוּ בִּי.

The Zohar asks why 'swarthy' when it should say 'black'? And answers that there are two types of dark here; one that happens when the Sun that is the aspect of Zeir Anpin

stops his light from shining on me and the other kind of dark is when the children of my Mother were angry and left me alone in the vineyard.

The Mother is Binah, and the children are the Children of Israel that don't follow the Torah that is Zeir Anpin and the source of Light (sun) to the world. She is the Shechina that without our support and connections she is in a darkened state and alone in the vineyard that is the aspect of Malchut.

64. שִׁשְׁזָפְתָנִי, שִׁשְׁזָפְתָנִי מִבְּעֵי לֵיה. אֲלֵא רְמוֹ הוּא דְקֵא רְמוֹ, בְּשֵׁשׁ. דְּכֹד נִהְרָא שְׂמִינְיָא בְּשֵׁשׁ נִהְרִין נִהִיר, וְכֹד אֶסְתַּלֵּק, כָּל אֵינוֹן שִׁית נִהְרִין אֶסְתַּלְקוּ. בְּנֵי אֲמִי, אֲלֵין אֵינוֹן דְּאֶתְיִין מִסְטָרָא דְרִינָא קִשְׂיָא. נִזְרוּ בִי, בְּמִה דְאֶתְ אֲמִר (תהלים סט) נִזְרוּ גְרוֹנִי, הִדָּא הוּא דְכֶתִיב, (ואיכה ה) עַל צֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפֵנוּ דְכֹד הוּא עֵיילִין יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא, הוּא אֲזֵל יְדִיָּהּ מִהֲדָקָן לְאִזְזוּרָא, וְרִיזוּיָן עַל צֹאֲרֵהוּן, וְלֹא יָכִילוּ לְאֶפְתּוּזָא פּוּבָא.

64. שִׁשְׁזָפְתָנִי! שִׁשְׁזָפְתָנִי הָיָה צָרִיד לְהִיוֹת! אֲלֵא רְמוֹ הוּא רֹמֵז, בְּשֵׁשׁ. שְׂבָאֲשֶׁר מֵאִיר הַשֶּׁמֶשׁ, בְּשֵׁשָׁה אֹרוֹת הוּא מֵאִיר, וְכִשְׂמִסְתַּלֵּק, כָּל אוֹתָם שֵׁשֶׁת הָאֹרוֹת מִסְתַּלְקִים. בְּנֵי אֲמִי – אֵלֹהִים שְׂבָאִים מִצַּד הַדֵּין הַקָּשָׁה. נִחְרוּ בִּי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר נִחַר גְּרוֹנִי. וְהוּא שֶׁפָּתוּב (ואיכה ה) עַל צֹאֲרֵנוּ נִרְדְּפֵנוּ. שְׂבָאֲשֶׁר הָיוּ יִשְׂרָאֵל נִכְנָסִים לְגָלוּת, הָיוּ הוֹלְכִים יְדֵיהֶם מִהֲדָקוֹת לְאִזְזוּר, וְרַחֲמִים עַל צֹאֲרָם, וְלֹא יָכִילוּ לִפְתּוֹחַ אֶת הַפֶּה.

'has tanned me (the Sun)', 'שִׁשְׁזָפְתָנִי (הַשֶּׁמֶשׁ)' is a work that constructed of two words, 'שִׁשְׁ זָפְתָנִי' that means 'six tanned.' The 'six' are the six sefirot of Zeir Anpin that deliver light to Malchut. They disappear from us when we ignore them and bring judgments on ourselves. When the Israelites went to exile because of their iniquities, they suffered as if their hands were tied behind their back and a heavy load put on their neck and couldn't open their mouth to connect to the Shechina.

Lesson;

The Zohar started with a verse about leprosy and immediately jumped to the state of the Shechina in Malchut and our exile. The connection between the two is the outcome of what happens when we are far from the Light.

Our studies and prayer support the Shechina that in return shines the light back to us.

The skin is the aspect of Malchut and represents the manifestation of our actions.

The bone marrow is the aspect of Keter (concealed). The bones are Chokmah. The Sinews is Binah as a bridge between the bones (Chokmah) and the Flesh (Zeir Anpin). The Skin is the outside layer of the body and aspect of Malchut.

For example; vitamin D is related to the direct connection between the sun and our body. Lack of it affects our skin that becomes dry and looks without life.

The Torah tells us to take a person with 'skin' issues to the priest, which is the aspect of a higher level of connection to the Light. The priest examines the person and 'lock' him for seven days. Within this period there is a connection to Binah on Shabbat that can heal the person.

I am lucky to have the 'D' Daily Zohar study every day and connect to Binah and have a good 'skin.' I also take vitamin D (capsules) daily to maintain good physical health. I highly recommend a medical check for vitamin D deficiency and take steps to balance it in the body, Research this subject online and study the benefits of vitamin D. Purchase a good brand because most supermarket brands don't get absorbed well in the body.

65. שְׂמוּנֵי זוֹטְרָה אֶת הַכְּרָמִים, לְמִהְרָה בְּגָלוּתָא, לְזָלוּת, לְשִׁמּוֹר אֶת שְׂאֵר הָעַמִּים בְּשִׁבְלִי לְזָטְרָא לְשִׂאֵר עַמּוּן בְּגִינְהוּן דְּיִשְׂרָאֵל. כְּרָמִי שְׂכִלִי לֹא

65. שְׂמוּנֵי זוֹטְרָה אֶת הַכְּרָמִים, לְמִהְרָה אֶת הַכְּרָמִים, לְלָכֶת לְגָלוּת, לְשִׁמּוֹר אֶת שְׂאֵר הָעַמִּים בְּשִׁבְלִי

ישראל. פרמי שלי לא נטרתי, שהרי לא יכלתי לשמר אותם כבראשונה. בראשונה שמרתי את פרמי שלי, וממנו נשמרו שאר הפרמים. עכשו אני שומרת את שאר הפרמים בשביל פרמי שלי שיהיה שמור ביניהם.

נטרתי, דהא לא יכלנא לנטרא להון כד בקדמיתא. בקדמיתא נטירנא פרמי שלי, ומניה אתנטרו שאר פרמין. השתא נטירנא שאר פרמין בגין פרמי שלי דלהוי נטיר ביניהו.

The Shechina says; "They made me caretaker of the vineyards But I have not taken care of my own vineyard" (Songs 1:6). Because the children of Israel are in exile, the Shechina follows them and protect the nations they dwell within them. Before the exile, she could protect them in their homeland and now she protects the other nations because of her children.

66. רבי חייא ורבי יוסי היו הולכים בדרך. פשהגיעו לשדה אחת, ראו עץ אפרסמון אחד בצד ימין הדרך. אמר רבי יוסי, עטיפה של עשן מצויה בעינים, אין לנו רשות לראות בשמחה מיום שחרב בית המקדש.

66. רבי חייא ורבי יוסי הוו אולי בארזא, כד מטו וזד בי זקל, וזמו וזד דפטירא דקיטפא בין ארזא לסטר ימינא. אמר רבי יוסי, עטיפא דקוטרא בעינין שכיז, לית קן רשו למזומי בודוותא, מיומא דאתזריב בי מקדשא.

Rabbi Chiya and Rabbi Yosei were walking on the road and arrived at a field. They saw a persimmon tree on the right side of the road. Rabbi Yosei said; "there's an envelope of smoke in our eyes and since the day of the destruction of the Holy Temple we should not see things that would bring us joy."

67. פתח ואמר, (ותהלים כד) לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה. כיון שאמר לה' הארץ ומלואה, למה תבל ויושבי בה? וכי תבל איננה מן הארץ? אלא כך אמר, לה' הארץ ומלואה – זו הארץ הקדושה, שנקראת עץ החיים. תבל ויושבי בה – אלו שאר הארצות, כמו שנאמר (שם ט) והוא ישפט תבל בצדק, שתבל תלויה בצדק, והכל דבר אחד.

67. פתחו ואמרו, (ותהלים כד) ליה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה, כיון דאמר ליה' הארץ ומלואה, אמאי תבל ויושבי בה, וכי תבל לאו מן ארעא הוא. אלא הכי קאמר, ליה' הארץ ומלואה, דא ארעא קדישא, דאקרי ארץ הוויים. תבל ויושבי בה, דא שאר ארעאן, כמה דאת אמר (ותהלים ט) והוא ישפט תבל בצדק, דתבל בצדק תליא, וכלא וזד מלה.

Psalms 24:1

”לדוד מזמור ליהנה הארץ ומלואה תבל ויושבי בה”

“A Psalm of David. The earth (ארץ) is for YHVH, and all it contains the world (תבל), and those who dwell in it.”

The Zohar asks why there is a use of two different names to ‘earth’ (‘Eretz’ and ‘Tevel’) and explains that ‘Eretz’ and ‘Tevel’ are not the same.

“The earth (ארץ) is for YHVH, and all it contains” refers to the ‘holy’ aspect of earth and its life. The ‘world,’ ‘Tevel’ is the name that includes other worlds. The source is in Zohar Chadash Beresheet #216 (Link to Zohar text on Unity Zohar.com. This text is not available in the English Zohar published by KC.

https://unityzohar.com/zohar-books/zh_beresheet/215

The Zohar reveals that there are seven layers in the heavens, so there are seven worlds that are on different levels/dimensions of physical existence. Studying this Zohar may

give us some good ideas about UFOs and similar phenomena. More about this in the next study.

Lesson;

In paragraph #66 we need to understand why the Rabbis didn't want to see the beautiful tree of Persimmons.

The Zohar speaks in symbols and when we read about rabbis walking and studying, then in most cases it's about their spiritual ascend during the study. Here they reached a point where they saw a fruitful tree on the right side of their way. If the Zohar specify 'Right', then it's a positive aspect. It means that they made a strong connection n to the Tree of Life and saw beyond space and time. The smoke is an aspect of spiritual connection.

Rabbi Yosei knew that they are not allowed at this time to make such a strong connection and he pulled back, giving us the study in the following paragraph.

The original Zohar text about the seven worlds.

“כד אסיק יבשתא מבין מיא קרא שמה ארץ הה”ד ויקרא אלהים ליבשה ארץ. ותנא ז’ שמות קרא [לה] ארץ אדמה גיא נשיה ציה ארקא תבל. גדול שבכולם תבל דכתיב והוא ישפוט תבל בצדק [תהלים ט] הה”ד אשר שם שמות בארץ. אר”י ז’ רקיעים ברא הקב”ה כנגדם ברא ז’ ארצות. ותנא ארץ אחת ממש הוציאו המים וממנה נתהוו ז’ ארצות כדאמרן” (זוהר חדש, הסולם כרך א, פרשת בראשית רטז).

שבע שמות קרא ליבשה: ארץ, אדמה, גיא, נשיה, ציה, ארקא, תבל. גדול שמבין שבע הארצות “תבל” משום שנאמר בפסוק: “הוא ישפוט תבל בצדק” ולכן גם נכתב: “אשר שם שמות בארץ”. אמר ר”י שבע רקיעים ברא אלוהים וכנגדם ברא שבע ארצות. ושנינו שתחילה יצאה ארץ אחת מהמים וממנה נתהוו שבע ארצות כפי שהוזכר למעלה (עד כאן התרגום).

68. רבי זוסיא אמר, ליי' הארץ ומלואה. הארץ תינזו, ומלואה מאי היא. אלא אלין נשמותין דצדיקייא. תבל ויושבי בה, תבל: דא ארעא דלתתא. ויושבי בה: אלין אינזון בני נשא. אמר רבי יוסי, אי הכי במאי אוקימנא כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה. אמר ליה ודאי הכי הוא, דההיא ארץ הזוים על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה, דכלהו נפקי מההוא נהר עלאה דננזיד ונפיק מעדן, ובהו אתתקנת לאתעטרא במלכא קדישא, ולמיזן עלמין. (ובגין כד)

68. רבי חייא אמר, לה' הארץ ומלואה, מילא הארץ, מה זה ומלואה? אלא אלו נשמות הצדיקים. תבל ויושבי בה – תבל – זו הארץ שלמטה. ויושבי בה – אלו הם בני האדם. אמר רבי יוסי, אם כך, במה בארנו כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה? אמר לו, ודאי כך זה, שאותה ארץ החיים על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה, שכלם יוצאים מאותו הנהר העליון ששופע ויוצא מעדן, ובהם מתתקנת להתעטר עם המלך הקדוש ולזון את העולמות. (ומשום כך)

Psalms 24:1

“לדוד מזמור ליהנה הארץ ומלואה תבל ויושבי בה.”

“A Psalm of David. The earth ('Eretz,' ארץ) is for YHWH, and all it contains the world (תבל, 'Tevel'), and those who dwell in it.”

This gives another explanation to this verse. 'earth' is Malchut and 'all it contains' are the souls of the Tzadikim in Malchut. 'those who dwell in it' are the humans living in it.

Psalms 24:2

”כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה”

“For He has founded it upon the seas And established it upon the rivers.”

The ‘earth’ of Life, Malchut established from the supernal river that comes out of the Garden of Eden, Binah. This river nourishes Malchut and all the worlds and supports the connection with the Holy King.

69. מי יעלה בהר ה' וגו', נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא נפש וגו'. נפשו כתוב, מה זה נפשי ונפשו? אלא הכל דבר אחד, כמו שנאמר (עמוס ו) נשבע אדני יהוה בנפשו. (שמואל א ב) כאשר בלבבי ובנפשי יעשה. ודוד המלך נאחז באותו לב ובאותה נפש, ועל כן לא נשא לשוא נפשו.

69. מי יעלה בהר ה' וגו', נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו וגו'. נפשו כתיב, מהו נפשי ונפשו. אלא כלא זור מלה, כמה דאית אמר (עמוס ו) נשבע יי בנפשו (שמואל א ב) כאשר בלבבי ובנפשי יעשה. ודוד מלכא אתאזיז בההוא לב ובההוא נפש, ועל דא לא נשא לשוא נפשו.

Psalms 24:3,4

”מי יעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו”

”נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה”

“Who may ascend into the hill of YHVH? And who may stand in His holy place?”

“He who has clean hands and a pure heart, Who has not lifted up his soul to falsehood And has not sworn deceitfully.”

These verses refer to King David in Malchut. He had the pure heart and soul to stand in the Holy Place.

Lesson;

This study takes us from ‘earth’ to the ‘river’ and to the Holy Place that is the Holy Temple in Jerusalem.

We live in the highest level of the seven ‘earth.’ It is called “Tevel.” After the sin, Adam was sent out of the Garden of Eden into the level of ‘Eretz.’ This level was dark, and the ‘Flaming sword’ (Genesis 3:24) was there to guard the place. Adam was afraid, and after Shabbat that brought him to repentance, God elevated him to the level of ‘Adama’ (‘ground’) (Genesis 3:23). This level has light, stars, and constellations. Also, people that came out from the seed of Adam when he was with female entities of the other-side, during the 130 years he was away from Eve. It’s a sad place, and the people/entities from that level can come up to higher levels but turn into negative and hurt people.

The lower level of the seven, ‘Eretz’ has the aspects of Yessod and Malchut but under the control of judgments. Our level is the highest and has the aspect of Binah because we can connect to the Light of Binah. The other levels are under judgments. Our level is special because it’s the only one that has seven types of cereal grains. People on different levels have different looks. Some have short legs, small eyes and on one level they have beautiful people. Some can move between levels.

In the Tikun process, some souls may incarnate in one of these levels. Our level of Tevel can connect to the Holy and that is the aspect of “Who may ascend into the hill of YHVH? And who may stand in His holy place?” Psalms 24:3

70. בעודם הולכים, פגשו באיש אחד, ופניו מלאות במכות, והיה קם מתחת אילן אחד. הסתכלו בו, וראו פניו אדמות באותן המכות. אמר רבי חייא, מי אתה? אמר לו,

70. עד דהוו אילי, אערעו בזור בר זשי, ואנפוי מליין מכתשין, והיה קם מתזוזת אילנא זור, אסתכלו ביה, וזזבו (דף מ"ו ע"א) אנפוי סומקין באינון מכתשין. אמר

אני יהודי. אמר רבי יוסי, חוטא הוא, שאם לא כך, לא נרשמו פניו באלו החלואים הרעים, ואלו לא נקראים יסורים של אהבה. אמר רבי חייא, כך הוא ודאי, שיסורים של אהבה מכסים הם מבני אדם.

רבי זושיא מאן אנת. אמר ליה יודאי אנא. אמר רבי יוסי זוטא הוא, דאי לא הכי, לא אתרשיבו אנפוי באלין מרעין בישין, ואלין לא אקרין יסורין דאהבה. אמר רבי זושיא הכי הוא ודאי, דיסורין דאהבה מתזופין אינן מבני נשא.

While they were walking Rabbi Yosei and Rabbi Chiya came across a man that rose up from under a tree, and his face was red and full of bruises. They asked him who he is and he replied that he is a Jewish man. Rabbi Yosei said that this person is a sinner because otherwise the effect of his sins wouldn't be 'registered' on his face. His sufferings are not coming from love. Rabbi Chiya confirmed the words of his friend, adding that pains from love are not visible to people.

71. בא ראה, שכתוב אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספוח או בהרת או נגע צרעת. והנה שלשה מינים באו, וכלם נקראים נגע צרעת. זהו שכתוב והיה בעור בשרו לנגע צרעת. מה זה נגע צרעת? הסגרה, הסגרה בכל, וכתוב והובא אל אהרן הכהן וגו'. אבל אותם שיראו לחוץ, כתוב וראהו הכהן וטמא אתו. שהרי ודאי אותם שיראו בחוץ בבני אדם, הם באים מצד הטמאה, ואינם יסורים של אהבה.

71. תא וזוי, דכתיב אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספוח או בהרת. הא ג' זינן הכא, וכלהו אקרין נגע צרעת, הדא הוא דכתיב והיה בעור בשרו לנגע צרעת. מאי נגע צרעת. סגירו. סגירו בכלא, וכתיב והובא אל אהרן הכהן וגו'. אבל אינן דיתזוזין לבר כתיב, וראהו הכהן וטמא אתו. דהא ודאי אינן דיתזוזין לבר בבני נשא, מסטרא דמסאבא קא אתיין, ולאו יסורין דאהבה זינהו.

Leviticus 13:2,3

אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספוח או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים

וראה הלכה את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו.

"When a man has on the skin of his body a swelling or a scab or a bright spot, and it becomes an infection of leprosy on the skin of his body, then he shall be brought to Aaron, the priest or one of his sons the priests."

"The priest shall look at the mark on the skin of the body, and if the hair in the infection has turned white and the infection appears to be deeper than the skin of his body, it is an infection of leprosy; when the priest has looked at him, he shall pronounce him unclean."

We read that there are three types of visible skin issues that brought to the priests. They are all under the category of 'infection of leprosy.' After the priest sees the infection, he announces that the person is impure. The Zohar explains that we learn from this that the visible infections and sufferings come from the sins and impurities of the person. If it's visible, then the sufferings don't come from love.

72. אמר רבי יוסי, מנא לן? אמר רבי חייא, שכתוב (משלי כז) טובה תוכחת מאהבה מאהבה מסתרת. איזוהי תוכחת מאהבה? (זוהי תוכחת מאהבה באשר היא) מסתרת מבני אדם. כמו זה מי שמוכיח

72. אמר רבי יוסי, מנא לן. אמר רבי זושיא, דכתיב, (משלי כז) טובה תוכחות מגולה מאהבה מסתרת. אי הוהיא תוכחות מאהבה (ו"א אינהו תוכחת מאהבה כד איהי), מסתרת מבני נשא. כגוונא

את חברו באהבה, צריך להסתיר דבריו מבני אדם, שלא יתבייש מהם חברו. ואם דבריו הם בגלוי לפני בני אדם, אינם באהבה.

דא מאן דאוכוז לזוברה ברוזימותא, בעי לאסתרא מלוי מבני נשא, דלא יכסוף בעייהו זוברה, ואי מלוי אינן באתגליא קמי בני נשא, לאו אינן ברוזימותא.

The Zohar quotes the following verse that reveals that suffering from love is concealed. Proverbs 27:5

”טובה תוכחת מגלה מאהבה מסתרת”

“Better is open rebuke Than love that is concealed.”

When the rebuke comes from love, it is concealed like a matter between friends. A good person rebukes his friend quietly and not in public to avoid shaming him. If he rebukes him in public, then it doesn't come from love.

73. כך הקדוש ברוך הוא, בשמוכיח את האדם, בכל הוא מוכיח באהבה. בראשונה מכה אותו בגופו בפנים. אם חוזר בו – מוטב, ואם לא – מכה אותו תחת לבושו, ואילו (בעורו) נקראים יסורים של אהבה. אם חוזר בו – מוטב, ואם לא – מכה אותו בגלוי בפניו, לפני כלם, כדי שיסתכלו בו וידעו שהנה הוא חוטא, ולא אהוב של רבונו הוא.

73. כך קודשא בריך הוא כד אוכוז לבר נש, בכלא אוכוז ברוזימותא, בקדמיתא מוזי ליה בצרמיה דלגו. אי הדר ביה, מוטב. ואי לאו מוזי ליה תזוזות תותביה, ואלין (בעורו) אקרון יסורין דאהבה, אי הדר ביה מוטב, ואי לאו מוזי ליה באתגליא באנפוי, קמי כלא, בגין דיסתכלון ביה, ויגדעון דהא זטאה איהו, ולא רזימא דמאריה הוא.

When the Holy One Blessed be He wish to correct a person, he starts with love, doing something ‘soft’ like a short illness or pain to wake up this person to correct his ways. If the person repents then all is well. If the ‘message’ was not received, then the inflicted pain grows. It becomes visible to the person but not to others. It is like some pain under his clothes. If it didn't change the person, then God inflicts pain that visible in public so everyone could see that he sinned and became impure.

Lesson;

The lesson is clear. We need to be sensitive to what's happening in our lives. If something is out of the norm to happen to us, then we should check our actions and make immediate corrections to ‘pay’ for whatever we did wrong and erase the ‘case’ from our ‘file.’ We do not want to accumulate ‘corrections’ and pay with greater sufferings.

If a person goes through long time issues/sufferings, it could be a carry-over from previous lives. People with such experience should be strict on their actions and keep study every day to maintain a continuous flow of light into his life wiping past debts gradually.

74. אמר להם אותו האיש, בקשר של עצה אחת באתם אלי, ודאי אינכם אלא מאותם שדוירם בבית רשב"י, שלא פוחדים מהכל. אם בני שבאים אחרי יתגרו בכם, איך דבריכם בגלוי? אמר לו, התורה כך היא, שכתוב (משלי א) בראש המית תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר. ומה אם בדברי תורה אנו פוחדים מפניך, הרי נמצא בבושה לפני הקדוש ברוך הוא, ולא עוד,

74. אמר לון ההוא בר נש, בקיטרא דעיטא זוד אתיתון גבאי, ודאי לאו אתון אלא מאינן דדויריהון בבני רבי שמעון בן יוחאי דלא דוזלן מכלא. אי בני דאתין אבתראי יקטרגו בכו, איך מלייכו באתגליא. אמר ליה אורייתא הכי הוא, דכתיב, (משלי א) בראש הומיות תקרא בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר. ומה אי במלי דאורייתא אנן דוזלי מקמך, הא נשתכוז בכסופא קמי קודשא בריך הוא. ולא עוד, אלא

הָאוֹרֵייתָא בְּעֵי צוֹוֹתָא. פְּתוּז הָהוּא גִּבְרָא וְאָמַר (מִיכָה ז') מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן וְגו'. אָרִים יָדוּי וּבִכָּה. אֲדֵהֲכִי מִטוֹן בְּנֹי. אָמַר בְּרִיהּ וְעִירָא סִייעָתָא דְשִׁמְיָא הָכָא.

אֵלָא שֶׁהַתּוֹרָה צְרִיכָה צָחוּת. פְּתַח אוֹתוֹ הָאִישׁ וְאָמַר, (מִיכָה ז') מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן וְגו'. הָרִים יָדָיו וּבִכָּה. בִּינְתִים הִגִּיעוּ בְּנָיו. אָמַר בְּנוֹ הַקָּטָן, יֵשׁ כָּאֵן סִיעַ שְׁמִימִי.

The person with the red and bruised face was upset by the words of the Rabbis and protested; “why did you come to humiliate me, you are from those who study with Rabbi Shimon and fear nothing. If my sons that are behind me come, they will give you trouble, and why do you criticize me in public?”

They answered him with a quote explaining that the Torah is everywhere and if they fear to quote the Torah because of him then it would be as if they show contempt to the Holy One Blessed be He. The Torah needs to be studied and discussed in the open. Proverbs 1:21

“בְּרֹאשׁ הַמִּיּוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמָרִיהָ תֹאמַר”

“At the head of the noisy streets she cries out; At the entrance of the gates in the city she utters her sayings:”

The man opened and said;

Micha 7:18

“מִי אֵל כְּמוֹךָ נוֹשֵׂא עוֹן וְעֹבֵר עַל פְּשָׁע לְשֹׂאֲרֵי נַחֲלָתוֹ לֹא הִחְזִיק לְעַד אָפוּ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא”

“Who is a God like You, who pardons iniquity And passes over the rebellious act of the remnant of His possession? He does not retain His anger forever, Because He delights in unchanging love (Chessed).”

While saying this verse, asking for mercy, he raised his hands and cried. At that moment his sons arrived, and the small one said, here I see that heavens sent help for my father.

Lesson;

The man was hurt by the ‘exposure’ of his sins by the righteous rabbis. He tried to protect his ego at the beginning by telling them that as students of Rabbi Shimon they are arrogant. Rabbi Chiya and Rabbi Yosei didn’t attack the person back. Instead, they quoted the Torah to bring the Light into the situation. When he heard the words of Torah from them, he immediately repented.

We should take criticism and rebuke from good and righteous people seriously. If one comes to us from the Light and not from his ego, then we should listen. God sends us to help all the time. All we need is to pay attention to the quiet and ‘loud’ messages.

When our ego gets hurt, we usually raise ‘shields’ of protection. The ego represents the negative side inside us. We try to push away attacks on our ego by making counter-attacks. The wise thing to do is to absorb the pain of the ego and bring Light into the situation. When doing so, we get clarity and see the problem within ourselves. Then we take steps to follow the light and make the necessary corrections.

We connect to the verse from Micha 7:18 at the beginning of our morning prayer. It is a plea to God to forgive our sins, treat us with Chessed and accept our prayers as pure people.

75. פְּתוּז וְאָמַר (קַהֲלַת ז') אֶת הַכֹּל רֵאִיתִי בִּימֵי הַבְּלִי יֵשׁ צְדִיק אוֹבֵד בְּצִדְקוֹ וְיֵשׁ רָשָׁע מְאָרִיךְ בְּרָעָתוֹ. הָאִי קָרָא אוֹלִיפְנָא בִּי רַבִּי דּוֹסְתָאִי סָבָא, דִּהְוָה אָמַר בּוֹשְׁבֵימָה דְרַבִּי יִיסָא סָבָא. אֶת הַכֹּל רֵאִיתִי בִּימֵי הַבְּלִי, וְכִי שִׁלְמָה מִלְכָּא דִּהְוָה זֻכִּים עַל כָּלָא, אִיךְ אָמַר הָכִי

75. פְּתַח וְאָמַר, (קַהֲלַת ז') אֶת הַכֹּל רֵאִיתִי בִּימֵי הַבְּלִי יֵשׁ צְדִיק אוֹבֵד בְּצִדְקוֹ וְיֵשׁ רָשָׁע מְאָרִיךְ בְּרָעָתוֹ. הָאִי קָרָא אוֹלִיפְנָא בִּי רַבִּי דּוֹסְתָאִי סָבָא, שְׁהִיהָ אוֹמַר מִשְׁמוֹ שֶׁל רַבִּי יִיסָא סָבָא. אֶת הַכֹּל רֵאִיתִי בִּימֵי הַבְּלִי, וְכִי שִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ שְׁהִיהָ חָכֵם עַל הַכֹּל, אִיךְ אָמַר

כך שהוא ראה הכל בזמן שהוא הלך
בחשכים של העולם? שהרי כל מי שמשתדל
בחשכים של העולם, לא רואה דבר ולא
יודע דבר?

דאיתו זומא כלא בזמנא דאיתו אויל בוזשוכי עקמא
דהא כל מאן דאשתדל בוזשוכי עקמא, לא זומי מדי,
ולא ידע מדי.

Ecclesiastes 7:15

”את הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו.”

“I have seen everything in my days of vanity (pointless): There is a just man who perishes in his righteousness, And there is a wicked man who prolongs life in his wickedness.”

These words were said by King Solomon, who was the wisest of all (מלך). ‘In my days of vanity (pointless)’ refers to the days that King Solomon was exploring the dark places of this world. The Zohar asks how could he see and know everything when in dark places.

76. אלא כך נתבאר, בימי שלמה המלך
עמדה הלבנה בשלמותה, ושלמה התחכם
על כל בני העולם, ואז ראה הכל וידע הכל.
ומה ראה? ראה ב"ל, שלא זו מן הלבנה,
והיה מאיר לה השמש (ולא כשמש). זהו
שבתוב את הכל ראיתי בימי הבלי. מה זה
הבלי? זו הלבנה שנקללת מן הכל, ממים
ואש ורוח יחד. בהבל שיוצא מן הפה שכלול
מן הכל.

76. אלא הכי אתמר, ביומוי דשלמה מלכא, קיימא
סיהרא באשלמותא, ואתחזקם שלמה על כל בני
עקמא, וכדין זומא כלא, וידע כלא. ומאי זומא. זומא
כ"ל, דלא אעדי מן סיהרא. והוה נהיר לה
שמשא (ו"א ליה כשמשא). הדא הוא דכתיב את
הכל ראיתי בימי הבלי. מאן הבלי. דא סיהרא
דאתכלילת מן כלא, מן מיא ואשא ורוזא כוזא.
בהבל דנפיק מן פומא, דכליל מכלא.

King Solomon built the First Holy Temple and the moon that represents Malchut was in a full revelation of Light. The Holy Temple drew Light for the entire world. King Solomon had close access to this awesome Light that comes from the highest level of wisdom. He saw and knew everything (הכל) in this world.

We learned before that 'כל' (Everything, All) is the aspect of Yessod. The word 'הבלי', 'Vanity' also describes the vapor coming out of the mouth. It represents the physical world of Malchut that like vapor includes Water that is Chesed, Fire (warmth) that is Gevurah, and Air that is Tiferet.

77. והוא ראה ב"ל, באותו ההבל של
שאחז בו. יש צדיק אבד בצדקו, בא וראה,
בזמן שמתרבים הצדיקים בעולם, הב"ל הזה
לא זו מהלבנה לעולמים, והב"ל הזה נוטל
כל שמן ומשחה ושמחה שלמעלה,
ומתמלא (ודיו ורוח) ושמן וגדל, כדי להודו
עם הלבנה, והוא מרויח בשבילה.

77. והוא זומא כ"ל, בהוא הכל דיליה, דאזויר ביה.
יש צדיק אובר בצדקו, תא זומי, בזמנא דאסגיא ופאין
בעקמא, האי כ"ל לא אעדי מן סיהרא לעלמין, והאי
כ"ל נטל כל משוז ורבו וזדו דלעילא, ואתמלי (ו"א
ידיו ורוי) וזדיו ורבי, בגין לאודווגא בסיהרא, והוא רוזו
בגינה.

King Solomon was connected to Yessod that is above Malchut. When the Holy Temple is not in its place, the connection between Yessod and Malchut depends on the work of Tzadikim in the world. When they do their work, Yessod is strongly connected to Malchut with joy and transfers Light of fulfillment to all.

Lesson;

The connection from Yessod to Malchut is described using many terms and symbols. In this study and many others, the Zohar uses the Moon as an aspect of Malchut. The

sun is the source of light and the moon that doesn't have the light of its own is like Malchut that depends on the Light it receives from above. When the moon is full it means that there is a direct connection to Yessod of Zeir Anpin (Sun) and the Light is fully revealed in this world.

The Holy Temple and the services performed by the priests made the connection to the Light and kept its flow to the world.

Until the third Holy Temple is revealed in its Holy place, we need to be the 'Sun' by connecting to Torah studies that would bring the Light to the 'moon' and shine on Malchut.

The 'vapor' may be considered as simple air coming out of the mouth but it has the four elements that in every matter element in this world. Earth was not mentioned above but it's the minerals in the moist of the vapor that is water.

78. ובזמן דאסגיא וזייבין בעלמא, וסיהרא אתוושכת, כדן צדיק אובר בעדקו, צדיק גאבד לא כתיב, אלא צדיק אובר, דהא לא אתוויז (נ"א אתחבר) בסיהרא, ולא נטיל מישו ורבו וזודו למליא לה, ולא וווגא עמה. ועל דא צדיק אובר, בעדקו, דא סיהרא, דבגין סיהרא דלא אשתכחות לאוויגא עמיה, הוא אביר, דלא שאיב מוויזו כמה דהוה עביר. וכדן כל סטר שמאלא אתער, וזייבין מאריכין בשלוח (דף מ"ו ע"ב) בעלמא, דא הוא דכתיב, ויש רשע מאריך ברעתו. מאי ברעתו בהוה סטר (נ"א בההיא רעה) דאתרבק ביה.

78. ובזמן שמתרבים הרשעים בעולם והלבנה נחשכת, אז הצדיק אבד בעדקו. לא כתוב צדיק נאבד, אלא צדיק אבד, שהרי לא נראה (מתחבר) בלבנה, ולא נוטל שמן ומשחה ושמחה למלא אותה ולהודיג עמה. ועל זה צדיק אבד בעדקו, זו הלבנה, שבגלל הלבנה שלא נמצאת להודיג עמו, הוא אבד, שלא שואב מהשמחה כמו שהיה עושה. ואז מתעורר כל צד השמאל, והרשעים מאריכים בשלוח בעולם. זהו שכתוב ויש רשע מאריך ברעתו. מה זה ברעתו? באותו הצד (באותה רעה) שנדבק בו.

When the world has more wicked people than tzadikim, the moon is 'dimmed'. The light from Yessod has pushed away and the Tzadikim are in a state of 'loss' because there is a greater distance between Yessod and Malchut/moon. Since Yessod is the source of joy for the Tzadikim, they suffer when there are more wicked people in the world.

The wicked keep their connection to the Left without interference.

79. תו יש צדיק אובר בעדקו, דכד וזייבין סגיא בעלמא, ודינא תליא (בחובייהו) צדיק אובר בעדקו, איהו אתפס בזובייהו, כגון אבא דאתפס בזובייהו דבני מאתיה, דהו כללו וזציפין (לגביה), והוא לא אסהיד בהו ולא אכסיף להו לעלמין, ומוזי בידן, דלא נתגרי בהו ברשיעיא (נ"א ולא מחי בידיהו דלא מתגרו בהו). והוה אמר לן, (תהלים לו) לדוד אל תתוזר במרעים אל תקנא בעושי עולה. אמר אבוי, ודאי קודשא ברין

79. עוד יש צדיק אבד בעדקו, שבאשר הרשעים רבים בעולם והדין תלוי (בחטאיהם), הצדיק אבד בעדקו, הוא נתפס בחטאם, כמו אבא שנתפס בחטאי בני עירו, שכלם היו חצופים (אליו), והוא לא התרה בהם ולא ביש אותם לעולמים, ומחה בידינו שלא נתגרה ברשעים (ולא מחה בידם שלא להתגרות בהם), והיה אומר לנו, (תהלים לו) לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא

הוא אֶעֱנִישׁ לִי בָדָא, דְּהָא הוּא רִשְׁוּ בִידֵי לְמוֹזָא
בִּידֵיהוּ, וְלֹא עֲבָדִית, וְלֹא אֶכְסִיפֶנָּא (נ"א אוֹכִיחָנָא) לְהוּ,
לֹא בְטָמִירוּ, וְלֹא בְּאַתְנָלִיא.
בְּעָשִׂי עוֹלָה. אָמַר אָבִי, וְדָאִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא הָעֲנִישׁ אוֹתִי בְּזוֹ, שֶׁהָרִי הִזְתָּה רְשׁוֹת
בְּיָדִי לְמַחֲוֹת בִּידֵיהֶם וְלֹא עָשִׂיתִי, וְלֹא
בִּישָׁתִי (הוֹכַחְתִּי) אוֹתָם לֹא בְּסֶתֶר וְלֹא בְּגָלוּי.

The Tzadikim suffer because the judgments of the wicked spread in the world and affect them.

Psalms 37:1

“לִדְּוֹד אַל תִּתְחַר בַּמַּרְעִים אֶל תִּקְנָא בְּעָשִׂי עוֹלָה.”

“A Psalm of David. Do not fret because of evildoers, Be not envious toward wrongdoers.”
The Zohar explains this verse and says that the Holy One Blessed be He punished King David for not scolding the wicked in public or secretly.

Lesson;

We should not be quiet when we see people close to us doing something bad. We let them know our view on their actions, explain the way of the Light and pull back to keep safe. We should always take into consideration that we may interpret their actions incorrectly.

Naturally, we wish to avoid the wicked and leave them alone just not to get hurt or be influenced by them. The result of ignoring evil is that their power grows and affects us and our connection to the Light. If we let evil grow, it won't stop because that is the nature of evil. It wants to swallow more and more from anything and anyone around them.

We do not engage with evil because we fear the consequences. We were tamed by the evildoers of the world to stay in our small worlds and be happy with the little that we have while they spread their rein all over.

Many of us are blind to the spread of evil in the world and how small and dependent they made us. The result is a great distance from the Light.

Evil had reached a point that is considered to be the 49th gate of impurity. If evil reaches the 50th gate, the world would collapse into great darkness. Our blindness brought the Holy One Blessed be He to support the Tzadikim. He 'locked' us in our homes and takes the fight against the evil side using his loyal emissaries in this world. The lockdown we experience now all over the world is in Biblical proportions. The best conclusion is that a silent war is going on to expose evil and remove it from the world. When it is done, we will be free and the 'moon' will shine again for the Tzadikim and for all of us who are connected to the Torah.

The evil side is as strong as heavy darkness but we can break it simply by revealing Light with our studies and prayers.

There are many rabbis and community leaders that see these world events as significant signs to the coming of Mashiach in our days. I pray, hope and believe that this can be very true but at the same time we should not be dependent on these thoughts and expectations. Most of us are home and have more time for Torah and Zohar studies. This would hasten the coming of Mashiach more than waiting to open the door for Mashiach.

Open your consciousness wide, do not follow the news channels that most of them serve and give voice to the evil side. When you study, ask Hashem to help you see the truth and avoid the influence of Evil. Stay safe and healthy.

80. עוד פתח בנו אחר ואמר, (בראשית ב) וַיֵּצֵר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם אֶת הָאָדָם עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה וְגו'. וַיֵּצֵר ה' אֱלֹהִים, בְּשָׁנֵי יוֹדִים, בְּשָׁנֵי יָצָרִים, יָצָר טוֹב וְיָצָר רָע, אֶחָד כְּנֶגֶד מִים וְאֶחָד כְּנֶגֶד אֵשׁ. ה' אֱלֹהִים – שֵׁם מְלֵא. אֶת הָאָדָם – כּוֹלֵל זָכָר וּנְקֵבָה. עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה – זֶה עֵפֶר הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה, שֶׁמֶשֶׁם נִבְרָא, וְהוּא מְקוֹם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

80. תו פתחו ברית אזורא ואמר, (בראשית ב) וַיֵּצֵר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה וְגו'. וַיֵּצֵר ה' אֱלֹהִים, בְּתֵרֵי יוֹדִין, בְּתֵרֵי יָצָרִין, יָצָר טוֹב וְיָצָר רָע, וְזֶה לְקַבֵּל מֵיָא, וְזֶה לְקַבֵּל אֵשׁ. י' אֱלֹהִים, שֵׁם מְלֵא. אֶת הָאָדָם, כְּלִיל דְּכָר וְנִקְבָּה. עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה, דָּא עֵפֶרָא דְאֶרְעָא קַדִּישָׁא, דְּבִתְמִן אֲתִבְרִי, וְהוּא אֲתֵר דְּבִי מִקְדָּשָׁא.

Genesis 2:7

”וַיֵּצֵר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם, עֵפֶר מִן-הָאֲדָמָה, וַיִּפַּח בְּאַפִּיו, נְשֹׁמַת חַיִּים; וַיְהִי הָאָדָם, לְנֶפֶשׁ חַיָּה.”

“Then YHVH God formed man of dust from the ground, and breathed into his nostrils the breath of life, and man became a living being.”

The word ‘formed’ in Hebrew וַיֵּצֵר is written with ‘י’ two Yods when the normal way to write this word is with just one Yod. The Zohar explains that it tells us that we were ‘formed’ with ‘יָצָר טוֹב’ good inclination that is the aspect of water and with ‘יָצָר רָע’ bad inclination that is the aspect of Fire. Good and bad inclination starts with the letter Yod.

‘YHVH God’, ‘יְהוָה אֱלֹהִים’, two names of God to represent the Right and Left columns. The first man, Adam, was created with one side male and on the other side a female attached to his back. His body was formed from the soil of the earth, taken from the place where the Holy Temple would be built.

81. וַיִּפַּח בְּאַפִּיו נְשֹׁמַת חַיִּים – זֶה הַנְּשֹׁמָה הַקְדוּשָׁה שֶׁנִּמְשָׁכֶת מֵאוֹתָם הַחַיִּים שֶׁלִּמְעָלָה. וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, אָדָם נִכְלָל בְּנֶפֶשׁ הַקְדוּשָׁה, מִדַּחֲיָה הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁהוֹצִיָּאה הָאָרֶץ, שֶׁכְּתוּב (שם א) תוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הַחַיָּה הַעֲלִיּוֹנָה הַחַיָּה.

81. וַיִּפּוּחַ בְּאַפִּיו נְשֹׁמַת חַיִּים, דָּא נְשֹׁמָתָא קַדִּישָׁא, דְּאֲתִמְשָׁכָא מֵאִינוֹן חַיִּים דְּלַעֲיָלָא. וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה, אָדָם אֲתִכְלִיל בְּנֶפֶשׁא קַדִּישָׁא, מִזִּיָּה עֲלָאָה. דְּאִפִּיקֶת אֶרְעָא דְכִתִּיב, (בראשית א) תוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, נֶפֶשׁ דְּהֵיָא חַיָּה עֲלָאָה.

‘and breathed into his nostrils the breath of life’ is the holy soul of Adam that came from the source of life above.

‘And man became a living being’ tells us that his soul was included from the level of Nefesh that comes from Binah and connects to Life in the world of Malchut.

Genesis 1:24

”וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ כַּדְּבָרִים אֲשֶׁר יִשְׁמַע יְהוָה.”

“Then God said, ‘Let the earth bring forth living creatures (נֶפֶשׁ חַיָּה) after their kind: cattle and creeping things and beasts of the earth after their kind’; and it was so.”

82. בָּא רָאָה, בְּכָל זְמַן שֶׁהַנְּשֹׁמָה הַקְדוּשָׁה הִיא נִדְבָקֶת בְּאָדָם, אֲהוּב רְבוּנוּ הוּא. בְּכָה שׁוֹמְרִים שׁוֹמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל הַצְדָּדִים, רְשׁוּם הוּא לְטוֹב, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, וְהַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה שׁוֹרָה עֲלָיו.

82. תָּא וְזוּי, בְּכָל זְמַנָּא דְהָאִי נְשֹׁמָתָא קַדִּישָׁא, אֲתִדְבָקֶת בֵּית בְּכָר נְשִׁי. רְזוּיָמָא הוּא דְמֵאֲרִיָּה. כְּמָה נְטוּרִין נְטוּרִין לִיה מִכָּל סְטָרִין, רְשִׁימָא הוּא לְטוֹב לְעִילָא וְתֵתָא, וְשִׁכִּינָתָא קַדִּישָׁא שְׂרָא עֲלָיו.

The Holy One Blessed be He loves the person that the holy soul is bonded in him. He gets protection from angels and the Shechina stay close to him.

83. ובזמן שהוא מסטה את דרכו, השכינה מסתלקת ממנו, והנשמה הקדושה לא נדבקת בו. ומצד הנחש הרע התקף מתעוררת רוח אחת שמשוטטת והולכת בעולם, שלא שורה אלא במקום שהקדושה העליונה הסתלקה משם, ואז האיש נטמא, ונפגם בבשרו במראה פניו בכל.

83. ובזמן דאיהו אסטי ארוזוי, שכינתא אסתלקת מניה, ונשמתא קדישא לא אתדבקת ביה. ומסטרא רוזויא בישא תקיפא, אתער רוזא זור, דשט ואיל בעלמא, דלא שריא אלא באתר הקדושה עלאה אסתלק מתמן. וכדין אסתאב בר נשי, ואתפגים בבשריה, בזיווי דאנפוי בכלא.

When a person leaves the righteous path, the Shechina, the Holy soul, and his protectors leave him. The evil Snake is attracted to the vacant space and comes to dwell in it. That person gets impured in his body and his face changes to reflect his impure state.

Lesson;

We have a dual 'system' that is unstable until we form the third state of balance.

Light and vessel. A vessel without Light has darkness. The balance comes when we grow the vessel to have more Light.

Soul and body. Without a pure soul, the body falls into 'decay' and darkness. The soul and body should cooperate and support each other.

Right and Left. Should be unified for balance.

Purity and impurity. Purity overcomes impurity. If the opposite is true then impurity attracts chaos. The balance is when we stay pure and push away the other side.

Desire to receive and desire to share. The latter should be greater than the first to have a continuous flow of light that nourishes us.

Male and female. A male without a female cannot bring life to the world. The balance in unification to bring life and Light to the world.

The most significant pair is the Israelites and the Torah. The Torah was given to the Israelites as a connection tool to YHVH. The sages say that Israel and Torah are one. Without the Torah, we are separated from the source of Light and life that is YHVH.

84. ובא ראה, משום שנפש חיה הזו היא קדושה עליונה, בשמושכת אותה הארץ הקדושה ונכללת בתוכה, אז קוראים לה נשמה, וזו היא שעולה למעלה ומדברת לפני המלך הקדוש, ונכנסת בכל השערים, ואין מוחה בידה, ועל כן נקראת רוח ממללא, שהרי לכל שאר הנפשות אין רשות לדבר לפני המלך, פרט לזו.

84. ותא וזוי, בגין דהאי נפש וזיה איחי קדישא עלאה, כד ארעא קדישא משיבא לה, ואתכלילת בגויה, כדין קרינן לה נשמה. ודא היא דסלקא לעילא, וממללא קמי מלכא קדישא, ועיילא בכל תרעין, ולית דימוזי בידהא. ועל דא אתקרי רוזא ממללא, דהא כל שאר נפשותא לית לון רשו לממללא קמי מלכא, בר האי.

When the 'Living soul (Nefesh)' in Malchut connects higher to its source of Light in Binah, it is called 'Neshamah', A soul level which is higher than the second level that is called 'Ruach'. Neshama is the highest level of soul that can be achieved in this world.

At this level, the soul can pass through all the gates in heavens and speak in front of the Holy King because only Souls with the Light of Binah can speak to him.

85. ועל כן התורה מכריזה ואומרת: (תהלים לד) נצר לשונך מרע וגו', וכתוב (משלי כא) שמר פיו ולשונו וגו'. משום שאם שפתותיו ולשונו מדברים דברים רעים, אותם הדבורים עולים למעלה, ובשעה שעולים, הכל מכריזים ואומרים: הסתלקו מסביב הדבור הרע של פלוגי פנו מקום לדרכו של הנחש התקוף! אז הנשמה הקדושה עוברת ממנו ומסתלקת ולא יכולה לדבר, כמו שנאמר (תהלים לט) נאלמתי דומיה החשיתי משוב.

85. ועל דא אורייתא אכריזת ואמרת, (תהלים לד) נצר לשונך מרע וגו', וכתוב (משלי כא) שמר פיו ולשונו וגו', בגין דאי שפוטתיה ולישניה במכלל מלין בישין, אינן מלין סלקין לעילא, ובשעתא דסלקין, כלל מכריזין ואמרין אסתלקו מסוורגיה דמלה בישא דפלגיא, פנן אתר לארזיה דזוזיא תקיפא. כדין נשימתא קדישא אתעברא מניה ואסתלקת, ולא יכלא למכלא, כמה דאת אמר (תהלים לט) נאלמתי דומיה דחשיתי משוב.

The Bible warns us in many places to watch our tongue from speaking bad.

Psalms 34:14

“נצר לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה”

“Keep your tongue from evil And your lips from speaking deceit.”

Proverbs 21:23

“שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו”

“He who guards his mouth and his tongue, Guards his soul from troubles.”

Psalms 39:2

“ אמרתי אשמרה דרכי מחטא בלשוני אשמרה לפי מחסום בעד רשע לנגדי:”

“I said, “I will guard my ways so that I may not sin with my tongue; I will guard my mouth as with a muzzle While the wicked are in my presence.”

The words ascend up to the spiritual levels and when recognized as evil speak, the holy soul level of Neshama is removed. In this case, the soul losses the ability to speak above. The Snake is then ready to take the place of the soul that left the person.

Psalms 39:3

“נאלמתי דומיה החשיתי משוב וכאבי נעקר”

“I was mute and silent, I refrained even from good, And my sorrow grew worse.”

86. ואותה הנשמה עולה בביושה, בצרה של הכל, ולא נותנים לה מקום במקדש. ועל זה כתוב, שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו. נפשו ודאי. אותה שהיתה מדברת, נעשתה משתקת משום הדבור הרע. ואז מזדמן הנחש, שהכל חוזר למקומו, וכשאותו הדבור הרע עולה בדרכים ידועות ושורה לפני הנחש התקוף, כמה רוחות מתעוררות בעולם, ורוח יורדת מהצד ההוא, ומוצאת אותו האיש מעורר אותו בדבור רע, והרוח הממללת הקדושה הזו עוברת ממנו. אז שורה עליו ומטמאת אותו, ואז הוא סגור.

86. וההיא נשימתא סלקא בכסופא, בעאקו דכלא, ולא יהבין לה אתר במלקדמין. ועל דא כתיב, שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו. נפשו ודאי ההיא דהות במכלא, אתעבדת משתוקא, בגין מלולא בישא. וכדין זוזיא אודמן, דכלא לאתריה אתהדר, וכד ההיא מלה בישא סלקא באורזין ידיען, ושאר קמיה דזוזיא תקיפא, כמה ריזין מתערין בעלמא, וריזא נזתא מההוא סטרא, ואשכח דההוא בר נש אתער ליה במלה בישא, והא ריזא במכלא קדישא אתעברא מניה, כדין שריא עלוי וסאיב ליה, וכדין הוא סגור.

The soul that leaves the person goes up with shame, unable to return to the good place she had before. Because of the bad words, she becomes mute and the person goes back to the state he had before. He lost the merit that brought him the light of the soul

from Binah. An impure spirit comes down from the side of the Snake and defiles the person with leprosy.

Lesson;

As we learned previously, the vapor that comes out of the mouth has the four elements of nature: Water, Fire, Air, and Earth. Words have a strong energy that spreads out in the world. It's not a sin that can be removed easily from our 'file'.

The Light of Binah that comes with the soul level of Neshama, connects to the Nefesh that is at the level of Malchut.

The skin is Malchut because it is the outer part of your body that connects to this world.

When the Light of Binah leaves the body, Malchut gets flawed and it becomes visible on the skin of the person.

It's not necessarily a visible flaw and that is why a person with leprosy was brought to the priest to identify the issue and cure it.

We don't have priests, Holy Temple, nor special energy to erase the sin of evil speech. To recover as much as possible from evil speech we need to read and utter out the sacred text of Torah, Psalms, and Zohar.

Silent fasting is a good way to support purification of the tongue. We can choose a day a month or a day a week or more to keep silent. Shabbat is a great day for that because we connect to Binah. It is always good to read the sacred text to purify the tongue and spread positive energy in the world.

87. כְּמוֹהָ דְעוֹנֵשִׂיא דְהָאִי בְרַ נֶשׁ בְּגִין מִלָּה בִישׂא. כִּף עוֹנֵשִׂיָה בְּגִין מִלָּה טָבָא, דְקָאֲתִי לִידִיה, וְיָכִיל לְמִלְכָּא, וְלֹא מִלִּיל. בְּגִין דְּפָגִים לְהָהוּא רוּחָא מִמִּלְכָּא, דְהָאִי אֲתִתְקַנָּת לְמִלְכָּא לְעִילָא, וְלְמִלְכָּא לְתַתָּא, וְכָלָא בְקִדּוּשָׁה. כָּל שָׂכָן אִי עָמָא אֲחִילִין בְּאוּרִזָּא עֲקִיבָא, וְהָאִי יָכִיל לְמִלְכָּא לְהוּ וְלֹאֲכִזָּא לְהוּ, וְשִׁתִּיק וְלֹא מִלִּיל, כְּמוֹהָ דְאֲמִינָא דְכִתִּיב, נִאֲלַמְתִּי דּוּמִיָּה הַוָּשִׁיתִי מִטּוֹב וְכֹאֲבִי נֶעְכָּר.

87. כְּמוֹ שֶׁעָנְשׁוּ שֶׁל הָאִישׁ הַזֶּה מִשּׁוּם דְּבוּר רָע, כִּף עָנְשׁוּ מִשּׁוּם דְּבוּר טוֹב, שֶׁבָּא לִידּוֹ וְיָכִיל לְדַבֵּר וְלֹא דַבֵּר. מִשּׁוּם שֶׁפָּגַם אוֹתָהּ הָרוּחַ הַמְמַלְלֵת, שֶׁהָיָא מִתְקַנָּת לְדַבֵּר לְמַעַלָּה וּלְדַבֵּר לְמַטָּה, וְהָבֵל בְּקִדּוּשָׁה. כָּל שָׂכָן אִם הָעַם הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ עֲקָמָה, וְהָאִי יָכִיל לְדַבֵּר לְהֵם וּלְהוֹכִיחַ אוֹתָם, וְשׁוֹתֵק וְלֹא מְדַבֵּר, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ שֶׁכְּתוּב נִאֲלַמְתִּי דּוּמִיָּה הַוָּשִׁיתִי מִטּוֹב וְכֹאֲבִי נֶעְכָּר. נֶעְכָּר בְּמִכּוֹת שֶׁל טְמֵאָה. וְהָאִי שֶׁאֲמַר דּוּר הַמִּלָּךְ, מִלְּקָה בָּזָה וּמִתְפַּנֶּה מִמֶּנּוּ, שֶׁכְּתוּב (תהלים פז) פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי. מַה זֶּה פָּנָה אֵלַי? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יב) וַיִּפֶּן אֶהְרֹן. יִרְדּוּ רַבֵּי חֲיִיא וְרַבֵּי יוֹסִי וְנִשְׁקוּדוּהוּ. הִתְחַבְּרוּ יַחַד כָּל אוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ. קָרָא עֲלֵיהֶם רַבֵּי חֲיִיא, (משלי ד) וְאֶרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגֶה הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נִכּוֹן הַיּוֹם.

Those who have the opportunity to speak positively for the benefit of others but didn't act upon it are also punished like those who speak badly. Both of them hurt the ability of their soul to speak.

The root of the force of speaking is above and holy. Negative use of the words set flaws in the spiritual roots.

Psalms 39:3

”נִאֲלַמְתִּי דּוּמִיָּה הַוָּשִׁיתִי מִטּוֹב וְכֹאֲבִי נֶעְכָּר.”

“I was mute and silent, I refrained even from good, And my sorrow grew worse.”

King David said, 'I refrained even from good' to tell us that he had an opportunity to speak to the people and scold them to make positive changes in the nation but he was silent. Because of that, God turned away from him and he became a leper. King David asked God to turn his face back to him so he can be healed.

Psalms 25:16

“פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי”

“Turn Yourself to me, and have mercy on me, For I am desolate and afflicted.”

The secrets are revealed from the use of 'וּפָן' and 'פָּנָה' that means 'Turn' in the case of Miriam.

Numbers 12:10

“וַהֲעֵנָן סָר מֵעַל הָאֹהֶל וְהָיָה מִרְיָם מְצֻרֶת כְּשֶׁלֶג וַיִּפֹּן אַהֲרֹן אֶל מִרְיָם וְהָיָה מִצְרַעַת”

“And when the cloud departed from above the tabernacle, suddenly Miriam became leprous, as white as snow. Then Aaron turned toward Miriam, and there she was, a leper.”

Miriam spoke bad about Moses and YHVH became 'angry' (Numbers 12:9). The cloud that represents his presence in the Holy Tabernacle departed and Miriam became a leper. Aaron turned to her and saw her infected with leprosy.

88. נָגַע צִרְעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הִנָּגַע הָיָה בְּכָל הַגּוֹנִים שֶׁלֹּו הִתְעוּרְרוּ הַחֲבֵרִים, וְהַכֹּהֵן הָיָה יוֹדֵעַ בָּהֶם לְטָהָר וּלְטֻמְאָה, הָיָה יוֹדֵעַ אוֹתָם שֶׁהָיוּ יְסוּרִים שֶׁל אֲהָבָה, אוֹ אוֹתָם שֶׁנִּמְצְאוּ בְּמִי שִׁמְאָס בּוֹ רַבּוֹנוֹ וְהִרְחִיק אוֹתוֹ, שֶׁחָרִי לְפִי דְרָכֵי הָאִישׁ גּוֹרֵם נָגַע בְּעוֹלָם.

88. נָעֵכָר בְּמִכְתָּשֵׁין דְּמִסְאָבוּתָא, וְדָא הוּא דְאָמַר דְּיוֹד (דָּף מ"ז ע"א) מְלָכָא אֶלְקִי בְּהָאִי, וְאַתְפָּנִי בְּמִיָּה, דְּכִתִּיב, (וַתְּהִלִּים כה) פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי. מִהוּ פָּנָה אֵלַי. כְּמִה דְאֵת אָמַר (בְּמִדְבָּר יב) וַיִּפֹּן אַהֲרֹן. נִזְוִתוּ רַבִּי זוֹרִיא וְרַבִּי יוֹסִי, וְנִשְׁקוּהוּ. אֲדִוּוּגוֹ כְּזוֹדָא כָּל הַהוּא אוֹרְזָא, קָרָא רַבִּי זוֹרִיא עֲלֵיהוּ, (מִשְׁלִי ד) וְאַרְזוּ צִדִּיקִים כְּאוֹר נִגָּה הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד זְכוֹן הַיּוֹם. (וַיִּקְרָא יג) נָגַע צִרְעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָאִי נָגַע, כָּל גּוֹנִין דִּילִיָּה אֲתַעְרוּ בְּהוּ זוֹבְרִיָּא, וְכִהְנָא הָוָה יוֹדֵעַ בְּהוּ לְדָכִיָּא וּלְמִסְאָבָא, הָוָה יוֹדֵעַ, אֵינֻן דְּהוּ יְסוּרִין דְּרוֹזִיבוּתָא, אוֹ אֵינֻן דְּאֲשִׁתְּכוּזוֹ בְּמִאֵן דְּמִאִס בֵּיה מִאֲרִיָּה וְרוֹזִיק בֵּיה, דְּהָא לָפּוֹם אֲרוּזִי דְּבֵר זֶשׁ גְּרִים נָגַע בְּעוֹלָמָא.

Leviticus 13:9

“נָגַע צִרְעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן”

“When the leprous sore is on a person, then he shall be brought to the priest.”

Rabbi Yossi says that the priest knew all the signs and colors of leprosy and could tell the cause and the cure for it. Some cases of leprosy caused by sufferings of love and some came on people because of the bad ways that made God leave them.

All the afflictions and sufferings come to people according to the ways they conduct themselves in this world.

Lesson;

The tongue is the aspect of Yessod of Malchut and is a channel of creation in this world.

Psalms 33:6

“בְּדָבָר יְהוָה, שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ; וּבְרוּחַ פִּי, כָּל-צִבְאָם”

“By the word of YHVH were the heavens made, and all the host of them by the breath of His mouth.”

Our words create openings for our prayers to ascend higher. We start the silent prayer with the words from Psalms 51:17 “אֲדֹנֵי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ.”

“Lord (ADNY), open my lips. My mouth shall declare your praise.”

Words have great power and used as tools of creation. Words can be used as tools of destruction.

Proverbs 18:21

“מֹות וְחַיִּים, בְּיַד-לָשׁוֹן; וְאֹהֲבָיָהּ, יֹאכַל פְּרִיָּהּ.”

“Death and life are in the power of the tongue, and those who love it will eat its fruits.”

Speaking evil is the aspect of causing death that pushes the light away from us. Speaking positively brings the aspect of life and if we miss the opportunity to support and help others, it is as if we refuse to do the work that God expects us to do.

The Zohar mentions a type of leprosy that is caused by the suffering of love. Love creates a huge vessel and if it is not fulfilled it causes lack of Light that affects our Malchut existence and registered on the ‘skin’. The priest can see the energy on the person’s body and can tell the type of leprosy.

If one suffers the pain of leprosy, he should turn to the Light. YHVH יהוה has the numerical value of 26 that is twice ‘אהבה’ ‘Love’ (13). When we love (13) God below, he loves (13) us back and creates a flow of light that heals our sins and remove the pain.

89. כְּתִיב (תהלים קמא) אֵל תֵּט לְבִי לְדַבֵּר רָע לְהִתְעוֹלֵל עַל־לֹות בְּרָשָׁע, מִכָּאן תִּנְיֵן בְּאַרְוֶה דְּבַר נְשִׁי בְּעֵי לְמִיתָהּ בָּהּ מִדְּבָרִין לִיהָ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הָאִי קָרָא קְשִׁיָּא, וְכִי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְטִי לִיהָ לְבַר נְשִׁי לְמִיתָהּ בְּאַרְוֶה וּנְטָאָהּ, וְלִמְעַבְדָּ עוֹבְדִין בִּישׁוּן, אִי הָכִי לִית דִּינָא בְּעַלְמָא דָּא, וְלֹא בְּעַלְמָא דְּאַתִּי, וְאוֹרִייתָא לֹא אֶתְתִּקְנָתָהּ, דְּכְתִיב בָּהּ אִם תִּשְׁמַע וְאִם לֹא תִשְׁמַע.

89. כְּתוּב (תהלים קמא) אֵל תֵּט לְבִי לְדַבֵּר רָע לְהִתְעוֹלֵל עַל־לֹות בְּרָשָׁע. מִכָּאן שְׁנִינָה, בְּדֶרֶךְ שְׁבָה רֹצֵחַ אָדָם לְלִכְתָּ, בָּהּ מְנַהֲגִים אוֹתָהּ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, הִפְסִיק הָיָה קִשְׁיָה, וְכִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַטָּה אֶת הָאָדָם לְלִכְתָּ בְּדֶרֶךְ שֶׁל חַטָּא וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים רָעִים? אִם כֵּן, אֵין דִּין בְּזֵה הָעוֹלָם וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהַתּוֹרָה לֹא מְתַקֶּנֶת, שְׁכְּתוּב בָּהּ אִם תִּשְׁמַע וְאִם לֹא תִשְׁמַע!

Psalms 141:4

“אֵל תֵּט לְבִי לְדַבֵּר רָע לְהִתְעוֹלֵל עַל־לֹות בְּרָשָׁע אֶת אִישִׁים פְּעֻלֵי אָן וְבִל אֶלְחָם בְּמִנְעֻמֶּיהֶם.”

“Do not incline my heart to any evil thing, To practice wicked works With men who work iniquity; And do not let me eat of their delicacies.”

Rabbi Yitzchak says that we learn from this that the Holy One Blessed be He can influence us to follow a sinful path and act against the ways of the Torah. This can lead us to the thought that there is no judgment in this world or the world to come but the Torah also tells us Exodus 15:26

וַיֹּאמֶר אִם שָׁמָע תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינֶיךָ תַעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמִּחְלָה “אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ.”

“and said, “If you diligently heed the voice of YHVH your God and do what is right in His sight, give ear to His commandments and keep all His statutes, I will put none of the diseases on you which I have brought on the Egyptians. For I am YHVH who heals you.”

Deuteronomy 28:15

וְהָיָה אִם לֹא תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו וְחֻקֵּיתוֹ אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצַוְךָ הַיּוֹם וּבָאָה עֲלֶיךָ כָּל הַקְּלָלֹות הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגוּךְ.”

“But it shall come to pass, if you do not obey the voice of YHVH your God, to observe carefully all His commandments and His statutes which I command you today, that all these curses will come upon you and overtake you:”

We see above that the Torah clearly defines the outcome for following the path that we choose.

90. אֵלֹא דָוֶד אֶזְהִיר אֶת לְבָבוֹ לִהְיֵהוּ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים ד') וְהִשְׁבֹּת אֶל לְבָבְךָ. מֶה זֶה וְהִשְׁבֹּת? אֵלֹא פָעַם אַחַת וּפְעָמִים וְשָׁלַשׁ לַחֲזוֹר בְּנִגְדּוֹ, וְלִהְיוֹת וּלְהִזְהִיר אוֹתוֹ. וְכֵן אָמַר לוֹ: אֵל תֵּט לְבִי לְדֶבֶר רָע. לְלִבּוֹ אָמַר דָּוֶד, (כְּלוֹמַר) אֵל תִּשָּׂה לְפִי דְרָכֵי הָאָדָם (וְכֵן אָמַר לוֹ: לְבִי, אֵל תֵּט לְדֶבֶר רָע. שְׁחָרִי דְבָר) רָע גּוֹרֵם נֶגַע בְּעוֹלָם, וְהִדִּין שׁוֹרֵה בְּעוֹלָם, וְהִינּוּ נֶגַע צָרַעַת.

90. אֵלֹא דָוֶד אֶזְהִיר אֶת לְבָבִי, לְדֶבֶר אֱמֶת, בְּאוֹרֵי קִשְׁיוֹת, כְּמוֹ דָּאֵת אָמַר (דְּבָרִים ד') וְהִשְׁבֹּת אֶל לְבָבְךָ. מֵאִי וְהִשְׁבֹּת. אֵלֹא זְמַנָּה זוֹד, וְתִרְיָן, וְתִלְתָּ, לְאֶהְדָּרָא לְקַבְּלִיהָ, וּלְדֶבֶר אֱמֶת, וְהִכִּי קָאֱמַר לִיהָ, אֵל תֵּט לְבִי לְדֶבֶר רָע, לְלִבִּי קָאֱמַר דָּוֶד (כְּלוֹמַר) אֵל תֵּט לְכּוֹס אוֹרִיזוֹי דְּבִר גָּשִׁי (נ"א וְהִכִּי קָאֱמַר לִיהָ, לְבִי, אֵל תֵּט לְדֶבֶר רָע) דְּהָא דְבִר רָע גָּרִים נֶגַע בְּעוֹלָמָא, וְדִינָא שְׁרִיָּא בְּעוֹלָמָא, וְהִינּוּ נֶגַע צָרַעַת.

Deuteronomy 4:39

“וַיֵּדַעַת הַיּוֹם וְהִשְׁבֹּת אֶל לְבָבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשֵׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד.”

“Therefore know this day, and consider it in your heart, that YHVH Himself is God in heaven above and on the earth beneath; there is no other.”

The Torah teaches us to take responsibility for our actions and guides our hearts to the truth.

King David warns his heart ‘Do not incline my heart to any evil thing’ so he can stay on the righteous path and avoid leprosy.

91. נֶגַע צָרַעַת, הָאֵת אֶתְעָרוּ וּזְכָרִיָּא, אֲכָל צָרַעַת כְּתִרְגוּמוֹ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֵאִי כְּתִרְגוּמוֹ. סְגִירוֹ, דְּסְגִיר וְלֹא פְתוּז, וְכֵן סְגִיר הוּא וְלֹא פְתוּז, נֶגַע הוּא דְּאֶקְרִי. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, דְּלֹא מִסְתַּפְקִין אֲבָהֵן, כָּל שְׂכָן בְּנִין. וְהִינּוּ דְכְתִיב נֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם, בְּאָדָם מוֹשֵׁי, וּמִכָּאן נִזְזִית לְמֵאן דְּנִזְזִית, אֶשְׁתַּכּוּז נֶגַע לְכֻלָּא, מִדֶּהוּא סְגִירוֹ.

91. נֶגַע צָרַעַת, הִנֵּה הִתְעוֹרְרוּ הַחֲבֵרִים, אֲכָל צָרַעַת כְּתִרְגוּמוֹ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֶה זֶה כְּתִרְגוּמוֹ? הַסְּגִירָה, שְׁסוּגִר וְלֹא פוֹתַח. וּכְשֶׁהוּא סוּגֵר וְלֹא פוֹתַח, הוּא נִקְרָא נֶגַע. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, שְׂאִין הָאֲבוֹת נִהְנִים, כָּל שְׂכָן הַבְּנִים, וְהִינּוּ שְׂכָתוֹב נֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם, בְּאָדָם מוֹשֵׁי, וּמִכָּאן יוֹרֵד לְמִי שְׁיִירֵד. נִמְצָא נֶגַע לְכָל מְאוֹתָה הַהִסְגִּירָה.

Leviticus 13:9

“נֶגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן.”

“When the leprous sore is on a person (Man, Adam), then he shall be brought to the priest.”

Leprosy is an affliction that blocks the Light from the upper three sefirot to come to the seven lower sefirot. The top of the seven is Chessed, Gevurah and Tiferet. They represent the Patriarchs, Abraham, Issac, and Jacob. Netzach Hod and Yessod is the aspect of the children. Rabbi Yossi says that the light is blocked above and it doesn't come to the fathers. Because of that, the children cannot receive nourishment.

Lesson;

The Torah tells us 'Know this day' and bring into our hearts that YHVH is God in heavens and on earth, there are no others.

The Torah uses 'this day' so we can practice this consciousness every day.

I am happy to study the Daily Zohar every day. It expands my heart to the understanding and love that you are all sparks of Light with roots in YHVH because there is no other but him.

92. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְדָאֵי דָא הוּא רִזָּא דְמִלְכָּה, דְּכִתִּיב, (וַאֲיִכָּה ב) נָאֵר מִקְדָּשׁוֹ. מַאי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּבָנִי עֲלָמָא גָרְמוּ הָאֵי, דְּכִתִּיב, (בַּמִּדְבָּר יט) אֶת מִקְדָּשׁ יְיָ טַמְא, טַמְא מִמֶּשׁ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, טַמְא, מִשּׁוּם דְּאִסְתַּלְקָתָּ (שְׂכִינְתָּא מְנִיחָה) מֵאֵן דְּאִסְתַּלְקָהּ, וְזוּזִיא תְּקִיפָא שִׁירָא, וְאֵטִיל זִוְהָמָא, וְסָאִיב לְמֵאֵן דְּסָאִיב, וְכִלְהוּ בְּגִין זִוְבֵי עֲלָמָא.

92. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְדָאֵי דָא הוּא רִזָּא דְמִלְכָּה, דְּכִתִּיב, (וַאֲיִכָּה ב) נָאֵר מִקְדָּשׁוֹ. מַאי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּבָנִי עֲלָמָא גָרְמוּ הָאֵי, דְּכִתִּיב, (בַּמִּדְבָּר יט) אֶת מִקְדָּשׁ יְיָ טַמְא, טַמְא מִמֶּשׁ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, טַמְא, מִשּׁוּם דְּאִסְתַּלְקָתָּ (שְׂכִינְתָּא מְנִיחָה) מֵאֵן דְּאִסְתַּלְקָהּ, וְזוּזִיא תְּקִיפָא שִׁירָא, וְאֵטִיל זִוְהָמָא, וְסָאִיב לְמֵאֵן דְּסָאִיב, וְכִלְהוּ בְּגִין זִוְבֵי עֲלָמָא.

Lamentation 2:7

”זָנַח אֲדֹנֵי מִזְבְּחוֹ נָאֵר מִקְדָּשׁוֹ הִסְגִּיר בְּיַד אוֹיֵב חוֹמַת אֶרְמוֹנָתָהּ קוֹל נִתְּנוּ בְּבֵית יְהוָה כְּיוֹם מוֹעֵד”

“YHVH has spurned His altar, He has abandoned His sanctuary; He has given up the walls of her palaces Into the hand of the enemy. They have made a noise in the house of YHVH As on the day of a set feast.”

Rabbi Yitzchak says that the secret revealed in this verse is that the Lights of the Holy Temple, which is Malchut were shut down because of the sins of the people in the world as we read in Numbers 19:20

וְאִישׁ אֲשֶׁר יִטְמָא וְלֹא יִתְחַטֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקֹּהֵל כִּי אֶת מִקְדָּשׁ יְהוָה טַמָּא מִי נִדָּה לֹא זָרַק עָלָיו “טַמָּא הוּא.”

“But the man who is unclean and does not purify himself, that person shall be cut off from among the assembly, because he has defiled the sanctuary of YHVH. The water of purification has not been sprinkled on him; he is unclean.”

“He has defiled the sanctuary of YHVH” because the sin disconnected Zeir Anpin from Malchut. Then the Snake could come and bring more impurities on the people, all because of the sins that created disconnection from Zeir Anpin.

93. תַּאֲזִי, כַּד שְׂאֲרֵי זוּזִיא (תְּקִיפָא) לְאִתְגַּלְיָהּ, מִסְתַּלְקִין סַמְכִין וּבְגִינִין וּמִתְעַבְרִין, וְאִתִּי זוּזִיא תְּקִיפָא וְאֵטִיל זִוְהָמָא, וְכִדִּין אִשְׁתַּכּוּז מִקְדָּשָׁא מִסָּאֵב, מֵאֵן מִקְדָּשָׁא. כְּמִה דְּאִתְמַר (וַיִּקְרָא יד) וְנִתְּתִי גִזְעַ צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲזוּזוֹתְכֶם. וְכִתִּיב (בְּרַאשִׁית ג) וְהִנֵּזוּשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל זִוִּית הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֵל הָאִשָּׁה, אֵל הָאִשָּׁה מִמֶּשׁ, שְׁמָקוֹם הַמִּקְדָּשׁ נֶאֱחָז בְּתוֹכָהּ, וְהִינוּ אֶת מִקְדָּשׁ ה' טַמְא, מִשּׁוּם חֲטָאוֹ, מִשּׁוּם שְׁהִתְגַּלָּה הַנֶּחֱשׁ הַתְּקִיף.

93. תַּאֲזִי, כַּד שְׂאֲרֵי זוּזִיא (תְּקִיפָא) לְאִתְגַּלְיָהּ, מִסְתַּלְקִין סַמְכִין וּבְגִינִין וּמִתְעַבְרִין, וְאִתִּי זוּזִיא תְּקִיפָא וְאֵטִיל זִוְהָמָא, וְכִדִּין אִשְׁתַּכּוּז מִקְדָּשָׁא מִסָּאֵב, מֵאֵן מִקְדָּשָׁא. כְּמִה דְּאִתְמַר (וַיִּקְרָא יד) וְנִתְּתִי גִזְעַ צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲזוּזוֹתְכֶם. וְכִתִּיב (בְּרַאשִׁית ג) וְהִנֵּזוּשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל זִוִּית הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֵל הָאִשָּׁה, אֵל הָאִשָּׁה מִמֶּשׁ, שְׁמָקוֹם הַמִּקְדָּשׁ נֶאֱחָז בְּתוֹכָהּ, וְהִינוּ אֶת מִקְדָּשׁ ה' טַמְא, מִשּׁוּם חֲטָאוֹ, מִשּׁוּם שְׁהִתְגַּלָּה הַנֶּחֱשׁ הַתְּקִיף.

When the primordial Snake began to appear, the support of the Holy Temple that is the columns of Netzach and Hod leave, and the Snake comes in and defile the Temple as it is written “and I put the leprous plague in a house in the land”;

Leviticus 14:34

“כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם”

“When you have come into the land of Canaan, which I give you as a possession, and I put the leprous plague in a house in the land of your possession,”

It is also written; Genesis 3:1

והנחש ה'ה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן

“Now the serpent was more cunning than any beast of the field which YHVH God had made. And he said to the woman, “Has God indeed said, ‘You shall not eat of every tree of the garden?’”

The woman is a female, a vessel, and the aspect of the Holy Temple that hosts the Light. The Snake made a connection with the woman and made her impure. It showed the power of the Snake to influence negativity on the people.

94. מה חטאו? זה לשון הרע, שבגלל לשון הרע הנחש מזדמן, בין למעלה בין למטה, שכתוב (במדבר כא) וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים. השרפים או השרופים לא כתוב, אלא השרפים. מי השרפים? שכתוב (תהלים עד) ראשי תנינים, ושנים אחד נאחו למעלה ואחד למטה ושנים, אחד חוזרים לפעמים וכתוב ושעיה ו שרפים עומדים מופעל לו, מופעל לו ודאי, כבה דאת אמר (אויב א) להתיצב על יי, וכדין סגירו בכלא, ולית מאן דפתוז, ועל דא כתיב (משלי ל) כן דרך אשה מנאפת אכלה ומוזתה פיה וגו', מאי מנאפת. מנאפת ממש ודאי, אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און.

94. מאן זוזבי. דא לישנא בישא, דבגין לישנא בישא, זוזיא אודמן, בין לעילא בין לתתא, דכתיב, (במדבר כא) וישלחו יי בעם את הנחשים השרפים. השרופים או השרופים לא כתיב, אלא השרפים, מאן שרפים. דכתיב (תהלים עד) ראשי תנינים (תרי, חד אתאחיד לעילא, וחד לתתא) (ס"א תרי, חד אתחזרו לזמנין) וכתיב (ישעיה ו) שרפים עומדים מופעל לו, מופעל לו ודאי, כבה דאת אמר (אויב א) להתיצב על יי, וכדין סגירו בכלא, ולית מאן דפתוז, ועל דא כתיב (משלי ל) כן דרך אשה מנאפת אכלה ומוזתה פיה וגו', מאי מנאפת. מנאפת ממש ודאי, אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און.

95. אמר רבי חייא אמר רבי יצחק, ברעון של הכל לא נמצא למטה, אלא משום שנמצא למעלה. ולמעלה לא נמצא, אלא כשנמצא למטה בחטאי העולם, שלמדנו שהכל תלוי זה בזה, וזה בזה.

95. אמר רבי זוזיא אמר רבי יצחק, ברעונא דכלא לא אשתכוז לתתא, אלא בגין דאשתכוז לעילא. ולעילא לא אשתכוז, אלא כד אשתכוז לתתא בזוזבי עלבא, דילפינן דכלא תליא האי בהאי, והאי בהאי.

96. ואיש כי ימרט ראשו וגו'. רבי חייא פתח ואמר, (קהלת ב) וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות וגו'. בכמה מקומות הסתכלתי בדברי שלמה המלך והשגחתי בחכמה הרבה שלו, והסתיר דבריו בתוכו, לתוך ההיכל הקדוש. בפסוק זה יש להסתכל, למה אמר וראיתי אני? וכי שאר בני העולם לא יודעים ולא רואים את זה?

96. (ויקרא יג) ואיש כי ימרט ראשו וגו'. רבי זוזיא פתח ואמר (קהלת ב) וראיתי אני שיש יתרון לזכמה מן הסכלות וגו', בכמה אתר אסתכלנא במלוי דשכלמה מלכא, ואשגחנא בזכמתא (דף מ"ז ע"ב) סגיא דיליה, ואסתים מלוי בגו, לגו היכלא קדישא. האי קרא אית לאסתכלא ביה, אמאי אמר וראיתי אני, וכי שאר בני עלבא לא ידעי ולא זומאן דא. אפילו מאן

אפלו מי שלא יודע חכמה מימיו ולא השגיח בה, יודע את זה שיש יתרון לחכמה מן הסכלות ביתרון האור מן החשך, והוא משבח את עצמו ואומר ראיתי אני?

97. אלא כך למדנו, מי חכם כמו שלמה, שבשבע דרגות של חכמה נקרא כמו שלמה. ששה ימים למעלה, שביעי עליון עליהם. ששה ימים למטה, שביעי עליהם. שש דרגות לפסא, הוא על הפסא, שבתוב וישב שלמה על פסא ה' למלך. שבעה כתרם של ימים למעלה, ואז בנגדם שבעה שמות לשלמה, להראות בו החכמה הקדושה. ומשום כך נקרא שבעה שמות: שלמה. ידידה. אגור. בן יקה. למואל. איתאל. קהלת.

98. ואמר שבעה הבלים. ומה שהוא ראה לא ראה אדם אחר, וכשנסח חכמה והתעלה לדרגות החכמה, נקרא קהלת. ושבעה הבלים אמר, בנגד שבעה כתרם שלמה, וכל הכל נעשה ממנו קול, והעולם אינו מתקיים אלא בהכל.

99. ולמדנו משמו של רבי שמעון, ההכל מוציא קול ברוח ומים שבו, ואין קול אלא עם הכל. ולמדנו, בשבעה הבלים מתקיימים העליונים והתחתונים. ולמד רבי יצחק, בא תראה שעל ההכל מתקיים העולם, שאלמלא לא היה הכל שיוצא מן הפה, לא התקיים אדם אפלו שעה אחת.

100. כמו כן אמר שלמה דבריו, שהעולם מתקיים בהם, שבהכל הזה מתקיים העולם. וההכל הזה שמתקיים בו העולם, בא מן ההכלים שלמעלה. והוא שבתוב הכל הבלים, הכל מההכלים שלמעלה, וכל דבריו היו כך. ובהכלים שלמעלה כתוב, (דברים ח) כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם. מה זה מוצא פי ה' זה ההכלים שלמעלה.

101. ולמדנו, וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות. מן הסכלות ממש באה תועלת לחכמה. שאלמלא לא נמצאה

הלא ידע זוכמתא מן יומיו, ולא אשגוזו בה, ידע האני שיש יתרון לזוכמתא מן הסכלות ביתרון האור מן החשך. והוא שבוז גרמיה ואמר ראיתי אני.

97. אלא הכי תאנא, מאן זוכים בשלמה דבשבעה דרגין דזוכמתא אתקרי כגוונא דלעילא. שיתא יומין לעילא, שביעאה עלאה עלייהו. שיתא יומין לתתא, שביעאה עלייהו. שיתא דרגין לכורסייא, הוא על כורסייא, דכתיב, (דברי הימים א, כט) וישב שלמה על כסא יי' למלך. שבעה כתרין דיומין לעילא, וכדין לקבליהון שבעה שמותן לשלמה. לאתוואה ביה זוכמתא קדישא. ובגין כך אתקרי שבע שמות: שלמה. ידידה. אגור. בן יקה. למואל, איתאל, קהלת.

98. ואמר שבעה הבלים. ומה דאיהו זומא לא זומא בר נש אזורא, וכד כנש זוכמתא ואסתלק בדרגין דזוכמתא, אקרי קהלת. ושבעה הבלין אמר, לקביל ז' כתרין דלעילא, וכל הכל קלא אתעביד מניה, ועלמא לא מתקיימא אלא בהכל.

99. ותאנא משמיה דרבי שמעון, הכל אפיק קלא ברוזא ומיא דביה, ולית קלא אלא בהכל. ותאנא בשבעה הבלין אתקיימין עלאין ותתאין. ותאני רבי יצחק, תא זוי, דעל הכל מתקיים עלמא, דאלמלא לא הוה הכל דנפיק מפומא, לא אתקיים בר נש אפילו שעתא זורא.

100. כגוונא דא אמר שלמה מלוי, דעלמא מתקיימא בהו, דהאי הכל דמתקיים ביה עלמא. והאי הכל דמתקיים ביה עלמא, מהבליים דלעילא קאתי, דהא הוא דכתיב הכל הבליים, הכל מהבליים דלעילא. וכל מלוי הכי הו. ובהבליים דלעילא כתיב, (דברים ח) כי על כל מוצא פי יי' יחיה האדם. מאי מוצא פי יי'. דא הבליים דלעילא.

101. ותנא, וראיתי אני שיש יתרון לזוכמתא מן הסכלות. מן הסכלות ממש, אתי תועלתא לזוכמתא,

שטות בעולם, לא נודעה החכמה ודבריה. ולמדנו, חייב הוא על אדם שלמד חכמה ללמד מעט מן השטות ולדעת אותו, משום שבאה תועלת לחכמה בשבילו, כמו שבאה תועלת לאור מן החשכה. שאלמלא החשכה לא נודע האור, ולא באה (נראית) לעולם תועלת ממנו.

102. שנה, שיש יתרון לחכמה, לחכמה סתם. שאמר רבי שמעון לרבי אבא, בא וראה סוד הדבר, לא מאירה החכמה שלמעלה ולא נאורה אלא בשביל השטות שמתעוררת ממקום אחר, ואלמלא זה, אור ומשחה רבה ויותר לא היתה (להיות), ולא נראתה תועלתה של החכמה, ומשום השטות מאיר יותר, ומאירים לו יותר. זהו שכתוב שיש יתרון לחכמה, לחכמה סתם, מן הסכלות סתם. וכך למטה, אלמלא לא היתה שטות מצויה בעולם, לא היתה החכמה מצויה בעולם.

103. והינו הרב המנונא סבא, כשהיו לומדים ממנו החברים סודות החכמה, היה מסדר לפניהם פרק של דברי שטות, כדי שתבא תועלת לחכמה בשבילו. זהו שכתוב (קהלת י) יקר מחכמה ומכבוד סכלות מעט, משום שהיא התקון של החכמה וכבוד החכמה. ועל זה כתוב, ולפי נהג בחכמה ולאחז בסכלות.

104. רבי יוסי אמר, יקר מחכמה ומכבוד, כלומר, יקרא דחכמתא ונזי דילה, ויקרא דכבוד דלעילא, מאי היא. סכלות מעט. ועיר דשטותא אוזזי וגלי יקרא דחכמתא וכבוד דלעילא, יתיר מכל ארוזין דעלמא.

105. כיתרון האור מן החשך, תועלת האור לא (נ"א אתחזיא) אלא מן זושוכא. (ולעולם) תקווא דזוורא מאי היא. אוכמא, אלמלא אוכמא לא אשתמודע זוורא, ובגין אוכמא, אסתליק זוורא ואתיקר. אמר רבי יצחק, משל למותק במר, דלא ידע

דאלמלא לא אשתכחז שטותא בעלמא, לא אשתמודע זחכמתא ומלוי. (תיקון קכ"ג ע"א) ותאנא זויבא הוא על בר נש דאולף זחכמתא, למיילף זעיר מן שטותא, ולמנדע לה. בגין דאתי תועלתא לזחכמתא בגיגיה. כמה דאתיא תועלתא לנהורא מןזשוכא, דאלמלא זושוכא לא אשתמודע נהורא. ולא אתיא (נ"א אתחזיא) תועלתא לעלמא בגיגיה.

102. תנא שיש יתרון לזחכמה, לזחכמה סתם. דאמר רבי שמעון לרבי אבא, תא וזזי רזא דמלה, לא נהיר זחכמתא דלעילא, ולא אתנהיר, אלא בגין שטותא דאתער מאתר אזורא, ואלמלא האי, נהירו ורבו סגיא ויתיר לא הוה (להוי), ולא אתנוזיא תועלתא דזחכמתא. ובגין שטותא אתנהיר יתיר, ונהירין ליה יתיר, הדא הוא דכתיב שיש יתרון לזחכמה, לזחכמה סתם, מן הסכלות סתם. וכך לתתא, אלמלא לא הוה שטותא שכיזו בעלמא, לא הוי זחכמתא שכיזו בעלמא.

103. והינו הרב המנונא סבא, כד הוו ילפין בגיגיה זובריא רזי דזחכמתא, הוה מסדר קמיייהו פרקא דמלי דשטותא, בגין דייטי תועלתא לזחכמתא בגיגיה. הדא הוא דכתיב (קהלת י) יקר מוזכמה ומכבוד סכלות מעט, משום דהיא תקווא דזחכמתא, ויקרא דזחכמתא. ועל דא כתיב, ולפי נהג בזחכמה ולאזוז בסכלות.

104. רבי יוסי אמר יקר מוזכמה ומכבוד, כלומר, יקרא דזחכמתא ונזי דילה, ויקרא דכבוד דלעילא, מאי היא. סכלות מעט. ועיר דשטותא אוזזי וגלי יקרא דזחכמתא וכבוד דלעילא, יתיר מכל ארוזין דעלמא.

105. כיתרון האור מן החשך, תועלתא דנהורא לא אתיא (נ"א אתחזיא) אלא מן זושוכא. (ולעולם) תקווא דזוורא מאי היא. אוכמא, אלמלא אוכמא לא אשתמודע זוורא, ובגין אוכמא, אסתליק זוורא ואתיקר. אמר רבי יצחק, משל למותק במר, דלא ידע

המתוק עד שטועם את המר. מי עושה את זה מתוק? הוה אומר זה המר. והינו שכתוב (שם ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים. וכתוב טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח את ידך.

106. שנינו, בכמה דרגות נקרא בן אדם: אדם, גבר, אנוש, איש. גדול שבכלם אדם, (משום) שכתוב (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו. וכתוב (שם ט) כי בצלם אלהים עשה את האדם. ולא כתוב גבר, אנוש, איש. אמר רבי יהודה, אם כך, והרי כתוב (ויקרא א) אדם כי יקריב מכם קרבן לה'. מי צריך להקריב קרבן? מי שהוא חוטא, וכתוב אדם.

107. אמר רבי יצחק, בא ראה, קיים העולם של עליונים ותחתונים הוא קרבן, הנחת של הקדוש ברוך הוא. ומי ראוי להקריב לפניו את הנחת הזה? הוה אומר זה אדם, שיקר מן הכל. אמר לו, אם כך, הנה כתוב, אדם כי יהיה בעור בשרו וגו', והיה בעור בשרו לנגע צרעת. אמר לו, את זה צריך לטהר הקדוש ברוך הוא יותר מהכל, שמי שהוא בדרגה עליונה של כלם, לא ישוב כך.

108. ומשום כך כתוב באדם, והובא אל הכהן. ובא לא כתוב, אלא והובא. שכל מי שרואה אותו, מתחייב בו להקריבו לפני הכהן, שהדמות הקדושה לא תשב כך. וכתוב איש או אשה כי יהיה בו נגע וגו', ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרו בחרת וגו'. ולא כתוב בהם והובא.

109. אמר לו, והרי כתוב (במדבר יב) והאיש משה, כי זה משה האיש, למה לא נקרא אדם? אמר לו, משום שנקרא עבד למלך, שכתוב (שם) לא בן עבדי משה. (והושע א) משה עבדי. ואף כך נקרא איש כלפי אדם שלמעלה. אמר לו, אם כך, הרי כתוב (שמות טו) ה' איש מלחמה, ולא כתוב אדם. אמר לו, סוד ה' ליראיו. אמר לו, אם כך אני

אניש טעמא דמתיקא, עד דטעים מרירא, מאן עביר ליהאי מתיקא. הוי אומר האי מרירא. והיינו דכתיב, (קהלת ז) גם את זה לעומת זה עשה האלהים. וכתוב (דף מ"ח ע"א) טוב אשר תאחז בזה וגם מזה אל תנח ידך.

106. תאנא בכמה דרגין אתקרי פר נשי: אדם, גבר, אנוש, איש. גדול שבכלם אדם. (משום) דכתיב, (בראשית א) ויברא אלהים את האדם בצלמו. וכתוב (בראשית ט) כי בצלם אלהים עשה את האדם. ולא כתיב, גבר, אנוש, איש. אמר רבי יהודה, אי הכי, והא כתיב (ויקרא א) אדם כי יקריב מכם קרבן ליה'. (ולא גבר, אנוש, איש) מאן בעי למקרב קרבנא. מאן דאיהו זוטא וכתוב אדם.

107. אמר רבי יצחק תא וזוי, קיימא דעלמא דעלאין ותתאין, הוא קרבנא. זיינא דקודשא בריך הוא. ובאן אתווי למקרב קמיה האי זיינא, הוי אומר האי אדם, דיקרא מכלא. אמר ליה אי הכי, הא כתיב, אדם כי יהיה בעור בשרו וגו', והיה בעור בשרו לנגע צרעת. אמר ליה, ליהאי בעי קודשא בריך הוא לדכאה יתיר מכלא, דמאן דאיהו בדרגא עלאה דכלהו, לא ליתב הכי.

108. ובגין כך כתיב באדם, והובא אל הכהן. ובא לא כתיב, אלא והובא, דכל מאן דיוזבי ליה, אתוויב ביה לאקרובי קמי כהנא, דדייקנא קדישא לא ליתב הכי. וכתוב איש או אשה כי יהיה בו נגע וגו', ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרו בחרות וגו', ולא כתיב בהו והובא.

109. אמר ליה, והא כתיב (במדבר יב) והאיש משה, (שמות לב) כי זה משה האיש, אמאי לא אקרי אדם. אמר ליה משום דאקרי עבד למלכא, דכתיב, (במדבר יב) לא בן עבדי משה. (והושע א) משה עבדי. ואוף הכי אקרי איש לגבי אדם דלעילא. אמר ליה אי הכי, והא כתיב (שמות טו) יי' איש מלחמה, ולא כתיב אדם. אמר ליה (תהלים כה) סוד יי' ליראיו. אמר

ביניהם (יושב) הושיבו בכל, ובמקום הזה לא זכיתי.

110. אמר לו, לך לרבי אבא, שאני למדתי ממנו שלא על מנת לגלות. הלך אצל רבי אבא, מצא אותו שהיה דורש ואומר: מתי נקראת שלמות של מעלה ושל (הכל)? פשוט שב הקדוש ברוך הוא בכסא, ועד שלא יושב בכסא, לא נמצאת שלמות, שבתוב (וחזקאל א) ועל דמות הכסא דמות במראה אדם עליו מלמעלה. משמע שבתוב אדם, שהוא הכלל ושלמות הכל. אמר רבי יהודה, ברוך הרחמן שמצאתי אותך בזה. אמר לו, אם כך, הרי כתוב ה' איש מלחמה, ולא כתוב אדם. אמר לו, יפה שאלת.

111. בא ראה, שם לא נמצאת שלמות של הכל, ומשום כך נקרא איש. אבל כאן שלמות הכל והכלל של הכל, משום כך נקרא אדם. קרא עליו, (ותהלים קיט) טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף.

112. עוד אמר לו, כתוב (שם לו) אדם ובהמה, ולא כתוב איש ובהמה. אמר לו, ולא? והרי כתוב (שמות יא) למאיש ועד בהמה. אבל מה שבתוב אדם ובהמה, כמו שבתוב (מלכים-א ה) מן הארץ אשר בלבנון עד האזוב אשר יצא בקיר. דרך הכתוב הוא, שלוקח העליון מכלם והנמוך מכלם. אף כאן העליון של הכל – אדם, והנמוך מהכל – בהמה.

113. אמר לו, והרי כתוב (בראשית ב) ואדם אין לעבד את האדמה. אמר לו, בא וראה שכל מה שבעולם אינו אלא בשביל האדם, וכלם בגללו מתקמים ולא נראים בעולם, וכלם התעבבו עד שיבא אותו שנקרא אדם. זהו שבתוב (שם) וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וגו'. טרם: עד שלא, בתרגומו. משום שלא נראתה הדמות העליונה. זהו שבתוב ואדם אין. כלומר, כלם התעבבו בשבילה של הדמות הזאת עד שנראתה. ומשום כך לא נראתה (נבראה) הדמות הזו אלא בדמות

לילה אי הכי אנא בינייהו (ו"א יתיב) אתיבו בכלא, ובאתר דא לא זכינא.

110. אמר ליה זיל לרבי אבא, דאנא אוכלינא מניה על מנת דלא לגלגא. אזל לגבי הרבי אבא, אשכחיה דהוה דריש ואמר, אימתי אתקרי שלימותא דלעילא (נ"א דכלא), כד יתיב קודשא בריך הוא בכורסיא. ועד דלא יתיב בכורסיא, לא אשתכח שלימותא. דכתיב, (וחזקאל א) ועל דמות הכסא דמות במראה אדם עליו מלמעלה, משמע דכתיב אדם, דהוא כללא, ושלימותא דכלא. אמר רבי יהודה, בריך רזומנא דאשכחית לך בהאי. אמר ליה אי הכי דא כתיב (שמות טו) יי' איש מלחמה, ולא כתיב אדם. אמר ליה יאות שאלת.

111. תא זוזי, התם לא אשתכח שלימותא דכלא, ובגניי כה אקרי איש. אבל הכא, שלימותא דכלא, וככלא דכלא, בגין כה אקרי אדם. קארי עליה (ותהלים קיט) טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף.

112. תו אמר ליה, כתיב (ותהלים לו) אדם ובהמה, ולא כתיב איש ובהמה. אמר ליה ולא. והכתיב (שמות יא) למאיש ועד בהמה. אבל מה דכתיב אדם ובהמה, כמה דכתיב, (מלכים א, ה) מן הארץ אשר בלבנון עד האזוב אשר יצא בקיר. אורויה דקרא הוא, דנקיט עלאה מכלהו, ונמיה מכלהו. אוף הכא עלאה דכלא, אדם, ונמיה מכלא בהמה.

113. אמר ליה והא כתיב (בראשית ב) ואדם אין לעבד את האדמה. אמר ליה, תא זוזי, דכל מה די בעלמא לא הוי אלא בגיניה דאדם, וכלהו בגיניה מותקיימי, ולא אתוויאו בעלמא, וכלהו אתעכבו עד דיייתי ההוא דאקרי אדם. הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) וכל עיני השדה טרם יהיה בארץ וגו'. טרם: עד לא, בתרגומו. משום דדייקנא עלאה לא אתוויי, הדא הוא דכתיב ואדם אין, כלומר, כלהו אתעכבו בגיניה דהאי דייקנא, עד דאתוויי. ובגין כך לא אתוויי (נ"א

שראויה לה. זהו שכתוב (שם) וייער ה' אלהים את האדם, בשם מלא, כמו שבארנו, שהוא שלמות הכל והכלל של הכל.

114. למדנו, בששי נברא אדם, בשעה שנשלם הכסא. הנקרא הכסא. ונקרא כסא, שכתוב (מלכים א' י) שש מעלות לכסא. ולפיכך נברא האדם בששי, שהוא ראוי לישיב על הכסא. ולמדנו, כיון שנברא אדם, הכל התקן, וכל מה שלמעלה ולמטה, והכל נכלל באדם.

115. שנינו, אמר רבי יוסי, כתוב (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם, כלל כלל, הכלל של הכל, והכל כלולים בדמות הזאת. אמר רבי יהודה, והרי כתוב ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתם? אמר לו, הכל היו פני אדם, ובאותה דמות של אדם נראים כל הגונים וכל הדמיות. כמו ששנינו, פניו פני נשר, לא שהוא נשר, אלא שנראה בדמות של אדם, משום שכולל את כל הגונים וכל הדמיות.

116. אמר רבי יצחק, בא ראה, כל מי שהוא תחת שלטונו של אדם, נקרא איש, משום שהתקן בגון של אדם מדרגה אחרת שהיתה לו בראשונה. שלמדנו בסוד עליון בספרא דצניעותא, בשנברא אדם, ירד בדמות קדושה עליונה, וירדו עמו שתי רוחות משני צדדים, מימין ומשמאל, הכלל של אדם. והרוח של הימין נקראת נשמה קדושה, שכתוב (בראשית ב) ויפח באפיו נשמת חיים. והרוח של השמאל נקראת נפש חיה, והיתה הולכת ויורדת ממעלה למטה, ולא מתישבת עם האחרת.

117. באשר נכנסה השבת ואדם היה חוטא, נעשו (נשפעו) מאותה רוח השמאל בריות שמתפשטות בעולם, וגופם לא הסתים, והתחברו עם גוף האדם הזה, עם זכר ונקבה, ונולדו בעולם. ואלו נקראים נגעי בני אדם. למדנו, העליונים מהם שלא נדבקו למטה

אתברי) האי דיוקנא, אלא בדיוקנא דאתווי ליה, הדא הוא דכתיב, (בראשית ב) וייער יי' אלהים את האדם, בשם מלא. כמה דאוקימנא, דאיהו שלמותא דכלל, וכלל דכלל.

114. תאנא, בששי נברא אדם, בשעה שנשלם הכסא. ונקרא כסא, דכתיב, (מלכים א', י) שש מעלות לכסא. ולפיכך נברא האדם בששי, שהוא ראוי לישיב על הכסא. ותאנא כיון דנברא אדם אתתקן כלל, וכל מה דלעילא ותתא, וכלל אתכליל באדם.

115. תניא אמר רבי יוסי, כתיב (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם, כלל כלל, הכלל של הכלל, האי דיוקנא. אמר רבי יהודה והא כתיב (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין לארבעתם, ופני שור (דף מ"ח ע"ב) מהשמאל לארבעתם, אמר ליה כלל אפי אדם הוה, ובהוה דיוקנא דאדם, אתוויין כל גוויין וכל דיוקנין. כמה דתנינן אנפוי אנפי נשרא, לא דהוה נשרא, אלא דאתווי בדיוקנא דאדם, משום דכלל כל גוויין וכל דיוקנין.

116. אמר רבי יצחק, תא וזוי, כל מאן דאיהו תזוזת שולטני דאדם, אתקרי איש. משום דאתתקן בגוונא דאדם, מדרגא אוזרא דהוה ביה בקדמיתא. דתניא ברזא עלאה (תרומה קע"ח ע"ב, מ"ו ע"ב) בספרא דצניעותא, כד אתברי אדם, נזות בדיוקנא קדישא עלאה, ונזותו עמיה תרין רוזין, מתרין סטרין, מימינא ומשמאלא, כלל דאדם. ורוזא דימינא, אתקרי נשמתא קדישא, דכתיב, (בראשית ב) ויפוז באפיו נשמת זיים. ורוזא דשמאלא, אתקרי נפש זויה, והוה אויל ונזות מעילא לתתא, ולא אתיישב בהדי אוזרא.

117. כד הוה עייל שבתא, והוה זזב אדם, אתעבידו (נ"א אתנגידו) מההוה רוזא שמאלא, ברין מתפשטן בעלמא, ולא אסתיימו גופא דלהון. ואתווברו בהאי גופא דאדם, בדכורא ונקבא, ואתילידו בעלמא. ואלין אקרון נגעי בני אדם. (כ"ה ע"א) תנא,

ותלויים באויר, ושומעים מה ששומעים מלמעלה, ומתקנים אותם האחרים למטה.

על אף מנייהו דלא אתדבקו לתתא, ותליין באוירא, ושומעין מה דשומעין מלמעלה. ומנייהו ידעין אינן אזורין לתתא.

118. למדנו, מהניצוץ הקשה יוצאים שלש מאות ועשרים וחמשה ניצוצות, תקוקים ואחוזים יחד מצד הגבורה, שנקראים גבורות, (ומתלכדים) יחד ונעשו אחד (גוף). וכשאלה נכנסים לגוף, הוא נקרא איש. (ולא איש זה) זה ששנינו, איש תם וישר איש צדיק. והאיש של כאן, כתוב איש מלחמה, שהכל עולה דין, והכל אחד. אמר רבי יהודה, למה? לא היה בידו (של רבי יצחק)? באו שאלו לפני רבי שמעון. אמר להם, עוד קשה, שהרי שנינו שכתוב, (בראשית ב) לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת. ושנינו, מי זה איש חסד, וכאן אמרתם שהוא דין?

118. תנא, מן בוצינא דקרדינותא, נפקין תלת מאה ועשרים וחמשה ניצוצי, מתגלפין ומתאזרין כוודא מסטרא הגבורה, דאקרון גבורות, (ו"א ומתלכדן) כוודא, ואתעבידו זוד. (גופא) וכד עיילין אלן בגופא, אקרי איש. (ו"א ולא איש דא) דא דתנינן איש תם וישר איש צדיק, ואיש דהכא, איש מלחמה כתיב, דכלא סליק דינא, וכלא זודא. אמר רבי יהודה אמאי. לא הוה בידיה (דרבי יצחק). אתו שאילו קביה דרבי שמעון, אמר לון, תו קשיא, דהא תנינן כתיב (בראשית ב) לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת, ותנינן מאן איש דא זוסד, והכא אמריתו דהוא דינא.

119. אלא כך למדנו, הכל הוא במשקל אחד עולה, והכל אחד. ומשום שהדינים התחתונים אחוזים (ומתלכדים) ומחברים בשערותיו של זה, הוא נקרא הדין הקשה, וכשעובר ממנו השער של הראש – נמתק, והדינים של מטה לא מזדמנים, ומשום כך נקרא טהור. שלא נקרא טהור, אלא כשיצא מצד הטמאה, וכשיצא מצד הטמאה נקרא טהור, שכתוב (איוב יד) מי יתן טהור מטמא. מטמא ודאי, וכאן כתוב ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא.

119. אלא הכי תנא, כלא הוא כוודא מתקלא סלקא, וכלא זוד. ומשום דדיני תתאי מתאזרין (נ"א ומתלכדן) ומתזבזבזין בשערוי דהאי. אקרי דינא קשיא, וכד אתעבר מניה שער דרישא, אתבסם, ודינן דלתתא לא אנדמנו. ובגין כך אקרי טהור. דלא אקרי טהור, אלא כד נפיק מסטרא דמסאבא, וכד נפיק מן מסאבא, אקרי טהור. דכתיב, (איוב יד) מי יתן טהור מטמא. מטמא ודאי, והכא כתיב, ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא.

120. ובא ראה, בראש האיש הזה ניצוץ הקשה, ומשום כך גלגלת הראש של זה אדמה בלה בשושנה, והשערות אדמות בתוך אדמות, ותלויים ממנו בתרים תחתונים שלמטה שמעוררים דינים בעולם, וכשעובר ממנו השער ונגלש, מהחסד העליון הכל נמתק, ונקרא טהור על שמו.

120. ותא זוזי, ברישא דהאי איש, בוצינא דקרדינותא. ובגין כך גולגלתא דרישא דהאי, סומקא כלא כוודא, ושערי סומקי בגו סומקי, ותליין מניה כתרין תתאין דלתתא, דמתערין דינן בעלמא. וכד אתעבר מניה שער ואתגליש, מוזסד עלאה אתבסם כלא, ואתקרי טהור על שמייה.

121. אמר רבי יהודה, אם נקרא על שמו – קדוש נקרא ולא טהור? אמר לו, לא כך, שקדוש לא נקרא אלא כשהשער תלוי, שהקדשה תלויה בשער, שכתוב (במדבר ו) קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו. וזה נקרא

121. אמר רבי יהודה, אי אתקרי על שמייה, קדוש אתקרי, ולא טהור. אמר ליה לאו הכי, דקדוש לא אתקרי אלא כד תלי שער. דקדושה בשער תלי, דכתיב, (במדבר ו) קדוש יהיה גדל פרע שער ראשו.

טהור, מהצד שתלויים למטה ממנו. ומשום כך עובר ממנו השער ונטהר.

122. ובא ראה, כל מי שהוא מצד הדין והדינים נאחזים בו, לא נטהר, עד שעובר ממנו השער. ומשעבר ממנו השער, נטהר. ואם תאמר אדם – לא כך, שהרי הוא שלמות הכל, ונמצאים בו רחמים. משום כך לא כך, שכל הקדושות והקדושים התיחדו בו. אבל זה – הוא דין, והדינים אוחזים בו, לא נמתק עד שעובר ממנו השער.

123. בא ראה, שהרי הלוי שפאו מצד הדין הזה לא נטהרים עד שעובר מהם השער, שכתוב (שם ח) וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וגו'. וכדי שימתקו יותר, צריך הכהן, שהוא מצד החסד העליון, להרים אותם, שכתוב והניף אהרן את הלויים תנופה לפני ה'. כמו שהוא לאיש הזה שלמעלה, שפאשר רוצה להתמתק יותר, מתגלה בו חסד עליון, ונמתק. וממתיק הוא למטה.

124. והאיש הזה הוא בכלל של אדם, וכשרוצה הקדוש ברוך הוא להלחם בקרב, באיש הזה הוא נלחם בהם בקרב, שכתוב (שמות טז) ה' איש מלחמה, באיש הזה ממש. ולא נלחם בהם בקרב, עד שעובר לו שער הראש, כדי שישתלשלו מהשתלשלותם, וישברו כל אותם הכתרים האחוזים בשערות. זהו שכתוב (ישעיה ז) ביום ההוא יגלח ה' וגו', בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה.

125. למדנו, וכה תעשה להם לטהרם. מה זה וכה? כמו שלמעלה, הזה עליהם מי חטאת, שיירי הטל של הבדולח כאן מי חטאת, שהם שיירי הטל. לעתיד לבא כתוב, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים. וכבסו בגדיהם, כמו שלמעלה,

והאי אקרי טהור, מסטרא דתליין לתתא מניה, ובגין כך אתעבר מניה שיערא, ואתדכיא.

122. ותא וזוי כל מאן דאיהו מסטרא דדינא, ודינן מתאזדין ביה, לא אתדכי, עד דאתעבר מניה שיערא, ומדאתעבר מניה שיערא אתדכי. ואי תימא אדם. לאו הכי, דהא הוא שלימותא דכלא, ורוזמי אשתכוזו ביה. בגין כך לאו הכי דכלהו קדושיאן וקדישין אתיזודו ביה. אבל האי, הוא דינא, ודיני אתאזדן ביה, לא אתבסם עד דאתעבר מניה שיערא.

123. תא וזוי, דהא ליואי דאתו מהאי סטרא דדינא, לא מתדכאן עד דאתעברו מניהון שיערא, דכתיב, (במדבר ח) וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וגו'. ובגין דיתבסמון יתיר, בעי כהנא דאתא מסטרא דחוסד עלאה, לארמא לון, דכתיב, (במדבר ח) והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יי'. כמה דאיהו להאי איש דלעילא, דכד בעי לאתבסמא (דף מ"ט ע"א) יתיר, אתגלייא ביה חוסד עלאה, ואתבסם. ומבסם הוא, לתתא.

124. והאי איש בכלל דאדם הוא. וכד בעי קודשא בריה הוא לאגזוזא קרבא, בהאי איש אגזוז בהו קרבא, דכתיב (שמות טו) יי' איש מלחמה, בהאי איש במושי. ולא אגזוז בהו קרבא, עד דאתעבר ליה שיערא דרישא, בגין דישתלשלון משלשוליהון, ויתברון כל אינון כתרין דמתאזדן בשערי. דהא הוא דכתיב, (ישעיה ז) ביום ההוא יגלחו יי' וגו'. בעברי נהר במלך אשור את הראש ושער הרגלים וגם את הזקן תספה.

125. תאנא, וכה תעשה להם לטהרם. מאי וכה. כגזוזא דלעילא, הזה עליהם מי חטאת, שיירי טלא דבדולחא הכא מי חטאת, דאינון שיירי טלא. לומנא דאתי כתיב, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים. וכבסו בגדיהם, כגזוזא דלעילא, דתקונוי דהאי איש אתסזון בזוסד עלאה ואתדכי מכלא.

שתקוני האיש הזה רוחצים בחסד עליון,
ונטהר מן הכל.

126. ושנינו, למה כתוב בתער, ולא
במספרים? אלא, משום שיעבר השער
בשרשו ויעברו ממנו הדינים התחתונים
מהשתלשלותם. ובזמן שיכשרו המעשים
למטה, עתיד הקדוש ברוך הוא להעביר לו
את השער הזה ולגלח אותו, כדי שלא יצמח
וירבה, שכתוב כי ימרט ראשו.

127. אמר רבי יצחק, גדול מכל הלויים היה
קרח, שעשה אותו הקדוש ברוך הוא למטה
כמו שלמעלה, וקרא לו קרח. מתי? בשעה
שגלח בשבילו את האיש הזה, שכתוב קרח
הוא.

128. וכשראה קרח את ראשו בלי שער
וראה את אהרן מתקשט בקשוי מלכים,
הודלזל בעיניו וקנא לאהרן. אמר לו הקדוש
ברוך הוא: אני עשיתי אותך כמו שלמעלה,
לא רצית לעלות לעליונים, רד למטה ותהיה
בתחתונים. שכתוב (במדבר טז) וירדו חיים
שאולה. מהו השאול? גיהנם, ששם צוחים
הרשעים, ואין מי שמרחמים עליהם.
ועתידים הם לחיות ולעלות כשיעורר הקדוש
ברוך הוא את עמו ולהחיותם,
שכתוב (שמואל א ב) ה' ממית ומחיה מוריד
שאול ויעל.

129. ואם מפאת פניו ימרט ראשו. למדנו,
יש פנים ויש פנים. ומי הפנים הללו? אלו הם
שנקראים פנים של זעם. וכל אלו שתלויים
מאותם פנים חצופים, כלם תקיפים, כלם לא
מרחמים. וכשעובר השער מצד אותם הפנים,
כלם עוברים ונשברים.

130. שלמדנו, כל אותם שתלויים מהשער
של הראש, הם עליונים על האחרים ולא
חצופים כמותם, וכל אותם שתלויים מצד
השער של אותם הפנים, כלם חצופים
ותקיפים, ומשום כך פניו מלהטים באש,
משום הניצוץ של הניצוץ הקשה. ובזה
כתוב (איכה ד) פני ה' חלקם. (תהלים לד) פני
ה' בעשי רע.

126. ותנינן, אמאי כתיב בתער ולא במספרים. אלא
משום דיתעבר שער בשרשו, ויתעברון מניה דינין
תתאין משולשוליהון. ולמנא דיתפשרון עובדין
לתתא, זמין קודשא בריה הוא שער דא לאעברא
ליה, ולמגלשיה בגין דלא יצמוז וירבה, דכתיב כי
ימרט ראשו.

127. אמר רבי יצחק, רב מכל ליואי, קרוז הוא,
העבדיה קודשא בריה הוא לתתא, כגוונא דלעילא,
וקרייה קרוז. אימתי. בשעתא דגליש בגיניה להאי
איש, דכתיב קרוז הוא.

128. וכד זמא קרוז רישיה בלא שער, וזמא לאהרן
מתקשט בקשוי מלכין, אתולול בעיניה וקנא לאהרן.
אמר ליה קודשא בריה הוא, אנא עבדיה לך כגוונא
דלעילא, לא בעאת לאעלאה בעלאין, זוות לתתא והוי
בתתאין. דכתיב, (במדבר טז) וירדו זויים שאולה. מאי
איהו שאול. גיהנם. דתמן צוויזין זוייבין, ולית מאן
דמרוזמי עליהו. וזמנין אינן לאוויא ולאעלא, כד
יתער קודשא בריה הוא לעמיה, ולאוויא להו.
דכתיב, (שמואל א, ב) יי' ממית ומוזהר מוריד שאול
ויעל.

129. (ויקרא יג) ואם מפאת פניו ימרט ראשו. תאנא,
אית פנים ואית פנים, ומאן פנים הללו. אלין אינן
דאקרון פנים של זעם. וכל אלין דתליין מאינן פנים
וזציפין, כלהו תקיפין. כלהו דלא מרוזמי, וכד אתעבר
שער מסטרא דאינן פנים, מתעברן כלהו ואתברו.

130. דתניא, (קל"א ע"ב, קמ"א) כל אינן דתליין משער
דרישא, אינן עלאין על אוורנין, ולא וציפין כוותיהו.
וכל אינן דתליין מסטרא דשער דאינן פנים, כלהו
וזציפין ותקיפין, ובגין כך אנפוי מתלהטן באשא, משום
ניצוצא דבוצינא דקדושתא. ובהאי כתיב, (איכה
ד) פני יי' חלקם. (תהלים לד) פני יי' בעשי רע.

131. אמר רבי יצחק, מהו נגע לבן אדם? נגע ממש הוא, אם נראה לבן, והאדם לא עבר משמע שכתוב לבן אדם. אמר רבי יוסי, שהלבן לא נראה אלא עם אדם, כמו הלבן והאדם. רבי יצחק אמר, אף על גב שהלבן נראה, אם האדם לא הולך – נגע הוא, שכתוב (ושעיה א) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. וכשם לבינו, כל הרחמים נמצאים, ודינים לא נמצאים. (שהרי נעקרו).

132. למד רבי אבא, כתוב נגע הוא, וכתוב נגע היא. אחד זכר ואחד נקבה. אלא כשהנקבה נטמאת משום חטאי התחתונים, כתוב נגע היא. וכשהזכר לא נטהר משום חטאי התחתונים, כתוב נגע הוא.

133. והדברים הללו נודעים לכהן, הדינים שבאים מזה והדינים שבאים מזה. ונודעים הקרבנות שצריך להקריב, שכתוב זכר תמים, וכתוב נקבה תמימה יביאנה. שהרי הדברים נודעים מאיפה באו הדינים ומאיפה אותם החטאים, שאחוזים בזה או בזה. ועל כן כתוב, (תהלים נא) זבחי אלהים רוח נשברה. להוציא שאר הקרבנות שלא כתוב רוח נשברה, שהם שלום לעולם ושמחת העליונים והתחתונים.

134. ואם יראנה הכהן. תאני רבי יוסי, כתוב (תהלים סה) שמע תפלה עדיך וגו'. שמע תפלה – זה הקדוש ברוך הוא. רבי חזקיה אמר, שמע תפלה? שמע תפלות היה צריך להיות! מה זה שמע תפלה? אלא תפלה זו כנסת ישראל, שהיא תפלה, שכתוב (שם קט) ואני תפלה. (ותהלים סט) ואני תפלותי ודוד אמר אותה בשביל כנסת ישראל. ומה שאמר ואני תפלה, הכל אחד, ועל זה שמע תפלה, וזו תפלה של יד, שכתוב (שמות יג) על ידכה, בה"א.

135. עדיך כל בשר יבואו. בשעתא דגופא שריא שרוי בצער, במחלות ומכות, כמו שנאמר ובשר פי יהיה בעורו. את הנגע בעור הבשר. הבשר החי. ומשום כך לא כתוב כל רוח

131. אמר רבי יצחק מהו נגע לבן אדם. נגע ממש הוא, אי זוורא אתווי, וסומקא לא אתעבר. משמע דכתיב לבן אדם. אמר רבי יוסי, דזוורא לא אתווי אלא בסומקא, כגוונא זוורא וסומקא. רבי יצחק אמר, אף על גב דזוורא אתווי, אי סומקא לא אזיל, נגע הוא. דכתיב, (ושעיה א) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו. וכד אתוור, כלא רזומי אשתכחו, ודינן לא אשתכחו. (ו"א דהא אתעקרו)

132. תאני רבי אבא, כתיב נגע הוא, וכתיב נגע היא. זכר דכר וזכר נוקבא. אלא כד נוקבא, אסתאבת בגין זוכי תתאי, כתיב נגע היא. וכד דכר לא אתדכי בגין זוכי תתאי, כתיב נגע הוא.

133. ואשתמודען מלין אלין לגבי כהנא, דינן דאתו מהאי, ודינן דאתו מהאי. ואשתמודען קרבני דבעין לקרבא, דכתיב זכר תמים. וכתיב נקבה תמימה יביאנה, דהא אשתמודען מלי, מאן אתו דינן, ומאן אינן זוכי. דאתאזדן בהאי או בהאי. ועל דא כתיב, (תהלים נא) זבחי אלהים רוח נשברה. לאפקא שאר קרבני דלא כתיב רוח נשברה, דאינן שלמא לעלמא, וזוורה דעלאן ותתאין.

134. (ויקרא יג) ואם יראנה הכהן. תאני רבי יוסי, כתיב (דף מ"ט ע"ב) (ותהלים סה) שומע תפלה עדיך וגו'. שומע תפלה, דא קודשא בריך הוא. רבי חזקיה אמר, שומע תפלה, שומע תפלות מבעי ליה, מהו שומע תפלה. אלא תפלה, דא כנסת ישראל, דאיהי תפלה, דכתיב, (ותהלים קט) ואני תפלה. (ותהלים סט) ואני תפלותי ודוד בגין כנסת ישראל קאמר לה. ומה דאמר ואני תפלה, כלא זכר, ועל דא שומע תפלה, ודא תפלה של יד, דכתיב, (שמות יג) על ידכה בה"א.

135. עדיך כל בשר יבואו. בשעתא דגופא שריא בצערא, במרעין במכתשין. כמה דאת אמר ובשר פי יהיה בעורו. את הנגע בעור הבשר. הבשר הזוי. ובגין

יבאו, אלא כל בשר יבאו. מה זה עדיף? אלא כמו שנאמר והובא אל הכהן, זה הוא הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב ואם יראנה הכהן. בא ראה, במקום אחד אהרן הכהן, ובמקום אחר הכהן סתם, וזה הקדוש ברוך הוא.

136. אמר רבי יצחק, והרי כתוב נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן, אם כן, זה הקדוש ברוך הוא? אמר לו, כן, משום שבו תלויה כל טהרה וכל קדושה. אמר לו, אם כן, למה והובא? והעלה היה צריך להיות? אמר לו, כמו שנאמר (שם כז) והובא את בדיי בטבעת, שמכניס זה לתוך זה. אף כאן והובא, שיכניסו לכהן לטהר אותו (וכשחזר בו) ויכניסו דבר לפניו.

137. אמר רבי יצחק, כן שנינו, נגע צרעת: נגע – הוא הדין הקשה השרוי בעולם. צרעת – הסגרה, כמו שנאמר הסגר האור העליון. הסגר של הטוב העליון שלא יורד לעולם. כי תהיה באדם – באדם סתם. והובא אל הכהן – זה הכהן שלמטה, והוא מתקן לפתח אותו הסגר ולהדליק מאורות, שימצאו על ידו ברכות למעלה ולמטה, ויעברו ויסתלק אותו הנגע, וישרה אור של רחמים על הכל, ומשום כן והובא אל הכהן.

138. אמר רבי אבא, ראיתי אותם בני העולם שלא משגיחים ולא יודעים בכבוד רבונם. כתוב בישראל, (ויקרא כ) אשר הבדלתי אתכם מן העמים להיות לי. וכתוב (שם) והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ה'. אם הם מתרחקים, איפה הקדושה שלהם? הרי רצונם התרחק ממנו, והכתוב מכריז ואומר, (תהלים לב) אל תהיו כסוס כפרד אין הבין. במה נפרדים בני אדם מסוס ופרד? בקדושת עצמם, שימצאו שלמים ורשומים מהכל.

139. ועל כן זויגס של בני אדם הוא בזמנים ידועים, לכונן הרצון להדבק בקדוש ברוך

כך לא כתיב, כל ריוז יבאו, אלא כל בשר יבאו. מהו עדיף. אלא כמה דאתמר, והובא אל הכהן, דא הוא קודשא בריך הוא. הדא הוא דכתיב, ואם יראנה הכהן. תא זויז, באתר זוד אהרן הכהן, ובאתרא אזורא הכהן סתם, ודא קודשא בריך הוא.

136. אמר רבי יצחק, והא כתיב נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן, אי הכי דא קודשא בריך הוא. אמר ליה אין. בגין דבית תליא כל דכיותא וכל קדושה. אמר ליה, אי הכי, אמאי והובא, והועלה מבעי ליה. אמר ליה, כמה דאת אמר (שמות כז) והובא את בדיי בטבעות, דעייל דא בגו דא. אוף הכא והובא, דיכנסון ליה לכהנא, לרכאה ליה (כד אהדר בית) ויעלון מלה קמיה.

137. אמר רבי יצחק, הכי תנינן, נגע צרעת. נגע הוא דינא תקיפא שריא בעלמא. צרעת: סגירו. כמה דאת אמר, סגירו דנהורא עלאה. סגירו דטיבו עלאה, דלא נזיית לעלמא. כי תהיה באדם, באדם סתם. והובא אל הכהן. דא כהן דלתתא, דהוא אתתקן למפתחו דהוא סגירו, ולאדלקא בוציעיא דישתכוזו על ידי ברכן לעילא ולתתא. ויתעבר ויסתלק דהוא נגע, וישרי זיירו דרזומי על כלא, ובגין כך והובא אל הכהן.

138. אמר רבי אבא, זומינא לאינהו בני עלמא, דלא משגיגון, ולא ידעין ביקרא דמאריהון, כתיב בהו בישראל, (ויקרא כ) אשר הבדלתי אתכם מן העמים להיות לי. וכתיב, (ויקרא כ) והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני יי. אי אינון מתרונקן, אן הוא קדושה דלהון, הא רעותא דלהון אתרונקת מניה. וקרא אכריז ואמר, (תהלים לב) אל תהיו כסוס כפרד אין הבין, במה אתפרשן בני זשא מסוס ופרד, בקדושה דזרבייהו, לאשתכוזא שלימין ורשימין מכלא.

139. ועל דא זויגא דבני זשא הוא בזמנים ידעין, לכיונא רעותא לאתדבקה ביה בקודשא בריך הוא. והא

הוא. והרי העירו, בחצות הלילה הקדוש ברוך הוא נכנס לגן עדן להשתעשע עם הצדיקים, וכנסת ישראל משבחת את הקדוש ברוך הוא, והיא עת רצון לדבק בהם.

140. והחברים שמשתדלים בתורה, משתתפים עם כנסת ישראל לשבח את המלך הקדוש, ומתעסקים בתורה לשאר בני האדם, אז עת רצון להתקדש בקדשת הקדוש ברוך הוא ולכונן רצון לדבק בו. ואותם החברים שמשתדלים בתורה, הזוג שלהם בשעה שנמצא זוג אחר, וזה משבת לשבת, לכונן הרצון לדבק בקדוש ברוך הוא ובכנסת ישראל, שהיא עת רצון שהכל מתברכים, העליונים והתחתונים.

141. אם בני אדם התרחקו ממנו ועושים כבהמות, איפה הקדשה שלהם שימצאו קדושים? איפה הנפשות הקדושות שמושכים מלמעלה? ושלמה המלך צווח ואומר, (משלי יט) גם בלא דעת נפש לא טוב. גם בלא דעת, מי הוא הדעת? זה הקדוש ברוך הוא. נפש לא טוב – זוהי הנפש שהם מושכים במעשיהם. לא טוב, שהרי מהצד האחר נמשכות עליהם נפש שאינה טוב, משום שלא מכונים לבם לקדוש ברוך הוא.

142. מי שמתלהט ביצר הרע בלי רצון וכונת הלב לקדוש ברוך הוא, מהצד של יצר הרע נמשכת עליו נפש שאינה טוב. זהו שכתוב גם בלא דעת נפש לא טוב ואין ברגלים חוטא. מי שהוא אץ ברגלים ודוחה את השעה בלי רצון קדוש – חוטא, חוטא ודאי בכל.

143. ועל זה שורות מכות רעות בבני אדם, ומעידים בפניהם על חצפתם, להראות שהנה הקדוש ברוך הוא מואס בהם ואין דעתו בהם, עד שהם זוכים ומכשירים את מעשיהם במקדם ומתברכים (ומטהרים). ועל זה נודעות המכות לבהן, אותן שבאות מצד הטמאה ואותן שבאות מהצד האחר.

אתערו, בפלגות ליליא קודשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן, לאשתעשעא עם צדיקיא, וכנסת ישראל משבוחת ליה לקודשא בריך הוא, והיא שעתיא דרעותא לאתדבקה בהו.

140. וזברייא דמשתדלי באורייתא, משתתפי בה בכנסת ישראל, לשבוחא למלכא קדישא, ואתעסקן באורייתא, שאר בני זשא כדון עידן רעותא לאתקדשא בקדושה דקודשא בריך הוא, ולכוונא רעותא לאתדבקה ביה. ואינון זברייא דמשתדלי באורייתא זווגא דלהון בשעתא דזווגא אוזרא אשתכוז, והאי משבת לשבת לכוונא רעותא לאתדבקה ביה בקודשא בריך הוא ובכנסת ישראל, דהוא עידן רעותא דמתברכן כלא עלאי ותתאי.

141. אי בני זשא אתרוזקו מזיה, ועבדן כבעירי, אן הוא קדושה דלהון, לאשתכוזא קדישין. אן אינון נפשין קדישין דמישכן מעילא. ושלמה מלכא צווח ואמר, (משלי יט) גם בלא דעת נפש לא טוב. גם בלא דעת, מאן הוא דעת. דא קודשא בריך הוא. נפש לא טוב, דא הוא נפש, דאינון משיכין בעובדיהו, לא טוב, דהא מסטרא אוזרא אתמישכאן עלייהו נפשתיא דלאו איהו טוב, בגין דלא מכווני לבייהו לקודשא בריך הוא.

142. מאן דאתלהיט ביצר הרע, בלא רעותא וכוננה דלבא לקודשא בריך הוא. מסטרא דיצר הרע אתמישך עליה נפשא, דלאו איהו טוב, דהא הוא דכתיב גם בלא דעת נפש לא טוב ואין ברגלים חוטא. מאן דאיהו אץ ברגלים ודחוי שעתיא בלא רעותא קדישא, חוטא. חוטא ודאי בכלא.

143. ועל דא שריין מכתשין בישין בבני זשא, ואסהידו באנפיהו בוציפותא דלהון, לאוואה דהא קודשא בריך הוא מאיס בהו, ולא דעתיה בהון, עד דאינון זכאן (דף נ' ע"א) ומכשראן עובדיהו כמלקדמין, ומתברכן (ו"א ומתדכאן). ועל דא אשתמודען

מִכְתִּישֵׁין לְגַבִּי כְהֵנָּה, אֵינֹון דְּאַתִּינִין מִסְטָרָא דְּמִסְאָבָא,
וְאֵינֹון דְּאַתִּינִין מִסְטָרָא אֲוֹרָא.

144. כְּמוֹ זֶה כְּתוּב, כִּי תִבְאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן וְגו', וְנִתְּתִי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם. וְכִי שָׁכַר טוֹב הוּא שִׁמְצָא בְּאוֹתָם שְׂזוּכִים לְהִכְנִס לְאֶרֶץ? אֵלָּא הִנֵּה פְּרִשׁוּהָ, לְמַצָּא מִטְמוֹנִים שֶׁהִטְמִינוּ בְּבֵיתָם, וְלִהְיוֹת בָּהֶם אֶת יִשְׂרָאֵל.

144. כְּמוֹנָא דָּא כְּתִיב, כִּי תִבְאוּ אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן וְגו', וְנִתְּתִי נֶגַע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם. וְכִי אֲגֵר טַב הוּא, דְּיִשְׁתַּכּוּז בְּאֵינֹון דְּזֻכָּאן לְמִיַּעַל בְּאַרְעָא. אֵלָּא הֵא אִוקְמוּהָ לְאַשְׁכּוּזָא מִטְמוֹנִין דְּאַטְמָרִין בְּבֵיתֵיהוּ, וְלֹאֲהֲנָאָה לֹון לְיִשְׂרָאֵל.

145. אֲבָל בָּא רָאָה, אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהֶם מִתְּדַבְּקִים לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתָם, שֶׁכְּתוּב (מִלֵּאכִי א) אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אֲמַר ה'. וּמִתּוֹךְ אֶהְבֵּתוּ הַכְּנִיס אוֹתָם לְאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה, לְהַשְׁרוֹת שְׂכִינָתוֹ בִּינֵיהֶם, וְשִׁיחִיָּה דִּירוּ עִמָּהֶם, וְיִשְׂרָאֵל שִׁמְצָאוּ קְדוּשִׁים עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.

145. אֲבָל תָּא וְזוּי, וְכַאֲיִן אֵינֹון יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינֹון מִתְּדַבְּקִין בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְוּיִים לָהּ, דְּכְתִיב, (מִלֵּאכִי א) אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם אֲמַר יי'. וּמִזֵּו רְוּיִמוּתָא דִּילִיָּה, אֵעִיל לָהּ לְאַרְעָא קְדִישָׁא, לְאַשְׁרָאָה שְׂכִינָתִיהָ בִּינֵיהוּ, וְלִמְהוּי דִּיורִיָּה עִמָּהוּן, וְיִשְׂרָאֵל דְּיִשְׁתַּכּוּזִין קְדִישֵׁין עַל כָּל בְּנֵי עֻלְמָא.

146. בָּא רָאָה, כְּתוּב (שְׁמוֹת לז) וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לְבֶן וְגו'. בְּשַׁעָה שֶׁהָיוּ עוֹשִׂים מַעֲשֶׂה, הָיוּ אוֹמְרִים: זֶה לְמַקְדֵּשׁ, זֶה לְמִשְׁכָּן, וְזֶה לְפָרֶכֶת. וְכֵן כָּל אוֹתָם הָאֱמָנִים, כְּדִי שֶׁתִּשְׁרָה קְדוּשָׁה עַל יְדֵיהֶם, וּמִתְקַדְּשֶׁת אוֹתָהָ עַבְדָּהּ. וּבְשַׁעוּלָה לְמִקּוּמוֹ, עוֹלָה בְּקִדְשָׁהּ.

146. תָּא וְזוּי, כְּתִיב (שְׁמוֹת לז) וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לְבֶן וְגו'. בְּשַׁעָתָא דְּהָיוּ עֹבְדִין עֲבִידְתָּא, הָיוּ אֲמַרִי, דָּא לְמִקְדֵּשׁ. דָּא לְמִשְׁכָּנָא. דָּא לְפָרוּכְתָּא. וְכֵן כָּל אֵינֹון אוֹמְרִין בְּגִין דְּיִשְׁרִי קְדוּשָׁה עַל יְדֵיהוּ, וְאַתְקַדְּשׁ הֵהוּא עֲבִידְתָּא. וְכֵן סְלִיקָא לְאַתְרִיָּה, בְּקְדוּשָׁה סְלִיקָא.

147. כְּמוֹ כֵּן מִי שֶׁעוֹשֶׂה עַבְדָּהּ לְעַבְדָּהּ זָרָה אוֹ לְצַד הָאֲחֵר שְׂאִינוּ קְדוּשָׁה, בֵּינֵן שְׂמוּזְכִיר אוֹתוֹ עַל אוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה, הָרִי רֹחַ טְמֵאָה שׁוֹרָה עָלָיו. וּבְשַׁעוּלָה הַמַּעֲשֶׂה, עוֹלָה בְּטֵמָאָה. הַכְּנַעֲנִים הֵם עוֹבְדֵי עַבְדָּהּ זָרָה, וּמִדְּבָקִים בָּלָם יָחַד בְּרוּחַ טְמֵאָה בְּעַבְדָּהּ זָרָה, וְהָיוּ בּוֹנִים בְּנִין לְפָרִצְוִפִּיהֶם (וְלִטְנוּפִיהֶם) וְלִגְעוּלֵיהֶם לְצַד הַטְּמָא לְעַבְדָּהּ זָרָה. וּכְשֶׁמִּתְחִילִים לִבְנוֹת, הָיוּ אוֹמְרִים דְּבוּר. וְכֵן שְׁנוֹכֵר בְּפִיהֶם, עוֹלָה עָלָיו רֹחַ טְמֵאָה. בְּשַׁעוּלָה הַמַּעֲשֶׂה, הוּא עוֹלָה בְּרוּחַ טְמֵאָה.

147. כְּמוֹנָא דָּא מֵאֵן דְּעֵבִיד עֲבִידְתָּא לְעַבְדָּהּ זָרָה, אוֹ לְסְטָרָא אֲוֹרָא, דְּלֹא קְדִישָׁא. בֵּינֵן דְּאֲדַכֵּר לִיָּה עַל הֵהוּא עֲבִידְתָּא, הָא רְוּיִים מִסְאָבָא שְׂרִיָּא עָלוּי, וְכֵן סְלִיקָא עֲבִידְתָּא, בְּמִסְאָבָא סְלִיקָא. כְּנַעֲנִים פְּלֹזִי לְעַבְדָּהּ זָרָה אֵינֵהוּ, וּמִתְּדַבְּקִין כְּלָהּ כְּזוּדָא בְּרוּיִים מִסְאָבָא בְּעַבְדָּהּ זָרָה, וְהָיוּ בְּגִינִין בְּגִין לְפָרִצְוִפִּיָּהוּ (ו"א לִטְנוּפִיָּהוּ) וְלִגְעוּלִיָּהוּ לְסְטָרָא מִסְאָבָא לְעַבְדָּהּ זָרָה, וְכֵן שְׂרִיָּאן לְמַבְגִּי, הָיוּ אֲמַרִי מִלָּה, וְכֵן דְּאַתְדַּכֵּר בְּפּוֹמִיָּהוּ, סְלִיקָא עָלֵיהּ רְוּיִים מִסְאָבָא. כֵּן אִסְתַּלִּיק עֲבִידְתָּא, בְּרוּיִים מִסְאָבָא אִסְתַּלִּיק.

148. בֵּינֵן שְׁנַכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ, רָצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַהֵר אוֹתָם וּלְקַדֵּשׁ לָהֶם אֶת הָאֶרֶץ, וּלְפָנוֹת מְקוֹם לְשְׂכִינָה, שְׁלֹא תִשְׁרָה הַשְׂכִּינָה בְּתוֹךְ הַטְּמָאָה. וְעַל כֵּן בְּאוֹתוֹ

148. בֵּינֵן דְּעֵאֲלוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא, בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדַכָּאָה לֹון, וְלִקְדֵּשׁ לֹון אֶרְעָא, וְלֹאֲפָנָאָה אֶתֶר לְשְׂכִינָתָא דְּלֹא תִשְׁרִי שְׂכִינָתָא גֵו מִסְאָבָא. וְעַל דָּא

נגע צרעת היו סותרים בננינים של עצים ואבנים שנעשו בטמאה.

בהוא נגע צרעת, הו סתרין בננין דאעין ואבנין דאתעבירו במסאבו.

149. בא ראה, אם המעשה הזה היה למצא מטמונים בלבד, יחזירו האבנים אחר כך כמות שהם למקומם, והעפר למקומו. אבל הפסוק כותב, וחלצו את האבנים. וכתוב ועפר אחר יקח. כדי שתעבר רוח הטמאה, ויתפנה ויתקדש בעת במקדש, וימצאו ישראל בקדשה ובדיור קדוש, להשרות ביניהם שכניה.

149. תא וזוי, אי עובדא דא הוה לאשכחא מטמונין בלחודוי, והדרון אבנין לבתר כמה דאינון לאתרייהו, ועפרא לאתריה. אבל קרא כתיב, וחלצו את האבנים. וכתיב ועפר אחר יקח. בגין דיתעבר ריון מסאבא, ויתפני ויתקדש השתא כמלקדמין, וישתכחו ישראל בקדושה, ובדיורא קדישא, למשרי ביניהו שכינתא.

150. ועל כן, מי שבונה בנין, בשמחתחיל לבנות צריך להזכיר בפיו, שהרי לעבודת הקדוש ברוך הוא הוא בונה, משום שכתוב (ירמיה כב) הוי בנה ביתו בלא צדק וגו'. ואז סיע שמימי שורה עליו, והקדוש ברוך הוא מזמין עליו קדשה וקורא עליו שלום. זהו שכתוב (איוב ה) וידעת כי שלום אהלך וגו'. מה זה ופקדת נוך? הרי פרשה. אבל ופקדת, להפקיד דבור בפה כשהוא בונה. ואז כתוב ולא תחטא. ואם לא, הרי מזמין לביתו את הצד האחר.

150. ועל דא מאן דבני בנין כד שארי למבני, בעי לאדפרא בפומיה, דהא לפולחנא דקודשא בריך הוא הוא בני. בגין דכתיב, (ירמיה כב) הוי בונה ביתו בלא צדק וגו', וכדין סיעתא דשמיא שארי עלוי, וקודשא בריך הוא זמין עליה קדושתא, וקארי עליה שלום, הדיא הוא דכתיב, (איוב ה) וידעת כי שלום אהלך וגו'. מהו (איוב ה) ופקדת נוף, הא אוקמוה, אבל ופקדת, לאפקדא מלה בפומא כד איהו בני. וכדין ולא תחטא כתיב. ואי לאו הא זמין לביתיה סטרא אזורא.

151. כל שכן, מאן דבני ורעותיה בגוונא אזורא, בגין דמיזוד ביתא לסטרא אזורא, לאסתאבא ביה. הא ודאי שריא ביה ריון מסאבא, ולא נפיק ההוא בר נש מעלמא, עד דאתענש בההוא ביתא, ובאן דדייר ביה, יכיל לאתוקא, דהא ההוא דירה ריון מסאבא שריא ביה, ואזיק מאן דאשתכח ביה.

151. כל שכן, מאן דבני ורעותיה בגוונא אזורא, בגין דמיזוד ביתא לסטרא אזורא, לאסתאבא ביה. הא ודאי שריא ביה ריון מסאבא, ולא נפיק ההוא בר נש מעלמא, עד דאתענש בההוא ביתא, ובאן דדייר ביה, יכיל לאתוקא, דהא ההוא דירה ריון מסאבא שריא ביה, ואזיק מאן דאשתכח ביה.

152. ואם תאמר, במה ידוע? בגון שנוק בבית ההוא אותו שבנה אותו, או אנשי ביתו, או בנזקי גוף, או בנזקי ממון, הוא ושני אחרים אחריו. הרי ודאי יברח אדם להר, ולא ידור בו. ידור במחלת עפר, ולא ידור בו.

152. ואי תימא במה ידיע. כגון דאתוק בההוא ביתא, ההוא דבני לה, או אנשי ביתיה, או בנזקי דגופא, או בנזקי ממוןא, הוא ותרין אזורנין אבתריה. הא ודאי יערוק בר נש לטורא, ולא ידור ביה. ידור בטיזולא דעפרא, ולא ידור ביה.

153. ומשום כך הקדוש ברוך הוא חס על ישראל, שהם לא יודעים דבר בכל אותם הבתים, והוא אומר: אתם לא יודעים – אני יודע, ורשמתי אותם בנגע. נגע דר בבית, הנה נגע אחר תקוף שייציא אותו ויעביר אותו מן העולם. ואז – ונתן את הבית את

153. ובגין כה, קודשא בריך הוא חס עליהו דישראל, דאינון לא ידעין מלה בכל אינון בתי. והוא אומר, אתון לא ידעין, אנא ידענא, וארשימנא לון בנגע. נגע דייר בביתא, הא נגע אזורא תקיפא, דיפיק ליה, ויעבר ליה מן עלמא. וכדין ונתן את הבית את אבניו ואת עציו.

אבניו ואת עציו. בין שהולך לו, מה הטעם ונתן את הבית? אלא בכל זמן שאותו בגין יהיה קים – שלו הוא, ויכול לחזור.

בין דאזיל ליה, מאי טעמא ונתן את הבית. אלא בכל זמנא דההוא בגין להוי קיים, (דף נ"ב) דיליה הוא, ויכול לאהדרא.

154. זה בארץ הקדושה, כל שכן בארץ אחרת, שרוח השמאה מצויה יותר, ויכול אדם להנזק. אמר רבי אלעזר, וכל שכן שנקרא בקלפות של חבריו האחרים להמצא שם, ואפלו דפיקות בפלים לא מעבירים אותו מן הבית. ומשום כך הפסוק הזה מכריז ואומר, הוי בנה ביתו בלא צדק. הוי ודאי שאומרים כל יום בבית ההוא.

154. האי בארעא קדישא, כל שכן בארעא אחרת, דזמינא ריוז מסאבא יתיר, ויכול בר זש לאתזקא. אמר רבי אלעזר, וכל שכן דאקרי בקלפוי דחברוי אחרנין, לאשתכחא תמן, ואפילו טורפי דקספתא לא מעברין ליה מההוא ביתא, ובגין כך האי קרא אכריז ואמר, הוי בונה ביתו בלא צדק. הוי ודאי קאמרי כל יומא בההוא ביתא.

155. רבי יוסי נכנס יום אחד לבית אחד, הגיע לסף (סרח בטפוס) ונכנס פנימה. שמע קול אחד שאומר: התכנסו והכנסו, הנה אחד מהיריבים שלנו. התחברו ונזיק אותו לפני שיעצא. אמרו, לא נוכל אלא אם דיורו פאן. יצא רבי יוסי ופחד. אמר, ודאי מי שעובר על דברי החברים, מתחייב בנפשו.

155. רבי יוסי עאל זוד יומא בוזד ביתא, מטא בספתא (ס"א אטרח בטיפסא), עאל לגו. שבע זוד קלא דאמר, אתכנשו עולו, הא זוד פלוגתא דילן. סיפתו ונזיק ליה עד לא יפוק, אמרו, לא זיכול אלא אי דיוריה דכא. נפק רבי יוסי ודחיל. אמר, ודאי מאן דאעבר על מלוי דחברייא, אתחייב בנפשיה.

156. אמר לו רבי חייא, והרי גוים ושאר בני אדם דרים בתוכו, ונשלמו. אמר לו, הם מצדדים הם באים, אבל מי שירא חטא יכול להנזק. ואפלו הם, אם יעבבו את דיורם בו, לא יצאו בשלום. אמר לו, והרי כתוב (איוב כא) בתיכם שלום מפחד. אמר לו, בגין שהיה מאחר, ונבנה מצדק. והפסוק כך הוא, בתיכם שלום מפחד – כשבתיהם שלום מפחד, שבט אלוה לא שורה עליהם.

156. אמר ליה רבי חייא, והא גוים ושאר בני דיירי בגויה, ואשתלימו. אמר ליה, אינן מסטרייהו קא אתיין, אבל מאן דדחיל זוטאה, יכיל לאתזקא. ואפילו אינן, אי יעבבו דיוריהון ביה, לא יפקון בשלם. אמר ליה, והא כתיב (איוב כא) בתיכם שלום מפחד. אמר ליה בגין דהוה מאזורא, ואתבגי מצדק. וקרא הכי הוא, בתיכם שלום מפחד, כשבתיהם שלום מפחד שבט אלוה לא שריא עליהם.

157. ובא אשר לו הבית והגיד וגו' (ויקרא יד). והגיד? ויאמר היה צריך להיות, או וידבר. מה זה והגיד? אלא בכל מקום דבר של חכמה הוא, והנה פרשיה. כנגע נראה לי בבית. כנגע? נגע היה צריך להיות! נראה לי? יש לי היה צריך להיות, שהרי כתוב ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחותכם, שיראה לכל! למה כנגע נראה לי.

157. (ויקרא יד) ובא אשר לו הבית והגיד וגו'. והגיד, ויאמר מבעי ליה, או וידבר, מהו והגיד. אלא בכל אתר מלה דזוכמתא הוא, והא אוקמוה. כנגע נראה לי בבית, כנגע, נגע מבעי ליה. נראה לי, יש לי מבעי ליה. דהא כתיב, ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחותכם, דיתוזזי לכלא. אמאי כנגע נראה לי.

158. אלא בשעה שזה נכנס, אחר מתגלה, ומתגרים זה בזה. ועל זה נראה לי. אותו שהתפסה התגלה, ושהתגלה התפסה, ואחר

158. אלא בשעתא דהאי עייל, אזורא אתגליתא. ובמקטרגא דא בדא. ועל דא נראה לי, ההוא דאתפסי אתגליתא, ודאתגליתא אתפסי, ולבתר מתוזזי ליה

כך נראה לו בדמות אותו הנגע של הבית, ואחר מתכסה. ועל זה והגיד לכהן, שדבר חכמה הוא.

159. ואז בא הכהן, ויפילו הבית, וינתצו לו האבנים והעצים והפל. כיון שנתצו וטהרו הכל, מתברכים. אז כתוב (דברים ה) ובתים טובים תבנה וישבת. אלו נקראים טובים, שהרי הראשונים אינם טובים, ואינם בכלל של קדשה וטהרה.

160. אמר רבי יהודה, אם כך, במה מפרשים את הפסוק שכתוב, (שם ו) ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאה? אם רוח טמאה שורה בתוכם, איך מלאים כל טוב? אמר רבי אלעזר, מלאים כל טוב – בממון, בכסף ובזהב, ובכל, כמו שנאמר (בראשית מה) כי טוב כל ארץ מצרים. ואמר רבי יהודה, והנה כל בתי המצרים היו מלאים בשפים ותועבות? אלא עבור העשר של הארץ זה נאמר. אף כאן עבור העשר והממון הוא.

161. שתי עשירות נטלו ישראל, אחת כשיצאו מגלות מצרים, ואחת כשנכנסו לארץ. רבי שמעון אמר, כל זה ודאי היה לקדש את הארץ, ולהעביר רוח הטמאה מן הארץ ומתוך ישראל. וכשהבית היה מנתץ, היה נמצא בו ממון לבנות אותו ולמלא את ביתו, כדי שלא יצטער על הבית וישחור בדור של קדשה.

162. ואיש או אשה כי יהיה בעור וגו'. רבי יוסי אמר, כמו מקום גבוה שמקיף בבהרת עזה, מראה שנינו, ובמראה נדון, באותם הגונים. אמר רבי יצחק, שלש מאות טעמים יש מי שגורס בבהרת עזה, וכלם למדתי מאבי, פרט לשערה (לכנה) אחת טמאה, עד אחד. שנים, שני עדים, וטהור. מכאן והלאה, אפלו מאה בשנים, ושנים כמאה. וזה למדנו לאחר שכתוב, (דברים יט) לא יקום עד אחד באיש וגו', על פי שנים עדים וגו'.

בדיוקנא דההוא נגע דביתא, ואתכסיא אוזרא. ועל דא והגיד לכהן, דמלה דזוכמתא היא.

159. וכדין אתי כהנא, וירמון ביתא, וינתצון ליה אבנין ואעין וכלא. כיון דאנתצון ואתדכן כלא, מתברכאן, כדין כתיב, (דברים ח) ובתים טובים תבנה וישבת. אלן אקרון טובים, דהא קדמאי לאו אינן טובים, ולאו בכללא דקדושה ודכיו גיהו.

160. אמר רבי יהודה, אי הכי במאי מוקמינן קרא דכתיב, (דברים ו) ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאה. אי רוזן מסאבא שריא בגווייהו הין מלאים כל טוב. אמר רבי אלעזר, מלאים כל טוב: בממונא, בכספא, ובדהבא, ובכלא. כמה דאת אמר (בראשית מה) כי טוב כל ארץ מצרים. ואמר רבי יהודה, והא כל בתי דמצראי, מלין זרשין וטעון דוו. אלא בגין עותרא דארעא אתמר. אוף דכא בגין עותרא וממונא הוא.

161. תרין עותרין נטלו ישראל, וזד כד נפקו מזלותא דמצרים. וזד כד עאלו לארעא. רבי שמעון אמר, כל דא ודאי הוה לאתקדשא ארעא, ולאעברא רוזן מסאבא מארעא, ומגו ישראל. וכד ביתא הוה נתיץ, הוה אשתכחז בה ממונא, למבני ליה, ולמלא ביתיה, בגין דלא יצטער על ביתא, וישרון בדיורא דקדושה.

162. (ויקרא יג) ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בבהרות וגו'. רבי יוסי אמר, כסילתא דמוקפי בבהרת עזה, זיזו תנינא, ובזיזו אתדן, באינן זיונין. אמר רבי יצחק עי טעמי אית מאן דגריס בבהרת עזה. וכלהו אוליפנא מאבא, בר זיזור (חור) זזד סאיב, סהדא זזד. תרין, תרי סהדי, ודכי. מכאן ולהלאה, אפילו מאה כתרין, ותרי כמאה. ודא אוליפנא לבתר דכתיב, (דברים יט) לא יקום עד אחד באיש וגו', על פי שנים עדים וגו'.

163. רבי חזקיה היה יושב לפני רבי שמעון. אמר, כתוב נגע לבן אדם, כדן הוא נגע, זהו חזקיה. פתח רבי שמעון ואמר, כתוב אם יהיו חטאים בשנים וגו'. אשריהם ישראל, שהקדוש ברוך הוא רוצה לטהר אותם בכל כדי שלא ימצאו בדין לפניו, ובעלי הדין לא ישלטו בהם, שהרי הכל חולף אחר מינו. אדם לאדם, ולבן ללבן, ימין לימין, ושמאל לשמאל.

164. בעשו כתוב, ויצא הראשון אדמוני, ועל בן שורה בו מינו. ואם תאמר אדמוני כתוב בעשו, וכתוב בו בדרך, ושמאל-א (טז) ויביאהו והוא אדמוני. אלא זה מזהמת הזקב נעשה, וזה נדבק בזר הזקב. כתוב בעשו, אדמוני כלו פאדרת שער, יצא בזהמת ההתוף. בדרך כתוב, עם יפה עינים טוב ראי.

165. בא וראה מה הטעם. הגון הלבן נודע, והגון האדם נודע. אדם בראשונה, והנה נראה בו לבן, הרי טהרה נולדה בו ומתחיל להטהר. לבן בראשונה ונראה בו אדם, הנה מתחיל להטמא. וכתוב וטמאו הכהן, שהנה נולד בו אדם להטמא. והכהן היה יודע בכל אותם הגונים. ולפעמים שנראה בו גון של טהרה, ויסגירו לראות אם יולד בו גון אחר. ואם לא, מטהר אותו. זהו שכתוב וטהרו הכהן וגו'.

166. רבי יצחק ורבי יהודה היו חולקים בדרך. אמר רבי יהודה, כתוב (מלכים ב-ה) וצרעת נעמן תדבק בך וגו'. אם הוא חטא, למה ילקו בניו? אמר לו, אלישע ראה יותר משאר הנביאים. ראה שלא יצא מגיחו בן מעלה, ועל בן קלל את כלם.

167. ולא עוד, אלא אמר לו: אני עבדתי בשמש עליון אצל אליהו, וזכיתי בשני חלקים, שהרי עבדתי אותו באמת. ואתה

163. רבי חזקיה היה יתיב קמיה דרבי שמעון, אמר, כתוב נגע לבן אדם, כדן הוא נגע, זהו חזקיה. פתח רבי שמעון ואמר, כתוב (א) אם יהיו חטאים בשנים וגו', זכאין אינן ישראל, הקודש בריך הוא בעי לדכאה לון בכלא, בגין דלא ישתכחון בדינא קמיה. ומאריהון דדינא לא ישלטון בהון, דהא כלל איל בתר זיניה. סומקא לסומקא, וזוורא לזוורא. ימינא לימינא, ושמאלא לשמאלא.

164. בעשו כתוב, (בראשית כה) ויצא הראשון אדמוני, ועל דא שריא ביה זיניה. (דף נ"א ע"א) ואי תימא אדמוני כתוב בעשו. וכתוב ביה בדרך, (שמאל א, טז) ויביאהו והוא אדמוני. אלא דא מוזהבא דדהבא אתעביר, ודא בזהבא דדהבא אתדבק, בעשו כתוב ביה, אדמוני כלו פאדרת שער, (מ"ח ע"ב) בזהבא דהתוכא נפק. ביה כתוב בדרך, עם יפה עינים טוב ראי.

165. תא זוזי, מאי טעמא. גוונא זוורא אשתמודע, וגוונא סומקא אשתמודע, סומקא בקדמיתא, והא אתזוזי ביה זוורא, הא דכיותא אתייליד ביה, ושאר לאתדכאה. זוורא בקדמיתא, ואתזוזי ביה סומקא, הא שארי לאסתאבא, וכתוב וטמאו הכהן, דהא אתייליד ביה סומקא, לאסתאבא. וכנהא הוה ידע בכל אינן גוונין. ולזמנין דאתזוזי ביה גוונא דדכיותא, ויסגר ליה למזומי אי אתייליד ביה גוונא אזורא. ואי לא, מדכי ליה, הדא הוא דכתיב וטהרו הכהן וגו'.

166. רבי יצחק ורבי יהודה הוו אולי בארזא, אמר רבי יהודה, כתוב (מלכים ב, ה) וצרעת נעמן תדבק בך וגו'. אי הוא זוטא בגוי אמאי ילקון. אמר ליה, אלישע יתיר משאר נביאי זומא. זומא דלא נפיק מגוונא ברא דמעליא, ועל דא לייט לכלהו.

167. ולא עוד, אלא אמר ליה, אנא פולזנא בשמושיא עקאה לגבי אליהו, וזכינא בתרין זולקין, דהא פולזנא ליה בקשוט, ואנת רשע פגימת לי, אומית לשקרא,

רשע פגמתי אותי, נשבעת לשקר וחמדתי, הרי עברתי על כל התורה בלה, ומי שעובר על זה, מת הוא לעולם הבא. אבל משום שעבדתי אותי, השמוש שלך לא יהיה לחנם; תהיה מיתתך בעולם הזה, ולא בעולם הבא. ומשום כך, וצרת נעמן תדבק בך ובצרתך. (וזהו הלקח נודע, וזהו האדם נודע).

וזממית, הא עברתי על אורייתא כלא, ומאן דאעבר על דא, מית הוא לעלמא דאתי. אבל בגין דפלוזת לוי, שמושא דילך לא להוי למגנא, תהוי מיתת דילך בעלמא דין, ובעלמא דאתי לא. ובגין כך, וצרת נעמן תדבק בך ובצרתך. (וזהו דחיוורא אשתמודע, וזהו דסומקא אשתמודע)

168. אמר רבי יוסי, בגד הצמר או הפשתים למה? אמר רבי יצחק, בכל שורה ובכל שולט. ויש כמו זה, שכתוב (משלי לא) דרשה צמר ופשתים. ומשום כך שלטונו של אותו נגע שיוצא ממקום עליון, זה שולט בכל, בשני גונים, בצמר ובפשתים. ומשום כך, זאת תורת נגע הצרת בגד הצמר או הפשתים.

168. אמר רבי יוסי, בגד הצמר או הפשתים אמאי. אמר רבי יצחק, בכלא שריא, ובכלא שלטא. ואית כוונא דא דכתיב, (משלי לא) דרשה צמר ופשתים. ובגין כך, שולטניה דההוא נגע דנפיק מאתר עלאה, דא שלטא בכלא, בתרי גווי, בצמר ובפשתים. ובגין כך, זאת תורת נגע הצרת בגד הצמר או הפשתים.

169. רבי יצחק היה הולך לבציר של אביו. ראה איש אחד שסטה עם קשר של משא על כתפו. אמר לו, קנים של עצים שעל כתפך לשם מה? לא אמר לו דבר. הלך אחריו. ראה שנכנס למערה אחת, נכנס אחריו. ראה קיטור של עשן שהיה עולה מתחת לארץ, ונכנס האיש ההוא לנקב אחד והתבסס ממנו. פחד רבי יצחק, ויצא לפי המערה.

169. רבי יצחק היה אזיל לקטפורי דאביו. וזמא זז בר נש, דסאטי בקוטרא דמטולא אכתפוי. אמר ליה, שורטא דקישטא בכתפך אמאי, לא אמר ליה מדי. אזל אבתריה, וזמא דעייל במערתא וזדא, עאל אבתריה, וזמא קטורא דתננא דהיה סליק מתוזות ארעא, ועאל ההוא בר נש בנקבא זזד, ואתכסיא מגיה. דזזיל רבי יצחק, ונפק לפום מערתא.

170. בעודו יושב, עברו רבי יהודה ורבי חזקיה. ראה אותם וקרב אליהם. ספר להם את המעשה. אמר רבי יהודה, ברוך ה' רחמן שהצילך. וזהי מערת המצרים של סרונא, וכל יושבי הקריה ההיא הם מכשפים, ובאים למדבר לנחשים השחרים, שהם בני עשר שנים או יותר, לעשות כשפים, ולא נשחרים מהם ונעשים מצרעים, וכל מיני כשפים שלהם הם במערה הזו.

170. עד דהיה יתיב, אעברו רבי יהודה ורבי חזקיה, וזמא לון, וקריב גביהון, סוז לון עובדא. אמר רבי יהודה, בריה רזומנא דשזבך. האי מערתא דסגיר, דסרונא היא, וכל יתבי ההיא קרתא, ורשין אינן, ואתיין למדברא לזווין אוכמין, דאינן בני עשר שנין, או יתיר, למעבד ורשין, ולא מוטרא מנייהו, ואתעבידו סגירין וכל זיני ורשין דלהון בהאי מערתא אינן.

171. הלכו. בעודם הולכים פגשו באיש אחד שהיה בא, ובנו שהיה חולה קשור על החמור. אמרו לו, מי אתה? אמר להם, יהודי, וזה הוא בני שקשור על החמור. אמרו לו, למה הוא קשור? אמר להם, מגורי הם בכפר אחד, שהוא מבני הרומאים, ובני הזה היה לומד תורה בכל יום, והיה חוזר הביתה ולומד את אותם הדברים, ושלש שנים היו

171. אזלו, עד דהו אזלי, אערערו בזזד בר נש דהיה אתי, ובריה דהיה מרע, קטיר על זמרא. אמרו ליה מאן את. אמר להו יודאי, ודא הוא ברי דאיהו קטיר על זמרא. אמרו ליה, אמאי הוא קטיר. אמר לון דיורי הוא בזזד כפר, דאיהו מבני רומאי, והאי ברי היה אולף אורייתא בכל יומא, והיה אהדר לביתא, ולעי

מגורי בבית ההוא ולא ראיתי דבר. וכעת יום אחד נכנס בני לבית לחזור על הדברים, עברה רוח אחת לפניו והזיקה לו, התעקמו פיו ועיניו, וידיו התעקמו ולא יכל לדבר. ובאתי למערת המערעים של סרונגא אולי ילמדו אותי דבר של רפואה.

172. אמר לו רבי יהודה, ובאותו הבית האם ידעת מקדם לכן אם נזק בו איש אחר? אמר לו, ידעתי, שהרי מכמה ימים נזק בו איש אחד, והיו אומרים שהיה חולה, ומתו אומרים שרוח של הבית, ואחר כך נכנסו בו כמה אנשים ולא נזקו. אמרו, זהו שאומרים החברים, או לאותם שעוברים על דבריהם.

173. פתח רבי יהודה ואמר, (ירמיה כב) הוי בנה ביתו בלא צדק, שהרי בכל מקום שנמצא בו צדק, כל הרוחות וכל מזיקי העולם בורחים ממנו, ולא נמצאים לפניו. ועם כל זה, מי שמקדים ונוטל המקום, אוהו בו. אמר לו רבי חזקיה, אם כך, שקול השם הקדוש ברוח הטמאה?

174. אמר לו, לא כך, אלא השם הקדוש לא שורה במקום טמא, ומשום כך, אם השם הקדוש נוטל המקום מקדם לכן, כל הרוחות וכל מזיקי העולם לא יכולים להראות בו, כל שכן לקרב עמו. אם רוח טמאה קודם ונוטל את המקום – השם הקדוש לא שורה בו, שהרי אינו מקומו.

175. וכשהיה יורד נגע צרעת, היה מטהר את המקום, ומוציא את רוח הטמאה ממקומו, ואחר כך מנתצים את הבית, האבנים והעצים והכל, ובונה אותו במקדם, בצד הקדוש בצדק, שמזכיר את השם הקדוש ומשרה עליו קדשה, ועם כל זה בעפר אחר, וירחיק את הבית ממקומו, מהיסוד הראשון שני טפחים.

176. עכשו שלא נראה ולא יורד מי שמתגרה באותה רוח טמאה להוציאה

לון לאינון מלין. וג' שנין הוה דיורי בההוא ביתא, ולא זומינא מדי. והשתא יומא זוד עאל ברי לביתא לאהדרא מלין, אעבר זוד רוזא קמיה, וזיך ליה, אעקם פומיה ועינוי, וידוי אתעקמו, ולא יכיל למכללא. ואתינא לגבי מערתא דסגירו דסרונגא דלמא ילפון לי מלה דאסוותא.

172. אמר ליה רבי יהודה, ובההוא (דף נ"א ע"ב) ביתא ידעת מן קדמות דנא, דאתנזק ביה בר זש אזורא. אמר ליה ידענא, דהא מכמה יומין אתנזק ביה זוד בר זש, והוו אמרי דמרעא הוה, ומנייהו אמרי דרוזא דביתא, ולבתר עאלו ביה כמה בני זשא, ולא אתנזקו. אמרו, היינו דאמרי זובריא, ווי לאינון דעברין על מלייהו.

173. פתח רבי יהודה ואמר, (ירמיה כב) הוי בונה ביתו בלא צדק, דהא בכל אתר דאשתכח ביה צדק, כל רוזין וכל מזיקי עלמא ערקי מניה, ולא משתכחי קמיה. ועם כל דא, מאן דאקדים ונטיל אתר, אזויד ביה. אמר ליה רבי חזקיה, אי הכי שקיל שמה קדישא ברוז מסאבא.

174. אמר ליה, לאו הכי, אלא שמה קדישא לא שריא באתר מסאבא, ובגין כך, אי שמה קדישא נטיל אתר מקדמות דנא, כל רוזין וכל מזיקין דעלמא לא יכלין לאתוואה ביה, כל שכן לקרבא בהדיה. אי רוז מסאבא קדים, נטיל אתר. שמה קדישא לא שריא ביה, דהא לאו אתריה.

175. וכד הוה זווית נגע צרעת, הוה מדכי אתרא, ואפיק לרוז מסאבא מאתריה, ולבתר מנתצי ביתא, אבגין ואעין וכלא, ובגי לה כמלקדמין, בסטר קדישא בצדק, דדכיר ליה לשמה קדישא, ולשרי עליה קדישה, ועם כל דא בעפרא אזורא, וירוזיק ביתא מאתריה, מיסודא קדמאה תרי טפחים.

176. השתא דלא אתווי, ולא זווית מאן דמקטרג ביה בההוא רוז מסאבא, לאפקא ליה מאתריה, מאי

ממקומו, מה תקנתו? אם יכול לצאת מן הבית הזה – יפה, ואם לא – יבנה אותו במקדש באבנים אחרות, ועצים והכל. ויוציא וירחיק אותו מהמקום הראשון, ויבנה אותו על השם הקדוש.

177. ועם כל זה לא יוצאת אותה הרוח מן המקום הראשון, משום שקדשה לא שורה על מקום טמא. אמר רבי יצחק, למה לו לטרח על זה? בזמן הזה כתוב, **והחלת** (א) מעות לא יוכל לתקון וגו'. מיום שנחרב בית המקדש לא נמצאה רפואה בעולם, משום כך צריך אדם להזהר, כך שיהיה שמור.

178. אמרו, גלף עם האיש הזה ונראה. אמר רבי יצחק, אסור לנו. אם היה הולך לאיש גדול ירא חטא, כמו נעמן לאלישע, גלף אחריו. עכשו שהוא הולך לרחוקי העולם, רחוקי התורה, מגעלים מן הכל, אסור לנו להראות לפניהם. ברוך הרחמן שהציל אותנו מהם. והאיש הזה אסור לו. אמר רבי יהודה, והרי שנינו, בכל מתרפאים חוץ מעצי אשרה וכו'. אמר לו, וזהו עבודה זרה, ולא עוד, אלא שהרי כתוב, **(ודברים יח)** לא ימצא בך בנו ובתו באש וגו'. הלאו לדרבם.

179. הלך אותו האיש למערה ההיא, הוא ובנו, שם אותו במערה. עד שיצא אביו לקשר את חמורו, יצא קיטור של אש והכה אותו בראשו והרג אותו. בינתיים נכנס אביו ומצא אותו מת. לקח אותו ואת חמורו והלך לו. ומצא אחר יום אחד את רבי יצחק ואת רבי יהודה ואת רבי חזקיה שהיו הולכים. בכה לפניהם, וספר להם את המעשה. אמר רבי יצחק, והאם לא אמרתי לך פעמים רבות שאסור ללכת לשם? ברוך הרחמן שכל מעשיו אמת, וירכיו אמת. אשריהם הצדיקים שהולכים בדרך האמת בעולם הזה ובעולם הבא, ועליהם כתוב **(משלי ד)** וארח צדיקים כאור נגה וגו'.

תקנתיה. אי יכול לנפקא מהאי ביתא שפיר. ואי לאו יבנה ליה במלךדמין, באבנין אזורנין, ואעין וכלא, ויפיק וירוזיק ליה מאתר קדמאה, ויבני ליה על שמה קדישא.

177. ועם כל דא, לא נפיק ההוא רוזא מן אתר קדמאה, בגין דקדושה לא שריא על אתר מסאבא. אמר רבי יצחק למה ליה לאטרזא כולי האי, בזמנא דא כתיב, **(וקחלת א)** מענות לא יוכל לתקון וגו'. מיומא דאתזרב בי מקדשא, לא אשתכחז אסוותא בעלמא, בגיני כך בעי בר נש לאודהרא, כי היכי דלהוי גטיר.

178. אמרי גזיל בהדי האי בר נש וגזומי. אמר רבי יצחק, אסיר כן. אי הוה אזיל לגבי גברא רבא דזזיל זוטאה, כגון נעמן לגבי אלישע, גזיל אבתריה. השתא דאיהו אזיל לגבי רוזיקי עלמא, רוזיקי אורייתא, געלי מכלא, אסיר כן לאתזוזאה קמיהו. בריה רזומנא די שזיב כן מנייהו. והאי בר נש אסיר ליה. אמר רבי יהודה, והא תנינן בכל מתרפאין, זוזין מעצי אשרה וכו'. אמר ליה, ודא עבודה זרה איהו, ולא עוד, אלא דהא כתיב **(ודברים יח)** לא ימצא בך מעביר בגו ובתו באש וגו'. אזלו לארזייהו.

179. אזל ההוא בר נש לההיא מערתא, הוא ובריה, שרי ליה במערתא. עד דנפק אבוי לקטרא לזזמריה, נפק קיטורא דאשא, ומזא ליה ברישא, וקטליה. אדהכי עאל אבוי, ואשכזיה בית. גטל ליה ולזזמריה, ואזל ליה. ואשכזו להו לבתר יומא זוד, לרבי יצחק, ולרבי יהודה, ולרבי חזקיה, דהו אזלי. בכה קמיהו, וסזו לון עובדא. אמר רבי יצחק, ולא זמנין סגיאין אמינא לך, דאסיר למיהר תמן. בריה רזומנא, ודניאל (ד) די כל מעבדוהי קשוט, וארזותיה דין. ופאין אינן צדיקייא, דאזלין בארזו קשוט, בעלמא דין, ובעלמא דאתי, ועליהו כתיב, **(משלי ד)** וארזו צדיקים כאור נגה וגו'.

180. אמר רבי אלעזר, בכל עובדיו דבר נש, לבעי ליה דלחון כלהו לשמא קדישא. מאי לשמא קדישא. לאדכרא בפומיה שמא קדישא על כל מה דאיהו עביר, דכלא הוא לפולחניה, ולא ישרי עלוי סטרא אזורא. בגין דאיהו זמין תדירא לגבי בני נשא, ויכיל לאשראה על ההוא עבדתא. ועל דא, השתי או הערב הוה אסתאב, ושריא (דף נ"ב ע"א) עליה רוזן מסאבא. ומה בהאי כף, מאן דפקיד מלוי לסטרא אזורא דלא אצטרף, על אונת כמה וכמה. ובגין כף כתיב (דברים כג) ונשמרת מכל דבר רע.

181. רבי אלעזר הוה אויל למזומי לאבוי (ס"א לחמוי) והוה עמיה רבי אבא. אמר רבי אבא גימא מלין דאורייתא וגויל. פתוז רבי אלעזר ואמר, (בראשית יב) אמרי נא אזורתי את, האי קרא קשיא. וכי אברהם דאיהו דזויל וזטאה, רוזימו דקודשא בריך הוא, הוה אמר הכי על אתתיה, בגין דיוטבין ליה. אלא אברהם, אף על גב דהוה דזויל וזטאה, לא סמיה על זכותא דיכליה, ולא בעא מן קודשא בריך הוא לאפקא זכותיה, אלא על זכותא דאתתיה, דירוזו בגיגה ממונא דשאר עמין, דהא ממונא באתתיה וכי ליה בר נש, הךא הוא דכתיב, (משלי יט) בית והון נזולת אבות ומי אשה משפלת. מאן דזכי באשה משפלת, זוכה בכלא. וכתיב, (משלי לא) בטח בה לב בעלה ושלל לא יזוסר.

182. ואברהם הוה אויל בגיגה, למיכל שללא משאר עמין, וסמיה על זכותא דיכלה, דלא יכלון לאעגשא ליה, ולזוויכא בה. ובגיגי כף לא יהיב מדי למימר אזורתי היא. ולא עוד, אלא דזומא זוד מלאכא אויל קמה, ואמר ליה לאברהם, לא תדוול מנה, קודשא בריך הוא שדר לי, לאפקא לה ממונא דשאר עמין, ולצטרא לה מכלא. וכדין לא דזויל אברהם מאתתיה, אלא מנה, דלא זומא עמיה מלאכא, אלא עמה. אמר הא היא מתצטרא, ואנא לא צטירנא. ובגיגי כף אמר, אמרי נא אזורתי את וגו'.

180. אמר רבי אלעזר, בכל עובדיו דבר נש, לבעי ליה דלחון כלהו לשמא קדישא. מאי לשמא קדישא. לאדכרא בפומיה שמא קדישא על כל מה דאיהו עביר, דכלא הוא לפולחניה, ולא ישרי עלוי סטרא אזורא. בגין דאיהו זמין תדירא לגבי בני נשא, ויכיל לאשראה על ההוא עבדתא. ועל דא, השתי או הערב הוה אסתאב, ושריא (דף נ"ב ע"א) עליה רוזן מסאבא. ומה בהאי כף, מאן דפקיד מלוי לסטרא אזורא דלא אצטרף, על אונת כמה וכמה. ובגין כף כתיב (דברים כג) ונשמרת מכל דבר רע.

181. רבי אלעזר הוה אויל למזומי לאבוי (ס"א לחמוי) והוה עמיה רבי אבא. אמר רבי אבא גימא מלין דאורייתא וגויל. פתוז רבי אלעזר ואמר, (בראשית יב) אמרי נא אזורתי את, האי קרא קשיא. וכי אברהם דאיהו דזויל וזטאה, רוזימו דקודשא בריך הוא, הוה אמר הכי על אתתיה, בגין דיוטבין ליה. אלא אברהם, אף על גב דהוה דזויל וזטאה, לא סמיה על זכותא דיכליה, ולא בעא מן קודשא בריך הוא לאפקא זכותיה, אלא על זכותא דאתתיה, דירוזו בגיגה ממונא דשאר עמין, דהא ממונא באתתיה וכי ליה בר נש, הךא הוא דכתיב, (משלי יט) בית והון נזולת אבות ומי אשה משפלת. מאן דזכי באשה משפלת, זוכה בכלא. וכתיב, (משלי לא) בטח בה לב בעלה ושלל לא יזוסר.

182. ואברהם הוה אויל בגיגה, למיכל שללא משאר עמין, וסמיה על זכותא דיכלה, דלא יכלון לאעגשא ליה, ולזוויכא בה. ובגיגי כף לא יהיב מדי למימר אזורתי היא. ולא עוד, אלא דזומא זוד מלאכא אויל קמה, ואמר ליה לאברהם, לא תדוול מנה, קודשא בריך הוא שדר לי, לאפקא לה ממונא דשאר עמין, ולצטרא לה מכלא. וכדין לא דזויל אברהם מאתתיה, אלא מנה, דלא זומא עמיה מלאכא, אלא עמה. אמר הא היא מתצטרא, ואנא לא צטירנא. ובגיגי כף אמר, אמרי נא אזורתי את וגו'.

183. ייטב לי, ייטב לי! ייטבו לי הנה צריך להיות, שכתוב והיה כי יראו אותך המצרים ואמרו אשתו זאת, ועל כן ייטבו לי צריך להיות אלא ייטב לי – זה שהולך לפניך. ייטב לי הקדוש ברוך הוא בעולם הזה בממון. וחיתה נפשי באותו העולם בגלגל, שלא תסטי מדרך האמת. שאם אזכה בגלגל בממון בעולם הזה ואת תסטי בדרך, הרי מיתה זמינה בעולם ההוא, אלא תשמרי, שתחי נפשי בעולם ההוא בגלגל.

184. ומשום שהמלאך ההוא הלך לפניך לשמר אותה, מה כתוב? ויגזע ה' את פרעה וגו', על דבר שרי ודאי. שהיתה אומרת למלאך הכה – והוא מכה. ועל כן לא פחד אברהם עליה כלום, שהרי היא שמורה. ומה שפחד – על עצמו פחד, ולא ראה עמו שמירה כזו.

185. בא ראה, עשר פעמים צוה שרה למלאך להכות את פרעה, ובעשר מכות לקה. סימן עשתה שרה לבניה אחריה במצרים.

186. רבי אבא פתח, (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. עתיד הקדוש ברוך הוא להראות גאלה לבניו באותם הימים ששלח הקדוש ברוך הוא להוציא את ישראל, והראה את אותן המכות למצרים, והלקה אותם בגלל ישראל. בא וראה מה בין הגאלה הזו לגאלת מצרים. גאלת מצרים היתה במלך אחד, ובמלכות אחת – כאן בכל המלכים של העולם. ואז יתכבד הקדוש ברוך הוא בכל העולם, וידעו הכל שלטונו של הקדוש ברוך הוא, וכלם ילקו במכות עליונות, על אחת שנים, מפני שיסרבו כלם את ישראל.

187. ואז יתגלה שלטונו של הקדוש ברוך הוא, שכתוב (זכריה יד) והיה ה' למלך על כל הארץ. ואז כלם יתנדבו את ישראל לקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב (ישעיה סו) והביאו את כל אחיכם וגו'. אז יעמדו האבות בשמחה לראות את גאלת בניהם במקדם. זהו

183. ייטב לי, ייטב לי מבועי ליה, דכתיב והיה כי יראו אותך המצרים ואמרו אשתו זאת, ועל דא ייטבו לי מבועי ליה. אלא ייטב לי, דא דאזיל קמך. ייטב לי בהאי עלמא קודשא בריך הוא בממונא. וזויתה נפשי בההוא עלמא בגלגל, דלא תסטי מן אורזא דקשורי, דאי אזכי בגיגך בממונא בהאי עלמא, ותסטי אנת באורזא, דא מיתה זמינא בההוא עלמא, אלא תסתמר, דתזוי נפשי בההוא עלמא בגלגל.

184. ובגין דההוא מלאכא אזיל קמה לנטרא לה, מה כתיב. ויגזע ה' את פרעה וגו', על דבר שרי ודאי, דהות אמרת למלאכא מזוי, והוא מזוי. ועל דא לא דזויל אברהם מנה כלום, דהא היא מתנטרא. ומה דדזויל, מגרמיה דזויל, דלא זומא עמיה נטורא הכי.

185. תא זזוי, עשר זמנין פקידת שרה למלאכא, למזוזה לפרעה. ובעשר מכותשין אלקי. סימנא עבדת שרה לבנהא בתראה במצרים.

186. רבי אבא פתח, (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. זמין קודשא בריך הוא לאזוזה פורקנא לבניו, כאינון יומין דשלוז קודשא בריך הוא לאפקא לישראל, ואזוי אינון מכותשין במצרי, ואלקי לון בגיעיהון דישראל. תא זזוי, מה בין פורקנא דא, לפורקנא דמצרים. פורקנא דמצרים הוה בזוד מלכא, ובמלכו זזדא. הכא, בכל מלכין דעלמא, וכדין יתייקר קודשא בריך הוא בכל עלמא, ויגדעון כלל שולטנו דקודשא בריך הוא, וכלהו ילקון במכותשין עלאין, על זוד תרין, בגין דיסרבון כללהו בישראל.

187. וכדין יתגלי שולטניה דקודשא בריך הוא, דכתיב, (זכריה יד) והיה ה' למלך על כל הארץ. וכדין כללהו יתנדבון בהו בישראל לקודשא בריך הוא, דהא הוא דכתיב, (ישעיה סו) והביאו את כל אחיכם וגו'. כדין קיימין אבהן בזודה, למזומי פורקנא דבגיייהו

בְּמִלְכָּהּ מִיָּדָא הִיא דְּכֻתִּיב, כִּימִי צִאתָהּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם אֶרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. בְּרוּךְ יי'
שְׁפֹתוֹב כִּימִי צִאתָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֵנוּ
נִפְלְאוֹת, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם
אָמֵן וְאָמֵן יְמִלֵךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: יי' מְלֹךְ יי' אָמֵן וְאָמֵן:

בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יְמִלֵךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

